

هو کمن از هول غم سر
 رفته برون رخا در خیم
 آمد آن اندر قوی تالم
 راست در خانه ابر طالب
 ستر سبزه ای و لی اند
 بود در مهر بدست بهیماه
 بود آن مهر در میان حیات
 بر کتب هو افکنده بساط
 اندر حاکم و قهر که مواره
 کز زخم بند مهر را باره
 بدو دست از لب التماس
 سخت بکس قوت و دل باز
 نمر از جگر پشیمان کشید
 اندر هزاران فکرت که بیدار
 تا بدم سماقتش بدیدار
 همچنان بست پای بکمراره
 انجمن اندر حاکم و قهر
 هو کمن از هول غم سر
 چست و پاک چنان در بار
 که بختش در هزاره
 هم در آن که بود و دید
 اسم او آمدان سماجید
 از افتاد بر پشیمان کشید
 شد دل بر پشیمان کشید
 شد رخ افتاد بر پشیمان کشید
 تیغ افتاد از آفتاب رخ
 رین سبب سستی این غم
 که بدادش در استیغ
 حیدر از حیدر افتاد
 که یک قطره خون جگر کشید
 چو نیمه اش در سبب کشید
 تا بپایه مدتش ز کف کشید
 که خلاق رب ما زهر
 شد همی ز خلق بر سر

حضرت مصطفی رسول الله با بیخ خلق و در سید ازار
چون بدیدند از دعا گشته همه حیران و آگاه گشته
همه انگشت بر دهان مانند افقین بر سر جهان خوانند
شاه کونین احمد محمود بدعا می یابان بگوشی
گفت بعد از دعا می یابان که به بنیدم جگر حیدر
که سحر کواشتی در کس و لا یست علی
در کواشت و مجزات در کس نبی است و نیست چو نبی
مقتدری مع خلق خدا بر زمین و صف او زیاده است
استوار و حق خداوند کسی و اصف او خدای باشد
بهد و وصفش شایسته خلق حیران از دها علی نه
ناظرانی که داشت مادر او خوشتر داشت بر سر او
خود داشت تا بکار کند خلقت تا جان خود بخشد
چون دو کی هی فاده از دهن گشته از خون جگر حیدر
بجه که در فی الشکر و رقا گشته چار سیر خدای حق
سوره بانبار رسول الله کسی داشت بر دهن
که به خلق اتق کنید دین دوازده در یک کفایت
چهار صد و چار کون که ز جانم جدا گویند

چهار صد و دو یک کفایت سوی مکرر آگیند نه او
موشد و مقتدر چنان یار بنید و نما چنان یار یار
که بگویند از دها بود نه که در غار زخم ما خورد
بنیدم از کوفت و جان نشو فای از شکست و مشو فای
که به دست می اموت دلش از کوفت و مشو فای
یا علی خاستم بعد و نیاز حاجت بر خود می یابان
هر کس که می بدد در نیاید دلم از پناه کس نشا طریقه
دست شام ز جمله عالم روی است بر دست ما لم
چون تو افسردنت با تو در فیتی روی می یابان
فای خاستم و سان بود بدل و دست جبهه او را
بکشاد رحمت و اوصاف بنی جانان بکام دل می یابان
قصه چهارم **در استوار و حق خداوند**
شکستی آن کی دکارم بنی که به نام سیرت می یابان
کی بید بن نیاز می یابان داد از لطف خود می یابان
نه زخم می خالفا حیدر نه و خیل خارج کاخی
افریق از سواد لیان می یابان وی شمع جان راه می یابان

از نور صفا و افروز

آنکه از لطف طبع سر زود در
پس نه با هم بجهت خشنی کثر
ملودتیم نعت پیغمبر
دود آن ساخت مدح منید
احمدات برین جلد جهان
نشان دهند نشانی کونین
آنکه من بعد خالق اکبر
نبود هیچ کس از او برتر
بعد از او هیچ کس با خد
جن عالم نیست مرشد سر
علا آن قاسم جنان عظیم
که نشان هر کس را اوست جی
کو چه گویندش اول و آخر
اول آخرش نشسته طاهر
فلک از باغ او در ^{فصل} من
جست رویش بآیه و بدل لیل
که عا بود پس جبرائیل
خسوف را سوخت و بخت
میشد پس جبرائیل عیلت
است در باب ایضا
وز بنی کان و بنی روانیا
در کتب او حدیث اذاجا
است مضمون این شایع
زان قبل بهم عهد مداح
و در جهان داشت بر مدح
که عا نان معلم جبرائیل
که بود در ذوق رود و اخیل
هم بنو هات بهم مکتوب گفته
هم بقیات همین که گفته
هم عهد که داو بر سخن است
پس اهل سخن بجهت خوات
گفته این قعه را بنظم او
فانکه منظر بر است از فکر
آنکه

نار ما و شاد و کا و جود
نای از ما بود و کار جود
جن سخن او در جهان بود
بلکه باشند سخن از جهان خوشتر
سخن آمد جات پایند
که گفت نام مرده را زنده ۳
نیکو این که شیر ام نیکو
سخنم جمله مدح بر اوست
الغرض بشنوی این حکایت را
تا بیایی ده حدیث را
شمت از رایت نه درین
بس مفاصیح شریفه زده
دلت آید از قید غم بجان
ند اسلام دین شریف
روز بیار روزی از دین
آمد از عرش جبرائیل
از سرش پیش به پشت
پس است حدیث در پیش
کامل از روی سحر کلام
سر حق مظهر جلال جمال
باز می بر زده ماه بعین
مرد ما به چه او ندیده یک
ان همه کاینات اقرون
بوده سال ظاهر انور
جب میشد چه در از جاست
باد و دست خود نداشت
کو تو غم او زده بیلان
گشت رخسارش از جای کلان
تا آمد اولیا بهر آنه نشست
جبرائیل از جود داشت
چون بد و است گفت شانه
جبرائیل از جود داشت
پیش پیشکوه بهر مش تعظیم
داد و در از موضع و نگویم

سینه انبساط سحر اله
 گفت اسیر هر یک روح این
 که کینه از سر کوه کوه
 گفت جبریل با نه ابرار
 که علی پیشی تا حدی المانع
 جن علی بن ابی طالب
 مرشد و مقتدر است علی
 نیست عابد علی علم من
 اول آنکه حضرت حق
 جز عن او بنده معبود
 جن حق و وقت واحد القهار
 گفت اخذ کتب من که
 من بکنم که تو بقی حق
 تا بجز از سر نه در راه ویکو
 باز گفتا که من بکنم تو که
 باز گفت که من بکنم تو که
 نادیکو بر سر نه در راه ویکو
 که چه از سر کار بود اگاه ۳
 چیست آخر مواضع چندین
 ستاین گفته را ادا فرماید
 که مگو که و کشی دیگر نه
 در آنل بعد پیوسته شد من
 در نهاد و بشی و من بعد ۳
 بنده از نهماست باست علی
 اوست آدم عیسی و در هر حق
 چون ملائکه و فرشتگان
 بکنم پیدا بنده موجود
 لیست فی الدنیا و فی الآخرة
 غنیمت زافریدین نزد چه
 بدش آمد پس بگفتی حق
 که گفت این حدیث را از سر
 همان بگو تا که من بکنم تو
 با و دیکو بنده در راه ویکو
 بهیچ لفظی از نهماست باست علی

ماخذ

من من لفظ او لکن
 چاره کردن غیبتا نم ۳
 گفت این که در سوختن
 گفت آخر کارم بار
 گفت تا سوسن لاسان
 شناسی لایق خدمت من
 جنم از جبار خرقه
 ناده و در هزار سال گذشت
 تار منم با هر عیسی حق
 فرجایی بنده ایستاده
 بهر با و عیسی که هر س
 پیشوا و فرستاده تو سیدم
 که خدا گفت غیب من کینست
 چند گفت من بنده در راه ۳
 آتش شعله از نظر او شد
 گفت من ستاین با کم
 تو مگو از نهماست باست علی
 که گفت و کار من نیست از پیش
 تا آنکه خوف دیکو نداستم
 تا که آن علم فضل کین بر یاد
 جن من و تو چه نیست دنیا
 حق پیش خود جهان بکنم ۳
 به بنایب بقرب جنت
 تا سوسن لاسان کلام
 پر دانه که عیسی غایب شد
 دیدم از نور حق کلام نور
 عیسی نورش با هر افتاده
 دیدمش با هر عیسی که هر س
 سخن چند از تو بهر عیسی
 تو کین کینست و من جنت
 نظر افکند سر من بقبض
 پر دانه تمام در هم رفت
 پر تو از فکر و هم اول
 که سر خدا عیسی

سخن

شمس حق را پس بن خدا دادند   شمس حق را پس بن خدا دادند
 حق تفرع بنو م و زاری   حق تفرع بنو م و زاری
 که ندانستم و خطا کردم   که ندانستم و خطا کردم
 آنچه کردم ز جرم من بگذرد   آنچه کردم ز جرم من بگذرد
 هر چه گوئی مرا بخشنان ایام   هر چه گوئی مرا بخشنان ایام
 تا که شمس از راه رسد و بیکو   تا که شمس از راه رسد و بیکو
 در جنت کور و جرم من بخشنید   در جنت کور و جرم من بخشنید
 نظرا و ذهاب تا پس م   نظرا و ذهاب تا پس م
 پس بن من بخشنید مرا   پس بن من بخشنید مرا
 که در لطف حق را نیکی م   که در لطف حق را نیکی م
 تا به عهد هزار گونه محکم   تا به عهد هزار گونه محکم
 ای همه اطاب شرط خدای تو   ای همه اطاب شرط خدای تو
 بعد از حق نشانی محض تقیلم   بعد از حق نشانی محض تقیلم
 گفت مرا که حق را حق است   گفت مرا که حق را حق است
 گویندم جبهه یل بعد از یل   گویندم جبهه یل بعد از یل
 من و انار ضعیف قدر نه م   من و انار ضعیف قدر نه م
 چندی نیستم علم او بود افت   چندی نیستم علم او بود افت

نورانی

گفت آنگاه بنو خدا دادند   گفت آنگاه بنو خدا دادند
 هر چه پندم تمام بشنید م   هر چه پندم تمام بشنید م
 در ب سواری بنای او دم   در ب سواری بنای او دم
 باز بر سر خدا خلقا بکن   باز بر سر خدا خلقا بکن
 من این ندم بسجده افتادم   من این ندم بسجده افتادم
 که شمس از راه رسد و بیکو   که شمس از راه رسد و بیکو
 من تو را عبادت می نمودم   من تو را عبادت می نمودم
 قادر و صانع و حق تعالی   قادر و صانع و حق تعالی
 ما جسد و الجلال والا کرام   ما جسد و الجلال والا کرام
 آنرا بقیه حیات مهلت   آنرا بقیه حیات مهلت
 اولت و انما بعد پیدا   اولت و انما بعد پیدا
 خات با که دعا در یاد تو   خات با که دعا در یاد تو
 انقضی هر چند نشنیده و بشنید   انقضی هر چند نشنیده و بشنید
 خبر بگفتن سخن بمانی با نده   خبر بگفتن سخن بمانی با نده
 رحمت حق بر تو نازل باد   رحمت حق بر تو نازل باد
 سر فراز است قیام عزت خشنده   سر فراز است قیام عزت خشنده
 پس بگویم ای بنای جلال   پس بگویم ای بنای جلال

نورانی

و محمد سر حق بنیاد کسی
 سر حق را بدی نذرین
 چسبی به پی سیدان سود جویی
 که بکس سال عمرت ایچیر
 گفت او را عدد و نیت غم
 مئة عمر خود نیت غم
 سال عمرم ز حصار فرزند
 و زحمت بر شوی در پی این
 لبیک دایم که هست یک کرک
 با عفا و عفو او نذر عجب
 لبیک دایم که بود پدید
 گو کیک هست پس بنده بهین
 بعد از هر سی هزار سال طلوع
 میگردد انسا هر فرخ
 دیدم سیم هزار بارش
 کشته طلوع بطلام خطا
 کشته ظاهر من قدرت ظمن
 مخا به کاین را چرخ نیت
 دیدم در لعل او خدیاب
 گفت آن کوکب خفته خطا
 گو تا ایام ما را من الکالی
 می شناسی بانه ایچیر
 گفت آدر ایچ دج جی
 پس رسول را من ستارا
 می گفت از سر عالم در راز
 از چهره عیایا قدر
 بنده من آن تاره بهیچ
 جبار بکشی چه بود بهیچ
 افی نیت به دران خواند
 گفت دوی نیت نیت
 فضل تو صد هزار چنده نیت
 قدسیان خوابان در نیت
 معشوق تو به خانه در نیت
 معشوق تو به خانه در نیت

خلدی

عقد در وصف تری اندوز
 شطراکی دم زندان
 یا ای نازم که نابود
 به صبر و تاب سحر
 مدح تو قوت قوت جام
 فکرت تو دین ارجا غم
 دلجام من فکرت غم یاد پاک
 ستر من در راه تو به یاد پاک
 چرخ بهر تری نذرین کورم
 عمر آب زند کز خورم
 هم ط بهر تری نذرین کورم
 شمع صبرت بهر تری نذرین کورم
 او در عین جبین بود بهین
 که وقت بدیم و سپارم جان
 مدح تو مایه حضورم
 مدح تو مایه حضورم
 چرخ ز صبرت کورم بهین
 فکرت تو دین ارجا غم
 ایضات کنی که دوز خرد
 جی مدحیت بنانه بکتاب
 من چه نازم ز ناز و اندوزم
 مکنان قرب به خورشید تو
 نظر از نیسان دین مدار
 کام یکیک در لطف خورشید
 کما بقای این کتاب قاریا
 خا طبع این خطاب واردا
 یکیک از لطف خورشید تو
 هم را از نازم و اندوزم
 با عی چون تو ای ای
 کنه فارغ از غم و اندوزم
 بستان در کشتن اف
 صفا
 که شدم در انال به صفا

سوز

اگر کوی خواهم قنبر

بند استاد پنهان جا که کوی خواهم قنبر
 داد و فضل خدای غزل هر کس را نصیب ز ازل
 در اقبال بر رخ چو کلاه نقد مهر علی ز لطفم داد
 کرد از سر مهر اکا هم داد و تعلیم محبت شام
 یارب این دوی کرخ در شکر این ملک پرسان بخت
 هم از فضل حضرت شافعی از سکان در شای بخت
 از شد وین روایتی و ایم طرفه شین حکایتی و ایم
 رفتی از روزگار و شوق کرد و مکه چغنی نماز ادا
 شاید تا کمان زجا بخت از پیمبر مراد حق و خواست
 گفت با سید بنی آدم مهر و جنت همه عالم
 قوی دارم هزار دهم دل دارم بود ازین غم زین
 قوی خواهم بی و هفت تو بحال مگر کنی رحمت
 و ریزه در میان و در شوق چاره غین از فنا شد نبوت
 قوی خواهم چه میکنند چقا دست من گیر از برای خدا
 خواهم حالش بگفت با شما دو سه بار می کی ز دل جو
 گفت کس نیست دو میان که کند قوی این فقیر ادا
 هیچ کس اجنان نبوی مگر که بایست هدیه هزار دهم

اندر

هر کس بود در خال و کله جفا انقم گفتگو میدان
 کان که باز که در سطح فوسه فنی و خیر چگون خط بود
 تا پس از خوشی صبح روزیکه باز در قوی می پنهان
 کامد او از شمس و چرخ یاد و در سلام رب بخت
 کی مراد خدا و شمع پیدا می زنده خدا و در تمام
 که در نهان بگویم غم داری چون عیال و این غم داری
 می خورم بوی جبر و شربت جوی بناتش کلید شربت
 نامه هجرات و شستن نیست صفاح او جفا شستن
 چو من مع مونس و برادر چو در دل و جان تمام در جوت
 مشکلت حل می پیش آید او یک دم تمام بخت بر
 هر پیدی که در جهان آید همه او مع نهان آید
 کار ساز بهای از او بود چاره پس دان و انوار جان
 قوی او بود کار ساز جدا همه از چشم انبیا پنهان
 لیک با شست کار تمام که شد از دست کار بکام
 کار سازدی که چون عیال و غم غم در دل ازین بیکار
 خطه چون شمع این گفته دل ز زو قوی شکفته نه بکام
 گفت با جبر و یک دست غم غم غم انشاه جبر و خوار

هست و فور در دجتم جهان / که پیش پیر شد است جهان
 و در نه از عالم چه غم زار / که عدد و خفت عالم بویوب
 که بیافا شد بر سیم / کی شد بر این شد و غم
 گفت جوی بل کی مایه / این چنین گفت که دکار جوی
 دار و در دده دیده جد / است آب و نان پیغمبر ۳
 بطلب تا میان شود مایه / دل و جنت ز غم کند مایه
 در هر پیش فک گفت / تا شود چشم جان در غم
 سید عالم این سخن می شنید / در و بسو بر میده که دایره
 پس بر لب لبب گفت / با با الجمل اور کعبه ۴
 در من مان شاه اولیا جد / گفت حافظ در لار قبل ۲
 حضرت مطلق از جابر صبت / که عدد و کور دست جابر
 ۲ بیکم جود در برش کوفت / بو به بر این بیکم داد و نزار
 از چنان شد که شرح غم / که هر مد حشر و بعد جان سفت
 پس بعد از شرف غم / دستوار ممد دل کوفت برت
 گفت روح فرار که بانه / امیک انبار جوی بل امین
 بنقشای تو خندم کوه ۲ / فتح جوی بیامت اور
 دار و جیمش تاب غم / که ده ظاهر و حقه دهنم

باز و در کوفت چه ز جاف / که او جوی بد در جوی شش
 در هر چشمش کینه بد / داس و بی دادش از لار بان
 در دوم آن دیده و کوفت / گفت از افتاب روشن
 چشمش از زینت کوفت / بعد از آن پیک در دیده ند
 فقه کوفت که جوی بل و نبع / شاد گفت از شفا یی
 شاه دین و اسیع دما / فک شکی از خدا یی
 شاه دین کی در مان / خداست خود و برت جگر آرت
 حضرت مطلق در راه / کوفت تیک جنت شاه جف
 کوفت تن یکن اور سر / مین جانش برت جی این
 بکشت انکه فم افتاد / دلدار و در کوفت
 مطلق دست الجاب کوفت / جوی بل امین کوفت
 تا بد لار سوار کشت / ۲ بیکم جود در برش کوفت
 مطلق بعد بر جی واد / پس نمان در دما یی او
 شاه از باوه شبی امت / علم فتح و کوفت بدست
 رفت افتاب جی کوفت / شش تنها یی برق سیک
 چون جندق رید شاه / کشت درم پیاده از کوفت
 عطف دمان خیشند / در تنها خلد این جی ۳

گفت شغیر اینجاست که یارم
 چشم خراب نه روی بدیدار
 گفت آری و بلکه دوباره
 بلکه بالاسی قلم و باره
 هفت چو من بود آن امام
 گفت تا آن با منی خندت
 دید نمودن در روی خراب
 گفت ایستاده خبر کی
 نام شاه بن قریب بود
 خبر از دست او خراب بود
 تابع امر او شود از جان
 تا بیا بیدار هر جهان
 از جان او دهد صفای دیگر
 او کند قتل عام در خیاب
 شو بگفت در این راه
 و من نه تیغ فنا خراب
 این بگفت ز فوق بوج شد
 خورشید در بیا نه افکند
 از هواش کوهن انور
 پس ز خندق جبهه در یک
 بون هفت نهاد همی
 از سره اطلس پیشی
 جبهه بار و یکی پرتی
 خورشید را فکند انور
 در خیاب ز دست مرد کوفه
 مرصع که بود خبر بود
 با سپاه بعد از این
 کشف غنای رود و جنگ
 ببلکه از در پیشی
 ببلکه از در پیشی
 تا دم معدن در بر او
 دیده بوده خواب نیمه
 تا بیک در حیرت از این
 دیده بوده خواب نیمه

که بدوشی بر این بیدار
 استخوانی بسان شیشه شکست
 پس بپایان از غنای بدیدار
 بدوشی ذره ذره کرد اندید
 کشت پیدای غنای و مضطرب
 خواب خود را بگفت بیدار
 مادرش علم خوانده بود
 از جهود و جرات نبوده
 داشت تعدد و اتمام از
 بود از است بر فضل و هنر
 کرد تعبیر مادر محب
 نه کی جنگ با سپاه عرب
 خاصه با او که نام اوست
 که کند ز دست او برسد
 الغرض شاه دلچسب
 خواب و است آمد و رسید
 غنای کینه جوی را فرمود
 که رود دفع او تمام بدید
 بست اندوشی از غنای
 خلعت و کعبه و است تیغ کوه
 بود غنای کعبه بازو
 هفت کریشی و وفات او
 کوفندی بشیر سرخی
 پنج شین از و شدی رنج
 پیش او فیل بشیر بودی
 بلکه هفتی بچشم ننودی
 کردی که ز خود بگو کو
 سنگ کینی ز سر مرزا کین
 الغرض انیدل کمره
 کرد اهنگ جنگ حضرت
 گفت ای غنای نیا کو
 نبود جنگ با پیاده ناک
 چون تو بود پیاده بر کرد
 زانکه عار است با پیاده ناک

دم کردم گذاشتم از خونت میفرستم بمنزل الکونت
 شاه خیر کنشای خیر کین ماه مجرهای عویش سیر
 دل دل خویش را چه کرد او از دلدل امیدم یازد بر پرواز
 چست لعل ز روی بحر یاد سرخورد با بیای شاه طراد
 شد بدلدل سوار شاه نجف رفت بر اوج خج ماه شرف
 عاتق او را چه دیدند حیرا گفت اینست شاه جادویان
 مرد اهل بحر ایشانند هر چه کویش هزار چندانند
 گفت نام تو چیست ای برنا نام خود را طهای مدارا فلان
 گفت نام من همی اکبر بدم تیغ من نوشته بود
 با تو گوید زبان تیغم تو اگر بشوی شوی تیغم
 در غضب رفت زین غنچه کرد کزنی حواله حیدر
 که بگو احد اگر خوردی سنگ را چه تو تیا کزنی
 شیر یزدان کشید تیغ دو کرد اشارت بناد که غنچه
 مرد و کینه و نه شد لیکن بود بر جای خویشین ساکن
 گفت غنچه کردی ای برنا تیغ تو هیچ اثر نکرد بنا
 قضاوت بود بر مردم کوئی آمد فرود از سر
 شاه گفت از با جنب آخر تا شود ضرب دست مبارک

غنچه از جای خویشین بنید هر یک نیمه یکطرف غنچه
 کرد خجین او خدای ^{چهار} خوند که بر او زمین زمان
 مر جیلان ضرب دست ^{دید} است یخو طایر عقل از سرش برید
 هیچ زدن که بک گر غنچه که کشیدند جمل تیغ و تیغ
 جمله کردند جمله بر سر دین ایک سلطان دین چه نیو
 ذوالفقار و دودم کوفته دوسیدالت کوهر چاه علف
 الخضر از سپاه غنچه دوزنده یکتن نبی جهان پرواز
 عمرو ملعون برادر غنچه کرد اهنک شاه بال شکر
 لشکر او کرد و ولایت هزار همه کردان جانی خویشخوان
 شاه تیغ دو ^ک است از بی مودی و شجاعت
 شاه با تیغ از ده پیکر شدشاور شجرا و لشکر
 داد تیغ از ده جادو داد که بدم می کشید عالم را
 صفت اشکر ز بکار کرد برید جوی خون را انداخته بجز
 ذوالفقاری بفرق عمر لاند بود و بی یکد که غنچه اند
 پی چندان جنگ کرد و تیغی که نماند از سپاه عو کس
 داشت موجب زین شاه شاکست محمد خیر دعوات در ابنت
 از سر بر ج سنگ بر تفنگ خونی بر تخت پقیار در رنگ

پیرنجی گفت یا امام امین
 که نبود غم از تخلف دیده
 کفایت در حقت کنونی میر
 آنچه کفایت از هیچ قوم هیچ
 لیکن ترسم که گویم یا پسر
 کار بر مردم عادی شود و شر
 خلق بخدا و خدا گویند
 اکثری از ده خطا می بیند
 الغرض شاه اولیا از پیل
 بکند انداختن در بالخل
 سره و اگر گفت موحی شدم
 بر سر او سپاه کرد هجوم
 آن لعین ستمگر خنجر
 هر کوهی بکوه کشت سوار
 یزدان سزای کفر نیست
 هر که میرفت سوی او می گشت
 بلکه کشت از سپاه دین
 کشت بر لشکر نبی شریک
 مؤمنان انجمن بر سینه
 که ز جان نا امید گردیده
 شاه مردان شیر خور
 تیغ بر کف برآمد از خند
 حمله آورد بر سپاه جهود
 صعولتی هر که بدینست
 زان جهودان بکشت چندان
 که ز خنجر کشت دست عریان
 تا موحی سید حضرت شاه
 نمره زد که ای شک مرا
 کوچ حاصل نیکنه گشت
 بستان ضرر به ذوالفقار
 موحی ز قتل شاه و غضب
 هیچ دریاز شوق کف بر آب
 گفت نام تو چیست کی اظهار
 گفت نامم برده ز دست از

آمد و ایستاد حارث حیدر
 ضیق پس عظمی فرمود یکی
 دیدم هر چه بود هر ششام
 یکبخت تمامه ای شش تمام
 یاد آمد از خواب و تعبیش
 لبانت اصلاح نبود تدبیش
 چاره جود نداشت غیر از شک
 در غضب شد بجهت کرد اهنگ
 موحی از ده های کیم کیم
 که او کسی نبود جهنت آورد
 روز مری نبود همایش
 شانه کن زبانه بالایش
 نه که مثالی نبود در خیر
 در جهان مثل او نبود کرد
 او سلت کینه جوی
 کرد اهنگ شش خور بلنگ
 ذوالفقار شش بدان
 و الطرح و وضع آن کرد
 و نگاه دراز که کوتاه
 شکل را گیر خود دوگاه
 گفت این ذوالفقار حق
 در غلافش اگر کنی بکشد
 نام تو بگویم که
 با سلاخی که باشند از خود
 این سخن چو شنید امام
 کرد شمشیر خویش را بر نام
 گفت ترک صلاح خود کرد
 تو بر او صلاح بر قصد
 من چه بکنم از صلاح خود
 تو بکن هر چه می توانی کرد
 دست باز و یکین من بکشا
 هر چه آید ز دست تو بنما
 موحی کینه که تر مرا
 کرد کوفه گواه حواله شاه

رونی از خنق

این سخن چو زخمی بگشاید / خوشی اندر غم بر خیزد
 گفت بچندوب ای نیست / دانم دوست شاه روانست ۲
 فزون بر فزون از سحر نریز / میوایم بیان کم بیدقین
 شست شست بکنه بزم خود / کوه تقسیم در غوغا و کوه ۳
 ز آب زهر زشت بکنم ۴ / پیشی هر یک یک از آن بکنم
 بی و هم هزار مردم داد / لیک زد شست حد و جان ۵
 هر یک را از آن بچند ۶ / بی کم و بیش بکنش ۷
 بعضی بر تان تنگ آوردند / اندر ای از آن لعلان بزنه
 بلکه گفتند مردمان چندین / نه خدا نیست چو غم بقیق
 نه بغیر از خدا کنش ۸ / نه چنانی کارها اندر این
 وقت و بکی نه حاضر اند ۹ / شاه در غوغا خوش یاد ۱۰
 زود تا خود نان نژاده / مرد و نه بکنش ۱۱
 گفت اینک علم عراقی / نماند که بکنش ۱۲
 اول از قحطان و بزم / نوایی چنان بزم ۱۳
 در جایی چنان بزم ۱۴ / آهون از لطف او طلاق
 این بزم ۱۵ / و نه از دست من بی ۱۶
 اعرفو با پای و قی ۱۷ / کار خیزی و غم پیغ

اندام تا حقارتم بدین / نشسته از شبی عظم بدین
 بنمایم ترا شجاعت خویش / بر تو ظاهر شود حقارت خویش
 مرد و خریش سحر بیان نما / مرد و نام در اعیان ما رخ
 نادر و غیبش نکش / دعوی مرد و بلی نکش
 چون شیدان لعلی بوار / داشت قول از من دریغ دروغ
 بیداران آن بزم دل رود / تیغ بوشاه و من حلال غوغا
 شاه مردان علی بود کف / تیغ او را چه بکنش نکش
 این مانی چو بزم بدین / کف شست ندر اعیان
 گفت این سحر نیست در بزم / بجز دست حق بدست بلیق
 شسته زور دست شمشیر / از قدرت بدو بیاض است
 سخن حق کوه افروخت / نه بیدار و استعجاب نیست
 بیداران شاه دست خود / کفش گرفت و پیش کشید
 جسد بزم بزم است / کفش گرفت بر دست
 انجمنش بر دست / که در و پیم ناب و من غوغا
 همچنانش گرفت بر دست / عازم شد بزم بزم
 نامه پیشی بیدار / زده خم ندر بازو
 چون زنی و یک شمشیر / به طعنه را بزم شمشیر

که بیامد ز راه استقبال با صیبه شکسته جویشان
 شاه گفتا بعد از مرود اینک آمدی و حضور
 تا بگوید تو را رسول الله که بگو لا اله الا الله
 تا بگو در زمان مکه و مدینه و زعم هر عالم عین شریعت
 و در نه از من وقت امانت جای جن نار جا و ادانت
 در سخن بود حضرت ^{مهدی} که در آمد رسول با لشکر
 همه نه رویان در کفنه که در مدح شرافت
 چو دست بدست علی ^{علیه السلام} دید آن که در کفر چه گاه
 گفتا ایست و بت بزدان مظهر بر حضرت سبحان
 یا علی قبله سحر و توحید مظهر در کفر و وجود تویی
 هر که غایب از نوره بوجود گریست او را سقر بیدار
 قدر را بگوهر تن چو ناله کس عتق و جاهدت خدا بدارند
 بعد از آن حضرت ^{علیه السلام} کرد و در سور عتقی گمراه
 بنده در پیش برده و من دل کاخ نگشت تمام ^{مهدی}
 گفت عتقی که عار دارم من نه بدین نوس و درام
 گشتن خورشید هست تو که در از کفر خویش را
 حضور در تفسیر چو ^{مهدی} کار لغای از رسد روان

گفتی و گوئی

کوش بر کف بر سر نکر دین اسلام را قبول نکرد
 گفت کای غنیمت بداد کای غنیمت غنای از آن گفتن
 بگویم مسامحت حاجی جام حویان چشمت عجب
 غنای من در اظهار ^{افزار} تن و جانش به پیام باب ^{انوار}
 بیک در دست حضرت موسی بود یک نفع بیشتر یار
 شاه سرور ^{چو} افلا در دست خورشید بلند کرد ایند
 بر تن و یک الهی او را که در از بد آنسان او را
 مرقه آگشتن ^{چو} نرنگ در کوی آگشتن تن کا
 بیکند از شعله نفا ^{آتش} و پیش از این بود امر
 بچوین سر کوی بر خورن ^{مرد} با سفت خاکسترش بیدار فنا
 خندان در روان ^{در} دیگر که چنان بزمی ز در زجده
 که چنانی اش گشت پیکار ^{نور} بیا گشت پای نامرود
 خلعت ^{در} قیام ^{در} نیک ^{در} پسر و گرز و یانه و سفید
 نه از آن نمده بود یکم ^{چو} شاه سرور به جلوتی ^{خوش}
 بملک را بان جوان ^{چو} غنیمت ^{چو} وعده ^{چو} حنجره ^{چو} بوفدان
 ان ^{چو} چون ^{چو} بدید ^{چو} این ^{چو} کهد ^{چو} بدید ^{چو} این ^{چو} ریح
 گفت اگر چهل قطار از قمار ^{چو} دفت ^{چو} بازان ^{چو} کین ^{چو} لا ^{چو} یحیی

هست این که بهای هم   بلکه از کیف عالمست فره
 کشت خنای آن جلالت خوب   زانکه از لطف شاه داشت
 بلبل من از غویسایم   مگر از جیل یوسفیام
 باریصم اگر کزین چرخه   سرب من ز نظر کزین
 یک نظر کز به غایب دوش   یوسفش مگر ز غایت
 بفروستنی لطف خویش   بر ما نشی بکعبه امید
 بر کمر آخ خاندان ترند   هر که از خود و تنان ترند
 با علی جلد و دستان بملاح   با الهی و اله الملاح
 فقه عفو انداختیم

شک آن که در عالم کجی   که راه دولت از لی
 مسافت یغی مرگه   پای و شب آن شاه خج
 کاف و مایه جهنم خست   بتلای زبان و سر خست
 نادر غم مسافت از غم کوئی   مسافت مشغول بدین
 بولعنی این غم مرگه   مستحق و سرور بدین
 هر که یک بند سحر اوین   صد هزار دهنده بدین
 هر یک خوف و صفا   از هیچ ترسید پاک شو
 عداوت زان بولیم   صبح خزان علی بطبعیم
 اندک

انبیا شد پیر پادشاه   همی جان خویش در جوی
 گفت که دست ازین بکن   صدره از آب کینه و خج
 فغم که نور بن مولی   تا جوی یاد کار و ماولی
 فتح خبر چه کرد حضرت شاه   بار سحر خدای و خج
 رو بی سیل و پادشاه   بگذرند چه راه و خج
 خاطر شاه و خج و خج   شب فرو آمد از در خج
 دوزخ و یکسو چه شد   طرفه آهوی دوزخ از دوزخ
 بونی او را رفتی کجا   گفت سیدان درین
 که بیادین زنده اشوی   تا بوم تفریح بی جوی
 قنبر از جاده بوقلام   کرد بیچاره کند بوقلام
 اباحان و کندوی خج   شد بدینان سید بوقلام
 حلقه کرد و کند و اندا   با یکم تکی شهابه امون
 قنبر اندر کند و اندا   امیدی تو کرد تا و اندا
 نه آنکه زانجا و خج   خشم در دل فرو و خج
 نای بی بی از کمان بی   بود مرد کسی از کمان
 قنبر از بی نگاه کرد   کرد کرد آنکه چه دیدی
 مرکب را از قدم   غصه خیزد و بی مرکب

گفت پندرت بپیش من
حالی این مرد بکی از
دست افکند جو کمر بندش
همه مسایم ذی پای او کیدی
خراسان تا بجای خنجر
خنده مردی بفرست
بگر گفت این به خنده بجا
دم مدون به شمع خنده
گفت اگر خواجه مراد این
مشن جو من نگاه نراند
گفت این را در دایره
نسب و نام او کیدی بجا
گفت دانش علی مراد
ش مردان و شیوه
مرد جدید بنی او جم
بهن بن خدایت عالم
چون شیفند آن لکلی
گفت را ستم را ابرام
که این چون بنام خرا
بیشتر آید بدین بدین
چون کتم از کد سران تو او
چی مرتانم بن سناو
چون نگار یچیزی بدین
داده و بدست ارم
زان فلان شد مدول پیغم
ای وین کون قبی
بملاح علی و این
شد پیم سوب بدین
بدان شاه او
و ده سپر شد بجانب قبی
دیده تانه خیم مرکا
ش همان اید از پیغم
دیده از پیغم وانی
جانبه خیمه امرا از هوا
است از پیغم وانی
دانی

۲۰
الحجج بهی فی رحمة الله واولی الحجج الاسلامی

هفت اسم کلام

۵۵ استاد هفت اسم کلام و باید بدینست از حضرت پیغمبر ص که فرموده
یا ایها الناس من کان فی قلبه مثقال ذره من کفر ازلخله الله انکار شده بخوار یا
خود دارد اگر هفت طبقه است و زیاده و نقص او کردند و تفاوت اندک بود و مقرر بر اینست
یا ایها الناس من کان فی قلبه مثقال ذره من کفر ازلخله الله انکار شده بخوار یا
داشت در بهشت بیرون او بکنید یا ایها الناس من کان فی قلبه مثقال ذره من کفر ازلخله الله
سجده شد هفتی که در بهشت برابر او بنشیند و هفتی که در
و بیرون کند یا ایها الناس من کان فی قلبه مثقال ذره من کفر ازلخله الله
بنابر این از و در بهشت و از قناریب اخوان و از زبان ماسان و
غذا و جان و مکر و سرخ و از نیر سلطان و از جیب سلطان و از
خود نکامدار و باین که این هفت اسم به با خود نکامدار و در حق سجده شد
او را قناریب هفتی که در بهشت و از قناریب هفتی که در بهشت و از قناریب هفتی که در بهشت
هفتی که در بهشت و از قناریب هفتی که در بهشت و از قناریب هفتی که در بهشت
فرستد و از جمیع انبیا و اولیاست که در بهشت و از قناریب هفتی که در بهشت
و از قناریب هفتی که در بهشت و از قناریب هفتی که در بهشت و از قناریب هفتی که در بهشت
بفرستد و از جمیع انبیا و اولیاست که در بهشت و از قناریب هفتی که در بهشت
و از قناریب هفتی که در بهشت و از قناریب هفتی که در بهشت و از قناریب هفتی که در بهشت
نمودند و از قناریب هفتی که در بهشت و از قناریب هفتی که در بهشت و از قناریب هفتی که در بهشت
افتد و از قناریب هفتی که در بهشت و از قناریب هفتی که در بهشت و از قناریب هفتی که در بهشت

لَا يَمُوتُ يَا مَلِكُ لَا يَمُوتُ يَا بَاقِيَا لَا يَمُوتُ يَا عَالِيَا
لَا يَجْهَلُ يَا صَدِّقًا لَا يَطْعَمُ يَا قَيُّوْمًا لَا يَضْعَفُ
سورة قوت **بسم الله الرحمن الرحيم**
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا أَحَدُ يَا
حَدِيدُ يَا شَاهِدُ يَا مُجِدُّ يَا حَامِدُ يَا دَائِدُ
يَا بَاعِثُ يَا وَارِثُ يَا صَارُ يَا نَافِعُ
سورة قوت **بسم الله الرحمن الرحيم**
اَكْمُ مِنْ كُلِّ كَيْفٍ يَا أَرْحَمَ مِنْ كُلِّ رَحِيمٍ يَا أَعْلَمَ
مِنْ كُلِّ عِلْمٍ يَا أَهْكَمَ مِنْ كُلِّ حَكِيمٍ يَا أَقْدَمَ مِنْ
كُلِّ قَدِيمٍ يَا أَكْبَرَ مِنْ كُلِّ كَبِيرٍ يَا أَطْفَفَ مِنْ
كُلِّ لَطِيفٍ يَا أَجَدَ مِنْ كُلِّ جَدِيدٍ يَا أَعَزَّ
مِنْ كُلِّ عَزِيزٍ

يَا أَوْفَى الْقَفَعِ يَا عَظَمَ الْهَيْبِ يَا كَثِيرَ الْخَيْرِ يَا قَدِيمَ
الْفَضْلِ يَا دَائِمَ الطُّفْلِ يَا لَطِيفَ الْفَتْحِ يَا
شَفِيعَ الْكَرْبِ يَا كَاشِفَ الْفَرِّ يَا مَالِكَ الْمُلْكِ

يَا فَاضِلَ الْحَقِّ **سورة قوت** **بسم الله الرحمن الرحيم**
يَا مَنْ هُوَ فِي مَعْدِنِهِ وَفِيهِ يَا مَنْ هُوَ فِي وَنَا
عِزِّهِ قَوِيٌّ يَا مَنْ هُوَ فِي قُوَّتِهِ عَلِيُّ يَا مَنْ هُوَ
فِي عِزِّهِ قَوِيٌّ يَا مَنْ هُوَ فِي قُوَّتِهِ لَطِيفٌ
يَا مَنْ هُوَ فِي لَطْفِهِ شَرِيفٌ يَا مَنْ هُوَ
فِي شَرَفِهِ عَزِيزٌ يَا مَنْ هُوَ فِي عِزِّهِ عَظِيمٌ
يَا مَنْ هُوَ فِي عَظَمَتِهِ جَدِيدٌ يَا مَنْ هُوَ فِي
جَدِيدِهِ حَبِيبٌ **سورة قوت** **بسم الله الرحمن الرحيم**
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا كَافِي يَا وَارِثُ
يَا شَافِي يَا مُعَافِي يَا هَادِي يَا
دَاعِي يَا فَاضِلَ يَا فَاضِلَ يَا عَالِي يَا
بَاقِي

يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَاضِعٌ لَهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ
خَاضِعٌ لَهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ كَائِنٌ لَهُ يَا مَنْ
كُلُّ شَيْءٍ مَوْجُودٌ بِهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مُنِيبٌ
إِلَيْهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَائِفٌ مِنْهُ يَا مَنْ

يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ قَائِمٌ بِهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ صَائِرٌ إِلَيْهِ يَا مَنْ
 كُلُّ شَيْءٍ يُعَمَّرُ بِهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا
 جَنَّةَ **جَنَّةَ** **إِلَيْهِ** **د** **س**

يَا مَنْ لَا مَقَرَّ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا مَفْزَعَ إِلَّا إِلَيْهِ يَا
 مَنْ لَا مَقْصِدَ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا سَجْدَ إِلَّا
 إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا يُغْنِي عَنْهُ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا يَنْجُو
 إِلَّا بِهِ يَا مَنْ لَا يَنْجُو إِلَّا بِهِ يَا مَنْ لَا يَنْجُو
 إِلَّا بِعَلَمِهِ يَا مَنْ لَا يَرْجُو إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَجِدُ إِلَّا
 آيَاهُ **إِلَهِ** **جَنَّةَ** **إِلَيْهِ** **د** **س**

يَا خَيْرَ الرَّهْوَ بَيْنَ يَا خَيْرَ الْمَطْلُوبِ بَيْنَ يَا خَيْرَ
 الْمَعْشُورِ بَيْنَ يَا خَيْرَ الْمَسْكُونِ لَيْنَ يَا خَيْرَ الْمَقْصُودِ
 يَا خَيْرَ الْمُشْكُورِ بَيْنَ يَا خَيْرَ الْمُكْتَبَرِ بَيْنَ
 يَا خَيْرَ الْمَدْعُودِ بَيْنَ يَا خَيْرَ الْمُسْتَأْنَبِ بَيْنَ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا غَاثِي يَا سَائِي
 يَا قَادِرُ يَا نَافِعُ يَا بَازِي يَا كَاسِي يَا جَابِي يَا ذَا
 كُنْ يَا نَافِعُ يَا نَافِعُ **إِلَهِ** **جَنَّةَ** **إِلَيْهِ** **د** **س**

يَا مَنْ خَلَقَ فَوَسَّوْا يَا مَنْ قَدَّرَ فَهَدَى يَا مَنْ
 يَكْتَسِفُ الْبُيُوتَ يَا مَنْ لَيْسَ لَكَ شَيْءٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ
 الْغَوْقُ يَا مَنْ يُجِبِي أَهْلِي يَا مَنْ لَيْسَ لِي إِلَّا بِإِذْنِهِ
 يَا مَنْ أَصْلَحَكَ وَأَبْلَى يَا مَنْ أَمَاتَ وَأَحْيَى يَا مَنْ
 خَلَقَ الْوَجْهَيْنِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ **إِلَهِ** **جَنَّةَ** **إِلَيْهِ** **د** **س**

يَا مَنْ فِي الْعَمَى وَالْبَحْرِ سَبَدُهُ يَا مَنْ فِي الْأَنْفِ
 أَبَانُهُ يَا مَنْ فِي الْأَنْفِ أَبَانُهُ يَا مَنْ فِي الْأَنْفِ
 فِي الْمَاءِ قُرْبُهُ يَا مَنْ فِي الْقُبُورِ عَمْرُهُ
 يَا مَنْ فِي الْقِيَمَةِ مَدْكُهُ يَا مَنْ فِي الْحَيَاتِ
 حَيَاتُهُ يَا مَنْ فِي الْحَيَاتِ حَيَاتُهُ يَا مَنْ فِي الْحَيَاتِ
 يَا مَنْ فِي الْجَنَّةِ ثَوَابُهُ يَا مَنْ فِي النَّارِ عِقَابُهُ
إِلَهِ **جَنَّةَ** **إِلَيْهِ** **د** **س**

يَا مَنْ أَلْبَسَ يَهُوْيَ الْخَائِفُونَ يَا مَنْ أَلْبَسَ
 يَفْعَى الْمَذْنُوبُونَ يَا مَنْ أَلْبَسَ يَفْعَى الْمَذْنُوبُونَ
 يَا مَنْ أَلْبَسَ يَفْعَى الْمَذْنُوبُونَ يَا مَنْ أَلْبَسَ
 يَفْعَى الْمَذْنُوبُونَ يَا مَنْ أَلْبَسَ يَفْعَى الْمَذْنُوبُونَ
 يَا مَنْ أَلْبَسَ يَفْعَى الْمَذْنُوبُونَ يَا مَنْ أَلْبَسَ
 يَفْعَى الْمَذْنُوبُونَ يَا مَنْ أَلْبَسَ يَفْعَى الْمَذْنُوبُونَ

از حضرت امام جعفر صادق
 صلوات الله عليه وسلم
 نقل شده است که در مجلس
 درس فرمودند که هر کس
 در این دعا دعا کند
 حاجت او برآورده شود
 و اگر در راه خدا
 باشد حاجت او برآورده
 شود و اگر در راه
 دنیا باشد حاجت او
 برآورده نشود

يَا مُنْزِلَ السُّرُورِ يَا مُنْزِلَ السُّرُورِ يَا خَالِقَ السُّرُورِ يَا مُنْزِلَ
السُّرُورِ يَا مُنْقِذَ السُّرُورِ يَا مُنْزِلَ كُرْسِيِّ يَاقُوتِ
قَبْلِ كُلِّ نُوْرٍ يَا مُنْزِلَ بَعْدِ كُلِّ نُوْرٍ يَا مُنْزِلَ
قُوْفِ كُلِّ نُوْرٍ يَا مُنْزِلَ لَيْسَ كَيْفِيهِ نُوْرٍ
يَا مَنْ عَطَاؤُهُ شَرِيفٌ يَا مَنْ فِعْلُهُ لَطِيفٌ
يَا مَنْ لُطْفُهُ مُقِيمٌ يَا مَنْ إِحْسَانُهُ قَدِيمٌ
يَا مَنْ قَوْلُهُ حَقٌّ يَا مَنْ وَعْدُهُ صَدُوقٌ يَا مَنْ
يَا مَنْ عَفْوُهُ فَضْلٌ يَا مَنْ عَزَابُهُ عَذَابٌ
ذِكْرُكَ حَقٌّ يَا مَنْ فَضْلُهُ عَلَيْهِمْ
اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُنْزِلَ
يَا مُنْقِذَ يَاقُوتِ يَا مُنْزِلَ كُرْسِيِّ
يَاقُوتِ يَا مُنْزِلَ بَعْدِ كُلِّ نُوْرٍ
يَا مُنْزِلَ قَبْلِ كُلِّ نُوْرٍ
يَا مُنْزِلَ قُوْفِ كُلِّ نُوْرٍ
يَا مُنْزِلَ لَيْسَ كَيْفِيهِ نُوْرٍ

كُنْهُ يَا بَاقِي الْعَفْوَ وَالْكَرِيَامُ دَعَاؤُهُ
 يَا بَاقِي لَدُنِّي دُعَاؤُهُ قَضَاؤُهُ يَا بَاقِي لَدُنِّي
 تَدْلِكُ إِلَهُ مُلْكُهُ يَا بَاقِي دَعَاؤُهُ يَا بَاقِي
 عَطَاؤُهُ
 يَا بَاقِي لَدُنِّي الْمُنَادُ الْعَلِيُّ يَا بَاقِي لَدُنِّي الْغَنَاءُ
 الْعَلِيُّ يَا بَاقِي لَدُنِّي الدُّخَانُ وَالْأَدْوَانُ يَا بَاقِي
 لَدُنِّي الْحَيَّةُ الْأَمَامِي يَا بَاقِي لَدُنِّي الدُّمُومُ يَا بَاقِي
 الْكَرِيمُ يَا بَاقِي لَدُنِّي الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يَا بَاقِي
 لَدُنِّي الْحَكْمُ وَالْقَضَاؤُ يَا بَاقِي لَدُنِّي الْهَيَاءُ
 الْفَيْضُ يَا بَاقِي لَدُنِّي الْعَيْشُ وَالْثَرَى يَا
 بَاقِي لَدُنِّي السَّمَوَاتُ الْعُلَى
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَفْوُ يَا
 يَا عَفْوُ يَا بَاقِي يَا شَكُورُ يَا رَوْفُ
 يَا عَطِيءُ يَا مَسْكُورُ يَا قُدُّوسُ يَا
 شَبَّوحُ يَا قُدُّوسُ
 يَا بَاقِي لَدُنِّي الْعِزَّةُ يَا بَاقِي لَدُنِّي الدِّقُّ

أَبَاتُهُ يَا بَاقِي فِي كُلِّ شَيْءٍ وَدَلِيلُهُ يَا بَاقِي
 فِي الْبَحَارِ عَجَائِبُهُ يَا بَاقِي فِي الْجِبَالِ خَوَائِبُهُ
 يَا بَاقِي يَبْدُو الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ يَا بَاقِي إِلَهُ الْيَوْمِ
 يَجْعَلُ الدُّرُكَةَ يَا بَاقِي أَظْهَرَ فِي كُلِّ شَيْءٍ لَطْفُهُ
 يَا بَاقِي أَحْسَنَ فِي كُلِّ شَيْءٍ خَلْقُهُ يَا بَاقِي تَعَرَّفَ
 فِي الْفَلَاحِ قُدْرَتُهُ
 يَا حَبِيبَ مَنْ لَا حَبِيبَ لَهُ يَا حَبِيبَ مَنْ
 لَا طَبِيبَ لَهُ يَا حَبِيبَ مَنْ لَا حَبِيبَ لَهُ
 لَهُ يَا شَفِيعَ مَنْ لَا شَفِيعَ لَهُ يَا رَفِيعَ مَنْ لَا رَافِعَ
 فَيْقَ لَهُ يَا مُغْنِي مَنْ لَا مُغْنِيَ لَهُ يَا دَلِيلَ مَنْ
 لَا دَلِيلَ لَهُ يَا أَيْسَى مَنْ لَا أَيْسَى لَهُ يَا رَحِيمَ مَنْ
 لَا رَحِيمَ إِلَّا بِرَحْمَتِهِ
 يَا كَافِي مَنْ أَسْأَلُهُ بِأَهَادِي يَوْمِ
 سَهْوَةٍ يَا كَافِي مَنْ أَسْأَلُهُ بِأَدْعَائِي يَوْمِ أَسْأَلُ
 عَادَ يَا شَافِي مَنْ أَسْأَلُهُ بِأَفَاضِي يَوْمِ
 سَقَطَ يَا مُغْنِي مَنْ أَسْأَلُهُ بِأَمُوفِي

يَا مَنْ اسْتَوْفَاهُ بِاسْقَوِي مَنِ اسْتَقْوَاهُ يَا
يَا مَنْ اسْتَوْفَاهُ لَدَهُ **لَهُ مَا فِي بَيْتِهِ**
اللَّهُمَّ اجْعَلْ اسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا خَالِقُ بَارِدِ
ذِيكَ يَا نَاصِي يَا صَارِقُ يَا فَالِقُ يَا فَارِقُ
يَا فَانِقُ يَا رَانِقُ يَا سَابِقُ يَا سَامِقُ

بِاسْمِهِ مَا فِي بَيْتِهِ

يَا مَنْ خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ يَا مَنْ جَعَلَ
الْمَطَارَ قَارًا نَوَابِ يَا مَنْ خَلَقَ الْفَيْضَ وَالْكَوْنُ
يَا مَنْ سَخَّرَ الْفُجْرَ وَالْقَمَرَ يَا مَنْ قَدَّرَ الْحَيَاةَ
وَالْمَوْتَ يَا مَنْ خَلَقَ الْمَرْءَ وَالْحَيَوَاتَ يَا مَنْ
لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا
يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ يَا مَنْ لَمْ يَكُنْ
لَهُ وَلِيٌّ فِي الدِّينِ **لَهُ مَا فِي بَيْتِهِ**

يَا بَعْلَمُ مَرَادَ الْمُرِيدِ يَا مَنْ يَعْلَمُ ظَهْرَ الصَّامِتِينَ
يَا مَنْ يَسْمَعُ أَهْوَاءَ الْوَاهِنِينَ يَا مَنْ يُوِي بَكَاءَ
الْحَائِضِينَ يَا مَنْ يَمْدِدُ حَوَائِجَ الْبَائِسِينَ يَا
يَا مَنْ

يَا مَنْ يَقْبِضُ عُرْدَ التَّائِبِينَ يَا مَنْ لَا يُقْبِلُ
أَعْمَانَ الْمُفْضِرِينَ يَا مَنْ لَا يَقْبَلُ أَجْرَ الْمُفْضِرِ
يَا مَنْ لَا يَجْبِرُ عَنْ قُتُوبِ الْعَادِفِينَ

لَهُ مَا فِي بَيْتِهِ

يَا دَائِمُ الْبَقَايِمِ يَا سَامِعَ الدُّعَائِ يَا قَابِلَ
الْعَطَائِ يَا غَافِيَ الْخَطَايِ يَا بَدَّيْعَ السَّمَاءِ
يَا حَسَنَ الْبَدَائِعِ يَا جَمِيلَ النَّائِمِ يَا قَدِيرَ السَّاءِ
يَا كَثِيرَ الْوَفَايِ يَا شَرِيفَ الْحُجَرِ

لَهُ مَا فِي بَيْتِهِ

اللَّهُمَّ اجْعَلْ اسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا سَائِدَ
يَا غَفَّارَ يَا فَهَّارَ يَا جَبَّارَ يَا صَبَّارَ يَا بَارِدَ
يَا حَنَّارَ يَا فَتَّاحَ يَا فَتَّاحَ يَا مَرْتَحَ

لَهُ مَا فِي بَيْتِهِ

يَا مَنْ خَلَقَنِي وَشَرَّفَنِي يَا مَنْ رَزَقَنِي
قَفِي دَرْبِي يَا مَنْ أَلْهَمَنِي وَسَقَانِي
يَا مَنْ قَتَلَ بَنِي دَاوُدَ يَا مَنْ عَصَمَنِي

وَكُنَّا فِي يَامَنْ حَقَّقَ وَكَوْنِي يَامَنْ
 اَعْنِي وَاعْنِي يَامَنْ وَفَقِي وَهَدَا
 فِي يَامَنْ اَنْسِي وَوَلِي يَامَنْ اَنَا
 شَيْ وَاحْيَانِي

بسم الله الرحمن الرحيم

يَامَنْ نَحْنُ الْحَقُّ بِكَلِمَاتِهِ يَامَنْ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ
 عَنْ عِبَادِهِ يَامَنْ لَا تَقَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا بِإِذْنِهِ
 يَامَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ يَامَنْ
 لَا مَعْصِيَةَ لِحُكْمِهِ يَامَنْ لَا تَلْزِمُ لِقَضَائِهِ يَا
 مَنْ أَنْفَادَ كُلِّ شَيْءٍ لِأَمْرِهِ يَامَنْ السَّمَوَاتُ
 مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ يَامَنْ نُوَسِّلُ إِلَى بَابِ
 بُشْرَتِهِ يَرْحَمُنِي رَحْمَتِهِ

يَامَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ مِهَادًا يَامَنْ جَعَلَ
 الْجِبَالَ أَوْدَانًا يَامَنْ جَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا
 يَامَنْ جَعَلَ النَّوْمَ سُبَاتًا يَامَنْ جَعَلَ السَّمَاءَ
 بُنَاءً يَامَنْ جَعَلَ الْأَشْيَاءَ أَزْوَاجًا يَامَنْ

يَامَنْ جَعَلَ الْقَمَرَ نُورًا يَامَنْ جَعَلَ السَّهَابَ
 غُثَاثًا يَامَنْ جَعَلَ النَّوْمَ سُبَاتًا يَامَنْ جَعَلَ السَّمَاءَ
 يَامَنْ جَعَلَ الْأَشْيَاءَ أَزْوَاجًا يَامَنْ جَعَلَ النَّارَ
 مِرْصَادًا

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا سَمِيعُ يَا شَهِيدُ
 يَا دَفِيعُ يَا نَصِيرُ يَا سَرِيعُ يَا بَدِيعُ يَا كَبِيرُ يَا
 قَدِيرُ يَا مُنِيرُ يَا جَبَرُ

يَا حَيُّ يَا قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ يَا حَيُّ يَا قَرِيبُ يَا
 حَيُّ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ يَا حَيُّ الَّذِي لَا
 يُشَاوِرُهُ شَيْءٌ يَا حَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ شَيْءٌ
 يَا حَيُّ الَّذِي يُؤْخِرُ كُلَّ شَيْءٍ يَا حَقَّامُ يَا
 الْحَيَّاءُ مِنِّي حَيُّ يَا حَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ
 يَا حَيُّ يَا قُدُّوسُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ

يَا مَنْ لَهُ ذِكْرِي لَا يَنْتَبِئُ يَا مَنْ لَهُ نَذْرِي
لَا يَطْلُعُ يَا مَنْ لَهُ نِعْمٌ لَا تَعْرُ يَا مَنْ لَهُ مَلَكٌ
لَا يُوَلِّدُ يَا مَنْ لَهُ شَأْنٌ لَا يَحْطُرُ يَا مَنْ لَهُ مَدَدٌ
لَا يَنْكَفُ يَا مَنْ لَهُ كَلِمَانٌ لَا يُدْرِكُ اللَّهُ
بُطْطُ يَا مَنْ لَهُ قَضَاءٌ لَا يُؤْوِي يَا مَنْ لَهُ ضِعْفٌ
لَا يَسْتَدِلُّ يَا مَنْ لَهُ تَعَوُّثٌ لَا تَغْلِبُ ٧٢

يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

يَا مَالِكُ يَوْمَ الدِّينِ يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ يَا لَمُرَّ
لَا حِينَ يَا مُدِيرَ الْأَعْيَادِ يَا مَنْ يُجِيبُ
الْمُتَّيِدِينَ يَا مَنْ يُجِيبُ الْمُتَوَائِبِينَ يَا مُجِيبَ
الْمُنْتَظِرِينَ يَا مَنْ يُجِيبُ الْمُحْسِنِينَ يَا مَنْ
هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُسْتَرْمِينَ ٧٣

اللَّهُمَّ اِنِّ اسْتَسْلَمْتُ بِاسْمِكَ يَا ذَرِيقُ
يَا شَفِيقُ يَا حَفِيقُ يَا حَيْطُ يَا مُعْجِزُ يَا
مُفْعِلُ يَا مُعْجِزُ يَا مُزِيلُ يَا مُبْرِئُ يَا مُجِدُّ

٧٤

يَا مَنْ هُوَ أَحَدٌ يَدُ فَيْزٍ يَا مَنْ هُوَ قَوِيٌّ

بِالْإِسْمِ

يَدُ دِيْدٍ يَا مَنْ هُوَ مَرْدٌ يَدُ عَيْبٍ يَا مَنْ
هُوَ وَاقٍ يَدُ كَيْفٍ يَا مَنْ هُوَ قَامِنٌ
يَدُ حَيْفٍ يَا مَنْ هُوَ رَبٌّ يَدُ وَرِيْدٍ
يَا مَنْ هُوَ عَزِيْزٌ يَدُ ذَلٍّ يَا مَنْ
هُوَ غَنِيٌّ يَدُ فَقْرٍ يَا مَنْ هُوَ مَلِكٌ يَدُ
عِزٍّ يَا مَنْ هُوَ مَوْفٍ يَدُ شَيْبَةٍ

٧٥

يَا مَنْ ذِكْرِي شَرَفٌ لِلذَّاكِرِينَ يَا مَنْ شَوْ
قِي لِيَشَاكِرُنِي يَا مَنْ حُرَّةٌ عَنِّي لِلْحَامِلِينَ
يَا مَنْ طَاعَتُهُ أَجَاهُ لِلْمُطِيعِينَ يَا مَنْ يَدُهُ
مُفْتَحٌ لِلصَّالِحِينَ يَا مَنْ سَبْمُلُهُ وَاسِعٌ
لِلْمُتَبِعِينَ يَا مَنْ أَيْدِيهِ هَائِكُ لِلنَّاطِقِينَ
يَا مَنْ كِتَابُهُ تَرْكِيَةٌ لِلْمُتَّقِينَ يَا مَنْ رِزْقُهُ
عُزْمٌ لِلطَّالِبِينَ يَا مَنْ رَحْمَتُهُ

قَوِيٌّ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ٧٦

يَا مَنْ تَبَادَلَتْ أَسْمُهُ يَا مَنْ تَعَالَى جَدُّهُ يَا
مَنْ لَا إِلَهَ غَيْرُهُ يَا مَنْ جَدُّ شَاوَةٌ يَا مَنْ

تَقْدَرَتْ أَسْمَانُهُ يَا مَنْ يَوْمُهُ بَقَاءُهُ يَا مَنْ
أَعْوَجَتْ أَسْمَانُهُ يَا مَنْ الْبَيْتُ يَا وَرْدُهُ
يَا مَنْ لَا تَخْصِفُ الْعِبَادُ إِلَّا وَهُ يَا مَنْ
لَا تَعْرِفُ نَعَاوُهُ ٧٧

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُعِينُ يَا
أَمِينُ يَا مُبِينُ يَا مَسِينُ يَا مُكِينُ يَا شَهِيدُ يَا
جَمِيدُ يَا شَرِيدُ يَا شَهِيدُ يَا حَبِيدُ
يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ يَا ذَا الْقَوْلِ الْبَاقِ
يَا ذَا الْفِعْلِ الرَّشِيدِ يَا ذَا الْبَطْنِ الشَّهِيدِ
يَا ذَا الْوَعْدِ وَالْوَعْدِ يَا مَنْ هُوَ الْوَلِيُّ
الْحَمِيدُ يَا مَنْ هُوَ فَخْرُ الْمَلَأَيْنِ يَا مَنْ
هُوَ قَوْيُّكَ غَايُ تَعِيدُ يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدُ يَا مَنْ هُوَ لَيْسَ يَطْلُبُ لِيْلِي

يَا مَنْ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا وَدِيءَ يَا مَنْ لَا
شَهِيدَ لَهُ وَلَا تَطْلُبُ يَا خَالِقَ السَّمِيِّ
وَالْقَمَرِ الْمُنِيِّ يَا مُخَيِّبَ الْبَاسِئِ الْفَقَائِ
مَدَانِقُ

يَا ذَا الْقَوْلِ الْبَاقِ يَا ذَا الْقَوْلِ الْبَاقِ
يَا ذَا الْقَوْلِ الْبَاقِ يَا ذَا الْقَوْلِ الْبَاقِ
يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرُ
يَا ذَا الْجُودِ وَالنِّعَمِ يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْكَرَمِ يَا
خَالِقَ السَّمِيِّ وَالْقَلَمِ يَا بَارِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ يَا ذَا الْإِسْمِ وَالْأَسْمَاءِ يَا مُلْكُ الْعَوْنِ
وَالنِّعَمِ يَا كَاشِفَ الْفَرَقِ الْإِلَهِي يَا مُلْكُ
السِّرِّ وَالْجَمِّ يَا ذَا الْبَيْتِ وَالْحَيِّ يَا مَنْ
خَلَقَ الْأَشْيَاءَ مِنَ الْعَدَمِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
يَا مُلْكُ يَا جَامِدُ يَا نَائِدُ يَا مُلْكُ يَا مُلْكُ
يَا مُلْكُ يَا مُلْكُ يَا مُلْكُ يَا مُلْكُ
يَا مُلْكُ يَا مُلْكُ يَا مُلْكُ
يَا مَنْ أَنْتَ بِكُلِّ شَيْءٍ مُجَوِّدُ

اگر خواهی کسی از هر
تو بیرون نروند این نظم
بر مردم نبرد و بوزیر
زبان کنز در هر فن و فن

علم
در ظاهره اسم الله
در علم هر کس که از علم است
اگر بخواهی بدانی زبان کلام
اه صمد
السلام

اگر خواهی بدانی هر چه
بشنوی یا در کبر و قدر
و در کبر بنویس بر
در جبه خود اینست

الله صواب خط و یا
بسم الله و تمسیر

یا مَن جَارَ يَنْظِفُهُ يَا مَن تَعَزَّزَ يَقْوَرُ بِهِ
يَا مَن قَدَّرَ الْحَكْمَ يَا مَن يَتَدَبَّرُ بِهِ يَا مَن
دَجَّى بِعِلْمِهِ يَا مَن تَجَاوَزَ بِحِلْمِهِ يَا مَن رَفَى
فِي عِلْمِهِ يَا مَن عَزَّى فِي دِينِهِ

يَا مَن قَلَّتْ مَا كُنْشَاءُ يَا مَن
يَعَزُّبُ مَن يَقْدَرُ مَا كُنْشَاءُ يَا مَن
يَهْدِي مَن كُنْشَاءُ يَا مَن يُضِلُّ مَن كُنْشَاءُ
يَا مَن يُعْزِزُ مَن كُنْشَاءُ يَا مَن يُغْفِرُ لِمَن
كُنْشَاءُ يَا مَن يُعَزِّزُ مَن كُنْشَاءُ يَا مَن يُزِيلُ
مَن كُنْشَاءُ يَا مَن يُقَوِّرُ فِي الْأَرْضِ مَا
كُنْشَاءُ يَا مَن لَحَقَّ بِهِ حَمِيدُهُ مَن كُنْشَاءُ

يَا مَن لَمْ يَكُنْ صَاحِبَهُ وَلَا وَلَدًا يَا مَن
يَجْعَلُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا يَا مَن لَا يَنْتَرِ
فِي عِلْمِهِ أَحَدًا يَا مَن جَعَلَ الْمَلَائِكَةَ
سُدَّةً يَا مَن جَعَلَ فِي السَّمَاءِ جُودًا

باسم

يَا مَن رَفَى قَوَارِ يَا مَن خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ لَبَنًا يَا
مَن جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ أَمْرًا يَا مَن أَخْلَقَ لِكُلِّ
شَيْءٍ عِلْمًا يَا مَن دَخَلَ فِي شَيْءٍ عَدَدًا يَا مَن
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
يَا أَوَّلَ يَا آخِرَ يَا ظَاهِرَ يَا بَاطِنَ يَا بَاقِيَ

يَا قِيَّ يَا قَدْرَ يَا قُوَّةَ يَا سَمْعَ
يَا خَيْرَ مَعْرِفٍ يَا أَفْضَلَ مَجْدٍ يَا
أَجَلَ مُشْكٍ يَا نَشِيطَ يَا أَغْنَى مَرْكُوبٍ يَا
أَعْلَى حَوْزٍ يَا أَقْدَمَ مَوْجِدٍ يَا طَلِبَ سُبْحَانَ
أَرْفَعَ مَوْصُوفٍ يَا صِفَ يَا أَلْبَنَ مَقْصُودٍ
يَا قُدْرَ يَا أَلَمَ مَسْئُولٍ يَا أَشْرَفَ حَقِيقٍ

يَا حَبِيبَ الْبَائِسِينَ يَا سَدَّ الْمُنْجِلِينَ يَا هَا
وَيَا الْمُفْلِحِينَ يَا ذِي الْمُنِيرِينَ يَا أَسْمَاءَ
الذَّوْبِينَ يَا مَنزِلَ الْمَلَكُوتِ يَا تَجْمِيدَ الْقُدْرَةِ
يَا أَقْدَرُ أَنْفَادِ رِيحٍ يَا أَعْلَمَ الْعَالَمِينَ
يَا إِلَهَ الْخَلْقِ اجْعَلْنِي

و اگر خواهی هر کس مردم عزیز
باید این شعر و به مردم
کرد و بر هر فن و فن
هر اسم و صفت و قیاس
و ضلک و سیکس
و مژده و شاد و نیک
مرطوب و در و در
کتاب و خط و ش

در هر کس که از علم است
اگر بخواهی بدانی زبان کلام
اه صمد
السلام
اگر خواهی بدانی هر چه
بشنوی یا در کبر و قدر
و در کبر بنویس بر
در جبه خود اینست
الله صواب خط و یا
بسم الله و تمسیر

وَمَقْدَرُهُ يَا مَنُكُونُ كَيْدِ شَيْءٍ وَآخِرُهُ حَقُّهُ
يَا حَيُّ كُلُّ شَيْءٍ وَجَنَّهُ يَا خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَوَلَّهُ
وَنِيهِ هَمْدُهُ

يَا خَيْرُ نَارِي وَمَذْكُورِي يَا خَيْرُ شَاكِي وَمَشْكُورِي
يَا خَيْرَ حَامِدٍ وَمُحَمِّدٍ يَا خَيْرَ شَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ
يَا خَيْرَ دَاعٍ وَمُدْعِيٍّ يَا خَيْرَ حَبِيبٍ وَخَائِبٍ يَا خَيْرَ
مُؤْنِسٍ وَأَنْتَنِي يَا خَيْرَ صَاحِبٍ وَجَلِيسٍ يَا
خَيْرَ مَقْصُودٍ وَمَطْلُوبٍ يَا خَيْرَ حَبِيبٍ وَ

مَحْبُوبٍ هَمْدُهُ
يَا مَنْ هُوَ لِي دَعَاءُ حَبِيبٍ يَا مَنْ هُوَ لِي
مَنْ أَجَدَ قَرِيبٍ يَا مَنْ هُوَ لِي اسْتَعْفَظُهُ
دَقِيبٌ يَا مَنْ هُوَ لِي دَجَاءُ كَرِيمٍ يَا مَنْ
هُوَ لِي عِلْمُهُ حَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ لِي عَظَمِيَّةُ
دَحِيمٌ يَا مَنْ هُوَ لِي حَكِيمِيَّةُ عَظِيمٌ يَا مَنْ
هُوَ لِي إِحْسَانِيَّةُ قَدِيمٌ يَا مَنْ هُوَ لِي
أَرَادَةُ عَالِيمٌ هَمْدُهُ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مَنْ

يَا مَنْ غَيْبُ يَامُنِيبُ يَامُعِيبُ يَا مَنْ نَيْبُ
يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ
مُعِيبُ هَمْدُهُ

يَا مَنْ عِلْمُهُ سَائِرُ يَامَنْ وَعَدُهُ صَادِقُ يَامَنْ
لَطْفُهُ ظَاهِرُ يَامَنْ أَمْرُهُ غَايِبُ يَامَنْ
يَسَابُهُ عِلْمُ يَامَنْ وَفَضْلُهُ كَائِنُ يَامَنْ
قِيَامُهُ جَبَرُ يَامَنْ مَلَكُهُ قَدِيمُ يَامَنْ
قَضَاهُ عَالِمُ يَامَنْ عَوْثُهُ عَظِيمُ هَمْدُهُ

يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ شَيْءٌ عَنْ شَيْءٍ
يَا مَنْ لَا يَمْنَعُهُ فِعْلٌ عَنْ فِعْلٍ يَا مَنْ لَا يَلْبِسُهُ
قَوْلٌ عَنْ قَوْلٍ يَا مَنْ لَا يَغْلِبُهُ سُؤَالٌ يَا مَنْ
لَا يَحْبِيهِ شَيْءٌ عَنْ شَيْءٍ يَا مَنْ لَا يَلْبِسُهُ الْخَلْقُ
لَحْمٌ يَا مَنْ هُوَ غَايَةُ مُرَادٍ الْمُرِيدِ
يَا مَنْ هُوَ مَنَاقِبُ هَمِيمٍ الْعَارِفِينَ يَا مَنْ
هُوَ مَنَاقِبُ طَلِّبِ الطَّالِبِينَ يَا مَنْ لَا يَفُتُّ
دَرَّةُ فِي الْعَالَمِينَ هَمْدُهُ

يَا حَلِيمُ لَا يَجْعَلْ يَا جَوَادُ الْإِيمَانَ يَا خَارِقَ الْقُلُوبِ

يَا صَاحِبَ الدُّنْيَا لَا تَجْعَلْ دِينَكَ دِينًا
 يُؤْتِي مَقْدَرًا لَا يَبْقَى دِينُكَ يَا غَنِيًّا لَا يَفْقِرُ
 يَا بَكِيرًا لَا يَأْكُلُ دِينُكَ دُونَ سَبْعَةِ
 بِاللَّاهِ إِلَهَ أَنْتَ الْغَوْثُ الْغَوْثُ خَلِّصْنَا
 مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ يَا مُجَدِّدِ وَالْكَامِلِ يَا الرَّحْمَنَ
 الْحَقَّ

از حضرت ابوالحسنین علی علیهما السلام منقولست که در
 روزی که در میان مدینه و الجوهانیه بود و در شرف
 خود نماز و وقت سکون موت خود بخود در آید
 او گفت و سوسه شیطانی و شیاطینی و هر دو شکر
 و بگوید و این بنی و ایمان او کامل و قوامند و حضرت
 آنکه معصومین را در همه احوالات امانت از ایشان
 باذن الهی تسلیم می باید اقل این حد را بخواند اللهم
 یا ارحم الراحمین یا اودع عوالتی بقدری هذا و
 ثبات دینی و انت خاتم النبیین و قد آتت
 شانه

مَا يَحْفَظُ الرُّمَاعِ قُدْرَةً عَلَى وَفْتِ هَذِهِ
 مَوْفِي بِحَبْلِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَاللَّهُ
 مُلْكُهُ وَأُولُو الْعِلْمِ فَاغْنَابَا الْفَسِطَ لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ
 الْإِسْلَامُ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ الْفَضْلُ الْمُنِيبُ
 الْعَاصِي الْحَقِيرُ الْمَجْرُمُ الْحَاجُّ الْفَقِيرُ
 أَشْهَدُ لِمُنْعِي وَخَالِقِي وَرَافِقِي
 وَمُنْجِي كَمَا شَهِدَ لِذَاتِهِ وَشَهِدَتْ
 لَهُ الْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ مِنْ عِبَادِهِ يَا
 اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ذَا النِّعَمِ مِنْ عِبِيدِهِ
 وَأَنْ جُنَّاتٍ وَالنَّجْمِ وَالْأُمَمِينَ نَا
 وَكَأَنَّ أَرْبَى عَالِمِ الْبَرِّ حَبِيبِ أَحَدًا مَوْجِبِ سُرُ
 وَمَوْجِبِ سَمْعِ بَقِيَّةِ مَرْبِ كَارِهِ مُدِيرِ مُدِيرِ
 فَيَسْخَرُ مِنْهُ الصِّفَاتُ وَهُوَ عَلَى مَا هُوَ

عَلَيْهِ مَتَى صِفَايَهُ كَانَ قِيَّامًا قَبْلَ وَجْهِ الْقُدُّوسِ
وَالْقُوَّةُ وَكَانَ عِلْمًا قَبْلَ إِبْدَاءِ الْعِلْمِ وَالْيَدُ
لَمْ يَزَلْ سَيِّدًا إِذْ لَا مَمْلُوكَةَ وَلَا مَالَ وَ
لَمْ يَزَلْ سَيِّدًا عَلَى جَمِيعِ الْأَحْوََالِ وَجُودُهُ
قَبْلَ الْقَبْلِ فِي أَرْزَالِ الْأَزَالِ وَبَقَاؤُهُ
تَعْدُ الْبَعْدَ مِنْ غَايِ الْإِنْفَالِ وَلَا زَوَالٍ فِي
بَدَايِ الْأَوَّلِ وَالْآخِرِ مُتَعَيِّنٌ فِي الْبَاقِي وَ
الظَّاهِرِ لَا حِجَابَ فِي قَضِيَّتِهِ وَلَا قَبْلَ
فِي مُتَعَيِّنِهِ وَلَا ظِلْمَ فِي تَقَرُّبِهِ وَلَا لَمَ
مُتَهَرِّبَ مِنْ حُكْمِ مَنِيهِ وَلَا مَلْجَأَ مِنْ سَطْوَتِهِ
وَلَا مَنَاجَا مِنْ تَقَرُّبِهِ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ
غَضَبُهُ وَلَا يَفُوتُهُ أَحَرُّ إِذَا ضَلَبَهُ إِذَا
حَالَ الْعِلَلُ فِي التَّكْذِيفِ وَتَسَوَّى فِي التَّوَلَّى
فِي بَيْتِ الضَّعِيفِ وَالشَّرِيفِ مَكْنَى
لَنَا أَوَّلَ الْمَأْمُورِ وَسَهْلَ سَبِيلِ الْجَسَدِ
الْمَحْظُورِ لَمْ يَكْلَفِ الطَّاعَةُ الْأَدْوَنَ الْوَسْعِ
وَالطَّاعَةُ سُبْحَانَهُ مَا أَبَى كَيْمَهُ وَاعْلَمَى

شَانَهُ سُبْحَانَهُ مَا أَحَدَ نَبْلَهُ وَأَعْظَمَ
حَصَانَهُ يَغِيثُ الْأَنْبِيَاءَ لِيُبَيِّنَنَّ عَنْ
لَهُ وَنَقَبَ الْأَوْصِيَاءَ لِيُبَيِّنَنَّ صُلُوكَهُ
وَفَضْلَهُ وَجَعَلْنَا مِنْ أُمَّةٍ سَيِّدًا
لِلْأَنْبِيَاءِ وَخَيْرِ الْأَوْلِيَاءِ وَأَفْضَلِ
الْأَصْفِيَاءِ وَاعْلَمَى الْأَذْكِيَاءُ مُحَمَّدٌ
الْمُصْطَفَى أَمْنَابِهِ وَبَيَّنَّ دَعَاؤُهُ الْبَاءُ
وَبِالْفَرَايِ الَّذِي أَخْلَقَهُ عَلَيْهِ وَبَيَّنَّ
صِيَهُ الَّذِي نَصَبَهُ يَوْمَ الْغَدْرِ
وَأَشَارَ يَقُولُ بِهِ هَذَا عَلِيٌّ عَلَيْهِ وَ
أَشْرَكَاتِ الدِّيمَةِ الْأَذْيَارِ قَالَتْ
وَالْأَخْيَارِ بَعْدَ النَّبِيِّ سَوِيَّ الْخِتَارِ
عَلِيٌّ وَامِيعُ الْكُفَّارِ وَمِنْ بَعْدِهِ سِ
سَيِّدُ أَوْلَادِهِ الْحَكِيُّ أَبِي عَلِيٍّ ثُمَّ
أَخُوهُ الْبَيْطُ السَّابِعُ بِرِضَائِهِ اللَّهُ
الْحُسَيْنُ ثُمَّ الْعَايِدُ عَلِيٌّ ثُمَّ الْبَاقِي

مُحَمَّدٌ ثُمَّ الصَّافِ جَعْفَرٌ ثُمَّ الْكَافِرُ مُحَمَّدٌ
 ثُمَّ الْإِصْحَاقِيُّ ثُمَّ النَّصِيُّ مُحَمَّدٌ ثُمَّ
 لَنْقِي عَيْبٌ ثُمَّ الْإِزْكَي الْعَسْكَرِيُّ ثُمَّ
 ثُمَّ الْجَمَّةُ الْخَلْقُ الْقَائِمُ النَّظَرُ الْمُنْجَى الَّذِي
 يَبْقَا فِيهِ بَقِيَّةُ الدُّنْيَا وَيُؤْمِنُ بِهِ رِيفُ
 الْوَرَى وَيُؤْجِدُ فِيهِ شَبَدَةُ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ
 بِهِ يَمْلِكُ اللَّهُ الْأَرْضَ فَيَنْطَلِقُ عَنْهَا
 بَعْدَ مَا مَلِكْتَ ظِلْمًا وَجَدَّ وَأَشْهَرَكُم
 أَنْ أَقْوَالَهُمْ حُجَّةٌ وَأَمْسَالَهُمْ فَوْقَهُ
 وَطَاعَتُهُمْ مَقْرُوضَةٌ وَمَوَدَّتُهُمْ لَارِئِمَةٌ
 مَقْفِيَةٌ وَإِلَّا فَيَنْدِرُ بِرَأْسِهِمْ مُنْجِبُهُ وَفِي
 لَيْفَتِهِمْ مَرِيَّةٌ وَهُمْ سَادَاتُ أَهْلِ
 الْجَنَّةِ أَجْمَعِينَ وَشَفَعَاءُ يَوْمِ الدِّينِ
 وَأَيُّهُمْ أَهْلُ الْأَرْضِ عَلَى الْبَقِيَّةِ
 وَأَفْضَلُ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْصِيَّةِ وَأَشْهَدُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَنْتَ الْمَوْتُ حَقٌّ وَسَائِلُهُ الْقَبْرُ حَقٌّ وَمَا
 يَلَهُ مُنْكَرٌ وَكَفِيرٌ فِي الْقَبْرِ حَقٌّ وَالْبَعْثُ
 حَقٌّ وَالنُّشُورُ حَقٌّ وَالْقَرَارُ وَالْمَبْرَأُ
 حَقٌّ وَالْحِسَابُ حَقٌّ وَالْكِتَابُ
 حَقٌّ وَالْجَنَّةُ حَقٌّ وَالنَّارُ حَقٌّ
 وَأَنْتَ السَّاعَةُ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا
 وَأَنْتَ اللَّهُ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ
 اللَّهُمَّ فَضْلَكَ رَجَائِي وَكَيْ مَأْوَدَ رَحْمَتِكَ
 وَعَقُوبَتِكَ عَلَيَّ لَا تَمْلِكُ لِي اسْتِغْفَافٌ
 بِهِنَّ الْجَنَّةُ وَلَا طَاعَةٌ لِي اسْتِغْفَافٌ
 بِهَا إِلَى ضِيَانِ الْإِلَافَةِ اعْتَقَدْتُ
 تَوْحِيدَكَ وَعَدْلَكَ وَأَرْجُو
 أَحْسَانِيكَ وَفَضْلَكَ وَشَفَعَتِ الْبَدَنُ
 وَبَنِيَّ إِلَيْهِ وَأَوْصِيَاءَهُ فَوَاجِبُكَ
 وَأَنْتَ أَلَمُ الدَّكِيِّ مَلِكٌ وَأَرْحَمُ
 الْخَالِقِينَ اللَّهُمَّ بِالرَّحْمَةِ إِلَى جِوْنِ

الْحَامِ فِي عَالِي هَذَا وَفِي كُلِّ عَالَمٍ وَانْفِرْ لِي بِذَلِكَ
الَّذِي بَعَثَ الْعِظَامَ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ دُعَاءُكَ وَلَا يَدْرُسُ
بِأَعْلَانِهِ

اللَّهُمَّ ادْخُلْ عَلَى أَحَدِ الْقُبُورِ السُّورِ
اللَّهُمَّ اغْنِ كُلَّ فَقِيرٍ اللَّهُمَّ اشْبِعْ كُلَّ جَائِعٍ أ
اللَّهُمَّ اكْسُ كُلَّ عُمِّي يَا أَللَّهُمَّ أَفْضِ دِينِ كُلِّ
مُؤْمِنٍ اللَّهُمَّ فِي رِيحٍ عَنْ كُلِّ مُكْرِبٍ اللَّهُمَّ رُ
دَّ كُلَّ مُؤْتِبٍ اللَّهُمَّ فَكَّ كُلِّ اسْتَبْرَأٍ اللَّهُمَّ أَصْلِحْ كُلَّ
فَاسِدٍ مِنْ أُمُورِ الْمُسْلِمِينَ اللَّهُمَّ انْتَفِ كُلَّ مُؤْتِبٍ
اللَّهُمَّ سُدَّ فَقْرَنَا بِغِنَاكَ اللَّهُمَّ غَيِّرْ سُوءَ خَالِنَا
بِحُسْنِ خَالِكَ اللَّهُمَّ أَفْضِ عَذَابَ الدِّينِ اللَّهُمَّ خَلِّصْنَا
مِنَ الْفَقْرِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبَعِيدٌ يَا
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

اللَّهُمَّ اجْعَلْ صِيَامِي فِيهِ صِيَامَ الصَّائِمِينَ وَصِيَامِي
فِيهِ فِيهِ صِيَامَ الْقَائِمِينَ وَتَبَرَّكْتَ فِيهِ عَنِّي تَبَرُّكٌ

الْمُؤْتِبِينَ

الْمُؤْتِبِينَ وَانْفِرْ عَنِّي بِأَعْلَانِي عَنِ الْجَبَرِيِّينَ وَهَبْ لِي
تَجَرُّبِي فِيهِ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي
اللَّهُمَّ قَرِّبْنِي فِيهِ إِلَى مَرْضَاتِكَ دَلِيلًا وَجَنَّتِي
فِيهِ مِنْ سَخَطِكَ وَنِقْمَتِكَ وَوَقِّعْنِي
فِيهِ بِقِرَاعَةِ آيَاتِكَ بِوَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ
تَنْبِيهِ وَبَارِكْ لِي فِيهِ مِنَ السَّعَادَةِ وَالشُّوْبَةِ
وَأَجْعَلْ لِي تَقْدِيرًا مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تَنْزِيلُ فِيهِ جَنَّتِي
كَ يَا أَجْوَدَ الرَّاحِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
اللَّهُمَّ وَفَّقْنِي فِيهِ عَلَى
أَقَامَةِ أَمْرِكَ وَارْزُقْنِي فِيهِ خَلَدًا وَدَوْدَةً
وَأَرْزُقْنِي فِيهِ لَدَايَ شُكْرِكَ وَأَحْقَاقَهُ
بِحِفْظِكَ وَتَسْوِيَتِكَ بِكَ يَا خَيْرَ النَّاسِ
اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ
الْمُسْتَغْفِرِينَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ عِبَادِكَ

الصَّالِحِينَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنْ أَقْدَامِكَ
 الْمُقَرَّبِينَ يَا فَتِيكَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ **دعاء**
دعاء اللَّهُمَّ لَا تَخْذُلْنِي لِيَتَغَيَّرَ مِنْ
 مَعْمُودِيكَ وَأَعِزَّنِي مِنْ سَبَاطِ نِقْمَتِكَ
 وَمَهَادِيكَ وَأَجْعَلْنِي مِنْ مَوْجِبَاتِ
 سَخَطِكَ بِمَنِّكَ يَا مَنَّانُ نَعْبَةَ الْوَاعِظِينَ
دعاء اللَّهُمَّ أَعِزَّنِي عَلَى صِيَامِهِ
 وَقِيَامِهِ وَجَنِّبْنِي مِنْ هَفْوَيْهِ وَأَنَامِهِ
 وَارْزُقْنِي فِيهِ دِيكَ وَشُكْرَكَ بِعِزِّهِ
 بِهَرَاتِكَ يَا هَادِي الْمُضِلِّينَ **دعاء**
دعاء اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ رَافِعَهُ
 لَا يَسَامُ وَأَطْحَامَ الطَّعَامِ وَإِقْسَاءَ
 السَّلَامِ وَارْزُقْنِي فِيهِ صُفَّةَ الْكِرَامِ وَ
 جَنَّتِي فِيهِ صُفَّةَ الْإِسْلَامِ بِطَوْلِكَ يَا مَأْمُونًا
 مَلْجَأًا **دعاء**

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ نَفِيرًا مِنْ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ
 وَأَهْرَافًا فِيهِ بِتَوَاهِينِكَ الْفَاطِمَةِ وَخُزْنًا
 صَيِّفِي إِلَى مَرْضَاتِكَ الْجَامِعَةِ بِحَبْنِكَ يَا أَمَدَ
 الْمُشَاقِقِينَ **دعاء**
 اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ التَّوَكُّلِي عَيْنِكَ الْفَائِزِينَ
 لَدَيْكَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُقَرَّبِينَ إِلَيْكَ يَا إِصْحَابَ
 نِكَ يَا غَايَةَ الطَّائِبِينَ **دعاء**
 اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيَّ فِيهِ الْأَحْسَانَ وَكَفَّ الْفُتُورَ
 وَالْعَصِيدَ وَخَوِّمْ عَلَيَّ فِيهِ السَّخَطَ وَالنَّهْيَ
 بِقَوْلِكَ يَا غِيَاثَ الْمُتَغِيثِينَ **دعاء**
 اللَّهُمَّ زَيِّنِي فِيهِ بِاللِّبَاسِ وَالْإِعْفَافِ وَأَسْأَلُكَ
 فِيهِ بِلْيَاسَ الصَّبْرِ وَالْقَنِيِّ وَالْكَفَافِ آمِنِي
 مِنْ حَوْلِ تَوَلُّمِ الْخَوَافِ بِعِصْمَتِكَ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِينَ
 اللَّهُمَّ طَهِّرْنِي فِيهِ مِنَ الدَّنَسِ
 وَالْأَقْدَارِ وَصَيِّرْنِي فِيهِ عَلَى كَائِبَاتِ الْأَلَمِ

الذَّخَائِرِ وَوَفَّقْنِي فِيهِ لِلنَّفْعِ وَصَحْبَةِ النَّجَّارِ
يَعُونِيكَ يَا فَرَّةَ عَيْنِي الْمَسَاكِينِ
اللَّهُمَّ لَدُنِّي خُذْنِي فِيهِ يَا الْعَرَّابِ وَأ
فِيهِ فِيهِ الْخَطَايَا وَالْهَفَوَاتِ وَلَدُ تَجْعَلْنِي عَو
مُتَابِلًا بَيْنَ الْأَدْفَانِ بِحَقِّ نِكَاحِ بَايَعَتِ الْمُسْلِمِينَ
اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ طَمَاحًا
عَمَّا عَابَدْتُكَ وَأَمَلْتُ قَلْبِي حَتَّى تَمُوتَ الْخَائِفِينَ
وَأُشْرَحَ فِيهِ صَدْرِي إِنْ أُنِيبَ الْعَبِيدِ بِأَمَانِكَ
يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ
اللَّهُمَّ وَفَّقْنِي فِيهِ لِعَمَلِ الدُّجُورِ وَجَنِّبْنِي بِهِ
مُرَافَقَةَ الْأَشْرَارِ وَأَدْخِلْنِي فِيهِ بِرَحْمَتِكَ فِيهِ دَارَ الْقَرَارِ
بِإِهْتِكَ يَا إِلَهَ الْأَوَّلِينَ
اللَّهُمَّ اهْدِنِي
فِيهِ إِصْلَاحَ الْأَعْمَالِ وَفَضْلَ فِيهِ الْحَوَائِجِ وَالْأَحْمَالِ
يَا مَنْ يُنْجِي إِلَى السَّوَابِ يَا أَمْلًا بِمَا فِي صَدْرِي
اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي بِهَذَا الْبَيْتِ آمِينَ

وَرَبِّ

وَرَبِّ قَلْبِي بِفِيهِ أَنْوَارِهِ وَخُذْ بِي كُلَّ أَعْضَائِي إِلَى
الْبَيْتِ أَنْوَارِهِ بِنُورِكَ يَا مُنَوِّرَ قُلُوبِ الْعِبَادِ
اللَّهُمَّ وَفَّقْنِي فِيهِ خَطَرِي بَيْنَ
وَسَيِّدِ سَبِيلِي إِلَى خَيْرِيكَ وَلَا تَحْرِمْنِي قَبُولَ
حَسَنَاتِكَ يَا هَارِي يَا إِلَى الْحَقِّ
اللَّهُمَّ أَنْتَ لِي أَبْوَابُ الْجَنَانِ وَأَنْتَ عَنِّي فِيهِ أَبْوَابُ
بِالنُّورِ وَوَفَّقْنِي لِيَدْرِكَ الْقَرَابِ يَا مَنْ
السَّكِينَةِ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ
اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِيهِ إِلَى مَرِيكَ دَلِيلًا وَلَدُ
تَجْعَلْ فِيهِ لِلشُّبَّانِ عَلَيَّ سَيِّدًا وَاجْعَلْ فِي الْجَنَّةِ
لِي مَنَزَلًا وَمَقِيلًا يَا قَاضِي حَوَائِجِ الْمَلَائِكَةِ
اللَّهُمَّ أَنْتَ لِي أَبْوَابُ قُضَايَا
وَأَنْتَ لِي عَلَى مَنِّبَتِ أَيْتِكَ وَوَفَّقْنِي فِيهِ الْوَجْهَ
مَنْ طَابَ أَمْرُهُ وَأَسْكَنْتَ فِيهِ الْجَنَّةَ هَاتِ جَنَانِكَ
بِأَجْنِبِ دَعْوَةَ الْمُفْطَرِّ

اللَّهُمَّ اغْنِنِي فِيهِ مِنَ الذُّلِّ وَفِرِّي فِيهِ مِنَ
الْعُيُوبِ وَامْنِ قَلْبِي فِيهِ بِتَقْوَى الْقُلُوبِ يَا
مُقِيلَ عَثَرَاتِ الذُّنُوبِ **وَمَا كَانَ لِقَوْلِ اسْمَاءَ**
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِيهِ مَا فِي صَبْرِكَ وَأَعُوذُ بِكَ
مَا يَذُوبُكَ وَأَسْأَلُكَ التَّوْفِيقَ فِيهِ لِذُنُوبِي
وَلَا أَعْصِيكَ بِأَجْوَادِ السَّائِلِينَ **وَمَا كَانَ لِقَوْلِ اسْمَاءَ**
اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيهِ حُبًّا لِأَوْلِيَائِكَ وَمُعَايَا لِد
عَدَائِكَ مُتَّبِعًا بِنَسَبِهِ خَائِمَ انْتِبَاهِكَ يَا أَمَامَهُمْ
مُسْتَسْكِنًا فِي قُلُوبِ الْبَشَرِ **وَمَا كَانَ لِقَوْلِ اسْمَاءَ**
اللَّهُمَّ اجْعَدْ سَعْيِي فِيهِ مَشْكُورًا وَقَدْ نَبِي
فِيهِ مَخْفُورًا يَا أَسْمَعَ السَّمَاعِينَ **وَمَا كَانَ لِقَوْلِ اسْمَاءَ**
اللَّهُمَّ اؤْزِقْنِي فَقْرَ فِيهِ لَيْلَةَ الْقَدْرِ
وَصَيِّرْ أَمْرِي فِيهِ مِنَ الْعُسْرِ إِلَى الْيُسْرِ
وَأَقْبِلْ مَخَارِجِي وَحَظَّ عَنِّي الْبُزْزَ يَا ذَا
قَابِلِ عِبَادِهِ الصَّالِحِينَ **وَمَا كَانَ لِقَوْلِ اسْمَاءَ**
اللَّهُمَّ

اللَّهُمَّ وَفِرْ خَطِيئِي فِيهِ مِنَ التَّوَائِدِ وَأَكْرِ مَنِي فِيهِ
بِأَحْضَادِ الْمُسَانِدِ وَتَرَبُّبِي فِيهِ وَسَيِّدِي الْبَيْتِ
مِنْ بَيْنِ أَوْلِيَا سَائِلِي وَتَرَبُّبِي فِيهِ وَسَيِّدِي
إِلَيْكَ مِنْ بَيْنِ أَوْلِيَا سَائِلِي يَا مَنْ لَا تَسْغُلُهُ
الْحَاجَةُ إِلَيْكَ **وَمَا كَانَ لِقَوْلِ اسْمَاءَ** اللَّهُمَّ
غَنِّني فِيهِ بِالْحِمَةِ وَارْزُقْنِي فِيهِ التَّوْفِيقَ
فِيهِ وَالْحَقْمَةَ وَطَهِّرْ قَلْبِي مِنْ غِبَابِ
النَّهْمَةِ يَا رَحِيمًا يَبْعَادُهُ الْمُؤْمِنِينَ **وَمَا كَانَ لِقَوْلِ اسْمَاءَ**
اللَّهُمَّ اجْعَدْ حَيَاتِي فِيهِ بِأَشْئَرِ
الشَّيْءِ وَالْقَبُولِ عَلَى مَا تَقُضِي ضَاهٍ وَتَقُضِي
ضَاهٍ إِلَى سَوْنِ حُكْمَةٍ فَوْعُهُ بِاللَّهِ
لِي يَحْيِيَ سَيِّدِي نَاحِيَةً وَإِلَيْهِ أَطْلُجُ
دُوبَانِ غَمَزَهَايَ شَبَاهًا **وَمَا كَانَ لِقَوْلِ اسْمَاءَ**
وَدَهْرِي دَعَايَ بَدَايَ فِيهِ وَرَبِّي تَوَجُّدًا
بِحَمَادِ دَعَايَ وَدَهْرِي دَعَايَ بِعَوَازِ حَمِيدِي

رتبه انا فی لذاه **سبع** ده رکعت در هر رکعتی
بعد از حمد پنجاه مرتبه توحید **سبع** چهارم هشت رکعت
در هر رکعتی بعد از حمد بیست مرتبه انا فی لذاه
سبع دو رکعت در هر رکعتی صد پنجاه مرتبه
توحید و بعد از سوره صد مرتبه **اللهم صل علی محمد و آل محمد**
سبع چهار رکعت در هر رکعتی صد و سوه تبارک
الذی بیده ملک **سبع** چهار رکعت در هر
رکعتی صد و سی و ده مرتبه انا فی لذاه **سبع** پنجم
در رکعت در هر رکعتی صد و ده مرتبه سوره توحید بعد از
سوره هزار مرتبه سبحان الله **سبع** ششم
هشت رکعت میان نماز شام و خفتی در هر رکعتی
بعد از حمد هفت مرتبه آیه الکرسی و بعد از تمام پنجاه
مرتبه **اللهم صل علی محمد و آل محمد** **سبع**
بیست رکعت در هر رکعتی صد و سی مرتبه توحید
سبع یازدهم **سبع** دو رکعت در هر رکعتی صد
و بیست و نه

و بیست مرتبه انا اعطینا **سبع** دوازدهم هشت رکعت
در هر رکعتی صد و سی مرتبه انا فی لذاه **سبع** بیستم
چهار رکعت در هر رکعتی صد و بیست مرتبه
سبع شصت و شش رکعت نماز در هر رکعتی صد و سی
مرتبه انا فی لذاه **سبع** چهار رکعت و در هر
رکعتی صد و صد مرتبه و توحید و در رکعت دیگری پنجاه مرتبه
توحید **سبع** دوازده رکعت در هر رکعتی صد
و دوازده مرتبه اللهم الکافی **سبع** دو رکعت و در
رکعت اول حمد و سوره که خواهد خواند و در رکعت دوم
حمد و صد مرتبه توحید و بعد از سوره صد مرتبه لا اله الا الله
سبع چهار رکعت در هر رکعتی صد
و بیست و نه مرتبه انا اعطینا **سبع** الکافی **سبع**
سبع پنجاه رکعت و پنجاه مرتبه انا فی لذاه و مراد
باشد که در هر رکعت یک مرتبه بخواند و اگر مشکلت
دیده کنی دو هزار و پونصد مرتبه انا فی لذاه خواندن

مَحْمُودٌ لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِسُحَابَتِ خُصْرَانِ
 حَقِّ تَسْلُطٍ نَمَائِدِ كَرَامَتِ سِرِّ بَوَادِ رُوحِ تَوَانِ دِيَانِ حَقِّ
 اِمَامِ مُحَمَّدٍ بِفَرَاغِ السَّلَامِ مَنْقُولَتِ كَهْمُصُوفِ بَكِيهِ وَبُوسِ
 بَنَدَارِ وَبَكْدِيدِ اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هَذَا الْقَرَانِ وَبِحَقِّ مَنْ اَتَى
 اَدَّ سُلْتَنَهُ بِهِ وَبِحَقِّ كُلِّ مُؤْمِنٍ مَرَّحَتُهُ فِيهِ وَبِحَقِّكَ
 عَلَيْهِمْ قَدْ اَحْدَا اَعْوَفَ لِحَقِّكَ مِنْكَ
 يَا اَللّٰهُ يَا مُحَمَّدٌ يَا عَلِيٌّ يَا عَلِيَّةُ
 يَا الْحَسَنَ يَا الْحُسَيْنَ يَا اَبِي الْحَسَنِ
 يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ يَا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ
 يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ يَا عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ
 يَا الْحَسَنَ عَلِيَّ يَا الْحَسَنَ عَلِيَّ
 که در این طلب کن و زیارت حضرت امام حسین در هر یک
 از این شب مستحب مؤکداست و در هر یک از این شبها
 شبها خصوصاً شب بیت سیم صد رکعت نماز سخت

و در هر رکعت بیست و دو رکعت بعد از حمد و مرتبه سوره قل هو
 الله احد میخوانند و در بعض از روایات معتبر و او شده است
 که به هفت مرتبه یا سه مرتبه یا یک اکتفای توان کرد و احادیث
 دو و فیه ابی صد رکعت وارد شده است و باید که این رکعت غایب باشد
 باشد و اگر ضعف داشته باشند فستیم میگویند و بهتر این اعمال
 در این شبها طلب ارزش و دعا از برای مصلحت دنیا و آخرت
 و در حق پدر و مادر و خویشان و بوی روان و سر و دانه و زنده و زنده
 و صلوات بر محمد و آل محمد صلوات الله علیهم جمیعاً آنچه مقدور شود
 و در بعض از روایات وارد شده است که در باب جوشن کبیر و او در هر یک
 از این سه شب بخواند و تا بهم پس اعمالی مخصوص شب نوزدهم
 گفت که صد مرتبه بگویند اَسْتَغْفِرُ اللهَ رَبِّیَّ وَ اَتُوبُ اِلَيْهِ
 و صد مرتبه اَللّٰهُمَّ اَعْنِ قَدَمَتَا اَمِيْرِ الْمُؤْمِنَيْنِ وَ ابْنِهِ
 مُحَمَّدٍ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ فِيْهَا يَقْظَ وَ نَعْدَسُ مِنْ اَسْمَاءِ
 الْمُحْتَرَمِ وَ فِيمَا نَقَرْتُ مِنْ اَلْمِثَالِ كَيْفَ فِي لَيْلَةِ
 الْقَرْنِ يَمِيْنِ اَللّٰهُمَّ اَنْزِلْ لِيْ لَذِيْنِ وَ لَذِيْنِ

اَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْبَرُّورِ
 حَجَّاهُمْ وَالشُّكُورِ سَعِيَهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمَكْفُورِ
 عَنْهُمْ سَيِّئَاتُهُمْ وَاجْعَلْ لِي فِيهَا تَقْضٍ وَتَقَرُّ
 اَنْ تَطْلُبَ عَمْرِي وَتَوْسِعَ عَلَيَّ فِي رِزْقِي وَتَقْدَرُ
 لِي فِي جَمِيعِ امُورِي مَا هُوَ خَيْرٌ لِي فِي الدُّنْيَا
 وَآخِرَتِي يَا اَدْنَاهُمْ اَلِيْ حَبِيْبِي حُجَّاجِ خُصَمُو
 اَزْجِي تَطْلُبُ طَلِبْ نَمَائِي فَضِيلَتِي
 زِيَادَةُ از شب سابق است و غل و اعمال سابقه
 را بهم باین بعمل آورد و در این دهه اخراج می کنند
 در مساجد جامع سنگت است و دهه استیفا
 دعاست و بند معتربینار معتبر از حضرت امام
 مؤمن منقولست که در شب بیست یکم و شب بیست
 یکم صد رکعت نماز بکن و در هر رکعت ده مرتبه
 سوره قل هو الله بخوان و در حدیث معتبر یکی منقولست
 که حضرت محمد فرموده السلام این دو شب را اجابتی
 و در نفوذ

و در نصف اول شغول دعا می شد و در نصف آخر شغول نماز
 و بند موقوف از حضرت صادق علیه السلام روایت که اگر ترائی در شب
 بیست یکم و بیست و یکم ماه رمضان در هر یک صد رکعت
 نماز بکن بدی از سیزده رکعت نماز شب و نافله صبح و ناهار
 بیدار باشی و مستحب است که شغول نماز و دعا و تقوی
 باشی بدینست که امده شب قدر در هر یک از اینها است
 و شب قدر بهتر است از هزار ماه و هر امری که در آن واقع
 واقع و در شب قدر میسر میگردد و دعای این شب در ضمن
 دعای دهه اخراج مذکور خواهد شد ان شاء الله
 اکثر احادیث معتبره دلالت بر آن می کنند پس آنکه آن شب
 قدر است و در آن غل سخت است یک در اول
 شب و یک در آخر شب و حضرت صادق علیه السلام فرمود که شب
 بیست یکم شب جهانی است و در این شب جمیع امور
 بود فوق حکمت مقدر میگردد و در آن شب مقدر میشود
 و مرگها و بلاها و اجلها و روزها و قضاها و آنچه در آن

سال واقع میشود تا شب قدر آید پس خوشحال
بشد که احیا کند آتش را در بیلار باشد بعبادت و
گاه در دکن باشد گاه در سجود و گناهان و چون
چنین کند آید و ارم که از فتنه شب قدر محفوظ نگردد
ان شاء الله و فرمود که حق تعالی اگر میکند در هر روز ماه
در رمضان در هر روز که بشناودت باد شما را ای بندگان
من که بخشد گناهان گذشته شما را و در شب
قدر شفاعت شما را در حق بکند بیکر ستمی ببد
داغ و دماهای دوزخ نمیکند و مگر کسی که دوزخ دایره
افطار دهد مگر کسی که مؤمن در دل نداشته باشد
بهشت جز واجب میشود و بسند معتبر از حضرت
صادق علیه السلام است که هر که سوخته عنکبوت در روز
در شب بیست و یکم بخواند و آیه که همان اهل بهشت
است و این دو سوخته از خدا منی است عظیم است
و بسند معتبر از حضرت صادق است که هر که در شب
بیست و یکم

بیست و یکم و صفات هزار مرتبه سوخته انا انی للاله انحر
بهشت جز واجب میشود و بسند معتبر از حضرت
که در این شب بخواند و از حضرت امام حسین علیه السلام در شب
بیست و یکم که این آیه شب قدر در دوزخ است و در آن
ارب مقرر می شود صد افه کند بار و اح صد
بیست چهار هزار پیغمبری که هم در این شب درختی
طلبند از حق تعالی در زیادت الحفرت و بسند معتبر
از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که در این شب که هر که در
کند شب بیست و یکم ماه به روز و در دوزخ کند
بکند حق تعالی و در اول فراخ کورانی و در دنیا و
نشد و شمعان را از کفایت کند و پناه دهد
اول از خوف شدن و خانه بر سرش خواب زند
حلقه در کلو کوفتی و آن شد در دوزخ کاف دفع کند
و از حول مگر و یکی و آن پس این او را نور بهشت
که در این شب این خبر و نامش بیست و یکم است او

و بعد از این جواب از بابت آن اشقی جهنم و گذشتن از عذاب و پلین
 از عذاب و داخل بهشت شود بی ب و در بهشت او را
 از صفات پیغمبران و صدیقان و شهبان و صالحان
 کوراند و دعای اینست یا از جمله دعا های ده اخی
 اَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ أَمْرًا لِي فِي عَمَلِي وَ أَوْسَعَ
 لِي فِي رِزْقِي وَ أَصَحَّ جِسْمِي وَ بَلِّغْهُ أَمَلِي وَ إِنِّي
 كُنْتُ مِنَ الْأَشْقِيَاءِ وَ أَكْتَبْنِي مِنَ السَّعَادَةِ
 فَإِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُنْزَلِ عَمِّي نَبِيَّكَ
 صَارَ أَفْكٌ عَلَيْهِ وَ آيَةٌ يَحْمِلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ
 وَ يُثَبِّتُ وَ يُعَيِّنُ أَمْ الْكِتَابُ **این دعا را در روز**
الاحد عشر من شهر ربيع الاول اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلَهُ أَوَّلَ
 الْعَمَلِ مَعِيَ بَرٍّ أَوْ نَارٍ فَإِنْ جَعَلْتَهُ فَاجْعَلْهُ
 مَوْجُودًا وَ لَا تَجْعَلْهُ مَرُومًا **این دعا را در روز**
 بوز کوه و طر واجب موكداست و تركش با الحقیقت
 شرعیست و جوب گناه بکسر است و شرط قبل از دفعه
 مده بار

ماه مبارک است چنانچه از حضرت صادق علیه السلام نقل است که
 از تمامی دوزخه داران در کوی است یعنی قطره چنانچه
 صلوات بر محمد و آل محمد از تمامی نماز است زیرا که هر که
 دوزخه بخورد و در کوه طراند هر دوزخه او مقبول نیست
 هرگاه عوائق ترک کند و اخی صلوات بر محمد و آل محمد را
 ترک کند در شهادت نمازش مقبول نیست و خدا از
 کوائف پیش از نماز ذکر کرده است در اینها که فرموده است
 قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى وَ ذَكَرَنِيَ اسْمُ رَبِّهِ فَصَلَّى
 یعنی بتحقیق که در شکی نیست یافت هر که ذکر کوه طراند
 و پس در دعا و خوف و یاد کردی در بان تکبیر است که مؤمنان
 پس نماز عید را بجا آورد چنانچه در کلمات مای عید
 پالینگی مای میشود و مای تلف محفوظی ماند
 چنانچه منقول است که پیم مالی دزد یا در صحرای تلف نموده
 و بدنی پالینگی میکرد اند از اجل و سبب گناهان و
 کشفات معصیه او را ناسان دیکو از بلا محفوظ

چنانچه بگویند معتبر منقول است که حضرت صادق علیه السلام
وکیل خرج خود فرمود که بود و فطره جمیع عیال ما و غلامان
و کنیزان ما را بده و یک روز از ایشان قیام ممکن که زکوة
اوراندهی آن یکی را قیام کنی میترسم که در عوض سال
میبرد و بگویند زکوة فطر بر مال نابالغ و دیوانه و بنده و
جانب نشود و اگر نابالغ و دیوانه عیال دیگری باشد
بود واجبست که فطره ایشان را بدهد و زکوة بنده را
اگر امید هر بنا بر شهر و مکی آنکه در ان شب عیال
دیگری باشد و اقوی آنست که در وجوب فطره بر
تکوی شرطست و آن موافق مشهور آنست که زکوة
سالیانه خود و عیال خود و عیال خود را داشته باشد
یا فادری کسی باشد به عیشیت او و عیال کند
او بقدر فطره داشته باشد بود واجبست و اظهر آنست
بود سنخست و اگر فقیر یک سرفطره با عیال خود و
بنده بگوید بگویند و بعد از آن بفقیری دیگر بدهند هم
فطره

فطره را می باید بپاید که غنی اخراج فطره کند از خود و از
کس که واجب النفقه او باشد بشرط آنکه عیال دیگری
باشد بود واجب است و هم چنین باید بدهد از هر
کس که در خانه او باشد از هر آن دیگری که از خود
آخر ماه رمضان پیش از ان صادر انرا بدهد و
افطار کند و اگر بعد از شام داخل شود و افطار
کند یا نکند واجب نیست بر صاحب خانه و اگر پیش از
داخل شود و افطار از مال او نکند احوط آنست که
هر دو بدهد بشرط آنکه اگر از ان بگذرد و دیگری
بمستحق بدهد فطره الی الله و اگر شریع عیال
نباشد اما نفقه و کسب او را دهد و خانه دیگری باشد
زکوة بر او عین نیست و همچنین اگر در شب عید پیش از شام
از جهت مسایه طعمای بفرستد یا فقیری را
چیزی بدهد یا شمع در ماه رمضان مهرا
باشد و در شب عید افطار کرده بخانه او آید

یا چای خوری نخورد و باشد از شام بیاید ز کوفه بود و ببرد
لینت و احوط الینت که در صورت خیر هر روز بدیند بلکه
مطلقا که مهمان غنی باشد خود نیز بدیند و بهتر است
و وقت بیکدیگر کوفه و فطره موافق مشهور شام بیدار
ناظر روز عید و اگر در جمیع جوار کند بیکدیگر است و اگر
پیش از نماز جوار کند و بعد از نماز در آن روز یادونه
دیگر بوی حاضران بنوعی مستحق با عذر دیگری تا
خیر کند و قصد ندارد و اگر جوار نکند تا دونه عید احوط
الینت که تا شام فطره را نکند و اگر دوزخ عید بگذرد
بقصد غنیت بدیند و قصد خفای فطره نکند یا آنکه
قصد کند که آنرا میدهم که اگر بخواهی فطره بوی من واجب
باشد فطره و آن که در قوف باشد و پدر و مادر و جده
و جد و فرزندان و فرزندان هرگاه فقیر باشد نفقه
النیات بوی من واجب است پس اگر نفقه او خردند فطره بوی من
و اگر عیال دیگری نیز نباشد و اگر احوط الینت که
از فطره

که از فطره ایشان بدهد و اما جنس فطره مشهور است که
هر چه قوت غالب باشد میشود و داد و احوط الینت
که جوار کند یا خرم یا موی یا آنکه بدیند و بهتر است
که خرم بدهد و بعد از آن موی است و بعد از آن هر چه قوت
غالب باشد چنانچه مردم شهر غالب قوت اینان
نان کنند است بهتر است که کنند بدیند و مردم ده است که
غالب نان جوی خرمند جوی بدیند و در حد نیست
که اگر یک صاع خرم بدهد در فطره از هر شخص یک صاع
باید داد و صاع موافق حساب مشهور و ظاهر است
باکسی بوی من و چهارده شغال و دویع شغال است
و احوط الینت که بیکدیگر بوی بدیند و نهایت احوط
الینت که بیکدیگر شاه بدیند و باید بیکدیگر بدیند
که قوت بسیار بایه خود و عیال خود داشته باشد و یا
بیکدیگر نباشد و احوط الینت که ظاهر بقیس است
نباشد و صالح باشد و احوط الینت که در زمان

نه در زمان غیبت امام بمجتهد جامع شرایط
 عیال بدهند که او مستحقان بوسانند و احرام الله
 و فقیه بود یکسر کمزیرند و بیک کس چند میتوان داد
 و فطره را بواجب انفق نمیتوان داد و بخیشان عیالی و
 جب انفق دادن بهتر است و بعد از آن بهر بکافی
 چه ایشان و بعد از آن بکافی که فاضله و صالح بی و بی
 حق باشد فطره عیالی به سید نمیتوان داد و فطره سید را
 بسید و غیر سید میتوان داد و سخت که دوزخه عید که
 پیش از نماز عید در اول دوزخ افطار کنند و به
 خواص است که بکنند و غسل در روز عید است
 مؤکداست و بپوش و اجبه است و از حضرت صادق
 علیه السلام است که غدا در ذی سقیه بکن و
 در ذی الحجه منکن و پیش از غدا بگو اللهم
 ايماناً بك وقصراً بك ايماناً بك وايماناً به
 سنة نبيك صلى الله عليه وآله

بسی

بی سم الله یو و غسل بکن و چون فارغ شوی
 بگو اللهم اجعله كفارة لذنوبی و طهر دینی
 اللهم اذهب عني الدنس و زیادت حضرت
 امام حسین در روز عید سنت مؤکداست
 و ثواب بسیار دارد و وارد شده است و نماز عید
 در زمان حضور امام علم واجب است و در زمان
 غیبت امام اکثری علما سنت میدانند و بجهت
 کوفی است میدانند و میکنند تنها بی صلی
 کردن و بکافی فقیه واجب است که جماعت بکنند
 و بهمان جهت عید حاضر میشوند و اگر نتوانند
 حاضر شدند تنها کوفی سنت و نماز عید
 فطره دو رکعت و در رکعت اول بعد از قرائت
 پنج تکبیر میکنند و چهار قنوت میخوانند و در
 رکعت دوم بعد از قرائت چهار تکبیر میکنند
 و چهار قنوت میخوانند و اگر کسی آنها را نداند

اِنْجِه در قنوط نمازهای دیگر میخواند بخوان
حصر کاد بجانت کند پیش نماز دو خطبه بعد
نمازی خواند و گفت مخصوص نماز عید
يَسْتَبِيحُ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اَهْلُ الْكِبَرِ بَاءً وَالْعِزَّةِ
وَاَهْلُ الْجُودِ وَالْجَبَدُوتِ وَاَهْلُ الْعَفْرِ
وَالْوَعْدِ وَاَهْلُ التَّقْوَى وَالْمَغْفِرَةِ ا
سَلِّطْ لِحَيِّ هَذَا الْيَوْمِ الَّذِي جَعَلْتَهُ
لِلْمُسْلِمِينَ عِيْدًا وَلِلْحَيِّ صَلِّ عَلَى اللهِ عَلَيْهِ
وَاٰلِهِ كِرَامَةً وَشَرَفًا وَزُخْرًا وَمَوْزِيًا
اَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَدْعُو
خَلْقِي فِي كُلِّ حَيٍّ اَدْخَلْتَ فِيهِ مُحَمَّدًا
وَاٰلَ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَخْرِجَنِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
اَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّدًا وَاَنْ تَحْمَدَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ
وَعَلَيْهِمُ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ حَيٍّ مَا سَلَّكَ بِهِ
عِبَادَتِكَ الصَّالِحِينَ وَالْعَدْلَ بِكَ وَمَا اسْتَفَانَا
منه

منه عِبَادَتِكَ الصَّالِحِينَ وَاَعُوْزُ بِكَ مِمَّا
منه عِبَادَتِكَ الصَّالِحِينَ وَاَعُوْزُ بِكَ مِمَّا
اِنِّي اسْأَلُكَ اَسْأَلُكَ عَلَيْكَ عَلَى
وَلَيْتَ اللهُ وَحَبِيْبِهِ اَسْأَلُكَ عَلَى خَلْقِ
الله وَحَبِيْبِهِ اَسْأَلُكَ عَلَى صِفَةِ اللهِ وَاَنْ تَصِفِيهِ
اَسْأَلُكَ عَلَى الْحَبِيْبِ الْمَقْلُوْمِ اَسْأَلُكَ
اَسْأَلُكَ عَلَى اَسْمَاءِ الْكُتُبِ بَابِ وَقِيْلَ اَعْبُدْ
اَللّٰهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ اَنْتَ وَلِيْتُكَ وَاَبْنُ وَلِيَّتِكَ
وَصَفِيَّتِكَ وَاَبْنُ صَفِيَّتِكَ اَفْأَيْتُ بِكَ اَمِيَّتِكَ
اَوْ مَنَّهُ وَجَوْنَهُ بِالسَّعَادَةِ وَاَجْنِيَّتَهُ
بِطَيْبِ الْوَلَدَةِ وَبَعْدَهُ بَيْتِكَ اَمِيَّتِكَ
وَقَائِلُ اَمِيَّتِ الْفَارَةِ وَزَائِلُ اَمِيَّتِ الْوَارَةِ
وَاَعِصْنَهُ مَوَارِيْتِ اَنْ يَنْبَاءَ وَبَعْدَهُ حُجَّةُ
عَلَى خَلْفِكَ مَنِ اَنْ وَاَنْبَاءَ فَاَعِزِّي
الدُّعَاءَ وَتَمِيعَ النُّهَيْجِ وَبَذَلْ صُرْبَتَهُ فَمَنْ

لَسْتُ بِعَبْدِكَ مِنَ الْجَهَالَةِ وَخَيْرٌ
الضُّلَالَةِ وَقَدْ تَوَازَرَا عَلَيْهِ مِنْ عَيْنِي
الدُّنْيَا وَبَاعَ حَقَّهُ بِالْأَرْزَاقِ الدُّنْيَا
وَأَشْرَى أَخِيَّهُ بِالنَّمَنِ الْأَوْكِيِّ وَتَعَلَّقَ
وَقَوَّى فِي هَوَاهُ وَأَسْوَطِكَ وَأَسْطَافِ
نَبِيِّكَ وَأَخْلَعَ مِنْ عِبَادِكَ أَهْلَ الشُّفَا
وَالنَّفَاثِ وَحَلَلَهُ الْأَرْوَاحَ الْمُسَوِّجِيَّةَ
النَّارِ فَاخْرَجَهُمْ مِنْ صَائِبِ حَتْمِيَا حَتَّى
سَفَكَ فِي طَاعَتِكَ دَمَهُ وَأَسْقَبَ حَيْمَهُ
اللَّهُمَّ فَالْعَنَهُمُ لَعْنًا وَبِيدَ وَعَذَّبَهُمْ عَذَابًا
بِأَلِيمًا أَسْأَلُكَ عَلَيْكَ يَا أَبْنَى رَسُولِ اللَّهِ
أَسْأَلُكَ عَلَيْكَ يَا أَبْنَى سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ
أَشْهَدُ أَنَّكَ أَمِيرُ اللَّهِ وَأَبْنَى أَمِينِهِ عِنْدَ
سَعِيرٍ وَمَضَتْ حَبْرٌ وَمَضَ فَقِيرٌ مَقْرٍ
شَهِيدًا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ بَنِيكَ لَكَ مَا وَفَدَ

وَمُهْدٍ

وَمَهْلِكٌ مِنْ خَدْلِكَ وَمُعْزِبٌ مِنْ قَتْلِكَ
وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَجَاهَرْتَ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى أَنَاكَ الْبَقِيَّةُ فَلَعَنَ اللَّهُ
مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ
أُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِكَ فَزَيَّتْ بِهِ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَشْهَدُكَ ابْنَ وَلِيِّ اللَّهِ وَعَدُوَّ بَيْنِي
وَأَبِي أَنْتَ وَأَبِي يَا أَبْنَى رَسُولِ اللَّهِ
أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ نَوَّارًا فِي الْأَصْدَادِ الشَّا
وَالْأَرْحَامِ الظَّاهِرَةِ لَمْ تُجَسَّكَ الْجَاهِلِيَّةُ
بِأَنْجَاسِنَاوَا لَمْ تُبَلِّسْكَ الْمَدَّ لَهَايَاتِ مِنْ
شَيْءٍ بِهَا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ دُعَائِمِ الدِّينِ
وَأَوْصِيَاءِ الْمُسْلِمِينَ وَمَعْقِلِ الْمُرْتَبِينَ
وَأَشْهَدُ أَنَّكَ أَمِيرُ الْبَرِّ النَّقِيِّ الْوَفِيِّ
إِنِّي كَيْتُ الْهَادِي الْمَهْرَبِ وَأَشْهَدُ أَنَّ
الْإِمَامَةَ مِنْ وَلَدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى وَالْعَدَمُ

السلامة العامة

سَيِّدَ الْعَالَمِينَ السَّدُّومُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ
الْحَسَنِ اِنِّى كَيْ السَّدُّومُ عَلَيْكَ بِأَجْمَةِ اللّٰهِ
فِي اَرْضِهِ وَشَاهِدِهِ عَلَى خَلِيفِهِ السَّدُّومُ عَلَيْكَ
يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ الشَّهِيدِ السَّدُّومُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَا
يَ وَابْنِ مَوْلَايَ اَشْهَدُ اَنْتَ هُمْتَ الصَّلَاةَ
وَاَتَيْتَ الزَّكَاةَ وَامَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ حَتَّى اَنَا
كَ الْبَقِيَّةُ وَاشْهَدُ اَنْتَ عَلَى مَنْ دَبَّتْ
اَبْنَتُكَ ^{دُونَ مَا لَكَ} اَتُوجِّهْتُ يَا مَوْلَايَ ذَا
يَوْمٍ وَافِئًا رَاغِبًا مُقْرَأً لَكَ بِالذُّنُوبِ هَارِبًا
اِلَيْكَ مِنَ الْخَطَا يَا لِشَفِيعِ لِي مِنْ عِنْدِ
رَبِّكَ يَا بَنِي رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ
حَبِيبًا وَمِنْهَا يَا رَبِّ لَكَ عِنْدَ اللّٰهِ مَقَامًا مَعْلُومًا
وَشَفَاعَةً مَقْبُولَةً لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ ظَلَمَكَ
لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ حَوَّضَكَ وَغَفَبَ حَقَّقَكَ وَ

وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ خَذَلَكَ
وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ دَعَا نَهْ نَمُ فَبَيْتِكَ وَلَمْ يُعِينِكَ
وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ مَنَعَكَ مِنْ حَوْمِ اللَّهِ وَحَوْمِ
رَسُولِهِ وَحَوْمِ أَبِيكَ وَأَخِيكَ وَلَعَنَ اللَّهُ
مَنْ مَنَعَكَ مِنْ شَرْبِ مَاءِ الْفَرَاتِ لَعْنًا بَعِيدًا
يَتَّبِعُ بَعْضُهَا بَعْضًا اللَّهُمَّ فَأَيُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَعْلَمُ بَيْنَ عِبَادِكَ
فَمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ وَسَيَعْلَمُ الدَّرَجَاتُ كُلُّهَا
أَيُّ مَنْقِبٍ يَنْقُذُونَ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ
الْعَمْرِ مِنْ زِيَارَتِهِ وَارْزُقْ فِيهِ أَبَدًا مَا
يَقْبُضُ وَجَبَتْ يَارَبِّ وَإِنْ مِيتَ فَأَحْزَنْنِي
فِي دُرْمَتِهِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

والتسابيح وانسفت شهادت بلند کن
وسر بسوی آسمان کن و بگو السَّلامُ عَلَیْكَ
وَعَلَى جَدِّكَ وَأَبِيكَ السَّلامُ عَلَیْكَ
وَعَلَى

وَعَلَى أُمِّكَ وَأَخِيكَ السَّلامُ عَلَیْكَ وَعَلَى
الزَّيْمَةِ مِنْ بَيْتِكَ السَّلامُ عَلَیْكَ بِالسَّامِعِ
الْمُرْصَعِ السَّالِكَةِ السَّلامُ عَلَیْكَ بِأَمَامِ
الْمُصِيبَةِ الرَّائِبَةِ لَقَدْ أَفْجَعُ كِتَابُ اللَّهِ فِيهِ
مَنْجُورًا وَرَسُولُ اللَّهِ فِيكَ مَوْزُونًا
السَّلامُ عَلَیْكَ وَرَحَةُ اللَّهِ وَبَنَى كَانَهُ السَّلامُ
عَلَى أَنْصَارِ اللَّهِ وَخُلَفَاءِ اللَّهِ السَّلامُ عَلَى
أَنْصَارِ اللَّهِ وَأَجْبَاءِ السَّلامُ عَلَى خَالِ مَعْرَتِهِ
اللَّهُ وَمُعَارِدِ حِكْمَةِ اللَّهِ وَحَفْظَةِ اللَّهِ
حَمَلَةِ كِتَابِ اللَّهِ وَارْضَاءِ نَبِيِّ اللَّهِ وَدُرْمَتِهِ
رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ
وَبَرَكَاتُهُ كَرَامَتُهُ كَرَامَتُهُ كَرَامَتُهُ
چنانچه کن ز یادت توان دور و نوری دیک هر دو مقبول
ست **والتسابيح** که این زیارت کاملترین زیارت
ست از برای دور و نوری دیک چون عده درین

و ساله زیادت بعید است زیادت و در عار از
 نگویم و چون زیادت مشتمل است بر علم از جمع
 احادیث که در مناقب ائمه علیه السلام وارد شد
 اند و هر هفته بلکه هر روز این زیادت را بخوانند و
 متذکر و تفکر در معانی او بکنند موافق آنچه فقیر
 محمد بن محمد کرده و والله راجع علیه السلام
 شرح همه کمال معرفت ایشان است علیه
 السلام **در زیادت صاحب السلام**
 بطریق بسیار منقول شده در کتاب نفی
 الخایم ذکر کرده ام و درین مقام زیادت حضرت
 باب تجدید بن عمر امامت و ولایت حضرت
 ابن و بنمایم که امام خود را پیوسته یاد نمایند
 و از بركات هرايت حضرت بهر مند گردند
 سین ابن طاوسی علیه السلام ذکر کرده که
 مستحب است که هر روز بعد از نماز جمع حضرت

صاحب الامر را چنین زیادت کنند اللهم بلغ
 مولای صاحب الی ما انت صلوته الله علیه
 عن جمیع المؤمنین و المؤمنات فی مشارف
 الارض و مغاربها و بواطنها و سحرها
 و جبالها حیرم و میسرهم و عن وادی و وادی
 و عنی من الصلوة و التجنات ذنن عنی
 الله و میراد کلمات الله و منتهی رضاه و
 عدد ما احصاه کتابة و احاط به علمه اللهم
 اجدد له فی هذا اليوم و فی کل يوم عذراء
 عفرا و بیقه له فی رقبتي اللهم کما شئت
 ففنی بهذا التوفیق و فضلتک لهذا الفقیر
 و خصتک لهذا النعمة و فضلک لهذا مولای
 و تبتی و صاحب الی ما انت و ابعثنی من
 انصاره و اشیاعیه و الدابین عنه و اجمع
 من المستشیرین بین یدیه طایعاً غلب مکره

فِي الصَّيْفِ الَّذِي نَعْتِ أَهْلَهُ فِي كِتَابِكَ
 فَقُلْتَ صَقَا كَانْتُمْ نَبِيَانِ مَرْمُومًا عَلَى طَا
 عَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُوْلِكَ وَآلِهِ عَلَيْهِمُ الرِّ
 سَدَمُ اللَّهُمَّ هِذِهِ بَيْعَةٌ لَهُ فِي بَيْعَةِ إِلَى
 بَيْعِهِمُ الْقَبِيْلَةِ
 نَمَازِ حَرِّهِ مَيْتِ وَأَنْ دُرُكْتَ
 هِيَ وَدُرُكْتَ أَوَّلَ فَافِهِ يَكْتُوبُ وَ
 وَابَةِ الْكُوسِ وَدُرُكْتَ حَرِّهِ فَا فِهِ بَيْعُ نَبِيَّةِ
 أَنَا الْقَبِيْلَةُ دُرُكْتَ وَجُودِ سِدْرِهِ دُرُكْتَ
 وَتَعْبُدُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ مُحَمَّدٍ وَآبَعُهُ
 بَيْنَ الْقَبِيْلَتَيْنِ إِلَى قَبِيْلَتَانِ ابْنِ فُلَانٍ وَنَمَازِ
 شَبِّ أَوَّلَ قَبْرِ مَيْتِ اسْتِ مَيْبَادِ كُو

بیات دعا در روز شنبه مبارک رمضان

حضرت امام رضا و عا فرمود که این دعا ایست که گفته
 که امام محمد باقر در روزهای ماه مبارک رمضان میفرمود

بی فرمود که اگر مردم بدانند عکالت این دعا فرمودند و
 سرعت اجابت آنرا هر آینه بشمشیر بوی طلب آید
 عله یا بکنند یا بگو قتل می شود و اگر بگو کنند یا بکنم که
 اعظم درین دعا است و است گفتیم پس چون
 این دعا را بخوانند یا تمام تمام بخوانند و از غیبی آید
 پنهانند آید و دعا و انیت اللَّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ
 مِنْ بَرِّائَتِكَ يَا بَهَّاءَ وَكُلِّ بَرِّائَتِكَ بِهِمِ
 اللَّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِبَرِّائَتِكَ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ اِنِّیْ
 اَسْأَلُكَ مِنْ جَرَّائِكَ بِأَجَلِهِ وَكُلِّ جَرَّائِكَ بِهِمِ
 اللَّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِبَرِّائَتِكَ بِأَجَلِهِ وَكُلِّ
 جَرَّائَتِكَ بِهِمِ اللَّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِبَرِّائَتِكَ مِنْ بَرِّائَتِكَ
 عَلَيْهِ اللَّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ بِأَعْلَمِهِمَا
 وَكُلِّ عَظَمَتِكَ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِعَظَمَتِكَ
 كَلِمَاتِ اللَّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ مِنْ نَزْمِكَ يَا تَزْمِيْلَهُ
 وَكُلِّ نَزْمِكَ بِبَرِّائَتِكَ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِبَرِّائَتِكَ

كَلِمَةُ اللَّهِ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ بِأَنْ
سِعْمَا وَكَدِّ رَحْمَتِكَ وَاسِعَةً اللَّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ
بِعِزَّتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ مِنْ
كَلِمَاتِكَ بِأَيْمَانِكَ وَكُلِّ كَلِمَاتِكَ نَامَةً اللَّهُمَّ
اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِكَلِمَاتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ
مِنْ كُلِّ عَمَلٍ لَكَ بِأَعْلَمِهِ وَكُلِّ عَمَلٍ لَكَ
كَامِلٍ اللَّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِكَلِمَاتِكَ كُلِّهَا
اللَّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ مِنْ أَسْمَائِكَ بِأَبْوْهَا
وَكُلِّ أَسْمَائِكَ كَبِيرَةٍ اللَّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِأَنْ
سَمَائِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ مِنْ مِزَانِكَ
بِأَنْوَاعِهَا وَكُلِّ مِزَانِكَ كُلِّهَا عِزَّةً اللَّهُمَّ اِنِّیْ
اَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ
مِنْ مَشِيقَتِكَ بِأَمْضَاهَا وَكُلِّ مَشِيقَتِكَ
مَاضِيَةٍ اللَّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِمَشِيقَتِكَ
كُلِّهَا اللَّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ مِنْ قُدْرَتِكَ بِأَنْ
قُدْرَتِكَ

بِأَنْ قُدْرَتِكَ الَّتِي اسْتَطَعْتَ بِهَا أَنْ تَكُنَّ شَيْءٌ
وَكُلِّ قُدْرَتِكَ مَسْطُورَةٍ اللَّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ
بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ
بِأَنْفِزِهِ وَكُلِّ عِلْمِكَ نَافِذٍ اللَّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ
بِعِلْمِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِأَنْ
رِضَاهِ وَكُلِّ قَوْلِكَ رِضَى اللَّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ
بِقَوْلِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ
بِأَجْمَعِهَا إِلَيْكَ وَكُلِّ مَسَائِلِكَ إِلَيْكَ حَبِيبَةٍ
اللَّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِمَسَائِلِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ اِنِّیْ
اَسْأَلُكَ مِنْ شَرَفِكَ بِأَشْرَفِهِ وَكُلِّ شَرَفِكَ
شَرِيفٍ اللَّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِشَرَفِكَ كُلِّهِ
اللَّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ مِنْ سُلْطَانِكَ بِأَدْوَمِهِ
وَكُلِّ سُلْطَانِكَ دَائِمٍ اللَّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ

يَا أَنْصَارَ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ ابْنِ عَلِيٍّ
 ابْنِ عَلِيٍّ ابْنِ كَيْسِ النَّاصِبِ السَّعْدِيِّ عَلَيْهِمُ
 يَا أَنْصَارَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ يَا أَبِي أَنْتُمْ قِي
 آجِي طِبْتُمْ وَطَابَتْ أَلْدَارُكُمْ وَاللَّيْ
 فِيهَا دُفُنْتُمْ وَفِي تَدْفُونَ عَظِيمًا
 قَبَائِلَتِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَفُوزَ مَعَكُمْ

این چهار مال می

کوش خانزاد می بویجه

هر که او بر سر راه ما خازند
 هر که او بر سر راه ما خازند
 هر که او بر سر راه ما خازند
 هر که او بر سر راه ما خازند
 هر که او بر سر راه ما خازند
 هر که او بر سر راه ما خازند

در مرشدان

این عزیزان شور و غوغا می کردند
 تا آنکه خواهند شرفت
 خدایان شریف
 در میان مردمان خواهند گرفت
 و بگرد و زبان
 او تیار مردم در میان
 خدایان شریف

و خانی تو ای کینی دل با مادر خواهد گرفت چون زبانت
 نه صد نه سالی نه ماه بگذرد و خانی در عالم همه دانه
 نهان خواهد گرفت پادشاهان و اشعه علی و مروشیر
 بر طرف خلق و شایسته آب نان خواهد گرفت
 و بر جهان یکتا نه می بینم که باشد شایمان غنچه و
 غم در دل پیر و جوان خواهد گرفت بسته بیکر
 در تقیه بامره کرد کار فتنه و غم شور شمع در جهان
 خواهد گرفت بعد از آن از فصل چدر روی پیدا
 شود شاه اسمعیل بن جبر و جبر و شمشیر بدان
 خاک پایش و در قضا اهل عیان خواهد گرفت تلخ
 سار از شمشیر که ناشی گفته شد این
 جهان نزل روی و از آن زمان خواهد گرفت بدو
 شایب کند فزینند او پنجاه سی و دو و دوین زنی
 اسن و امان خواهد گرفت نه دم تا چک در بیکر
 با هم در زوشت جنگ خواهد در میان مردمان خواهد گرفت
 بزرگو

بیشتر خلق جهان بزرگ چون بوی و رخت زان حدایب
 ناکه گانه مرگش ن خواهد گرفت هیچ و بنادر کینی اینده
 اند و از جل نوبهادر مردم عالم خزان خواهد گرفت
 و در آن کینه کردن و در خواهد رسید ابتدا چه انبیا
 از پس کاروان خواهد گرفت یکجور از نوح و پید شود
 با چهل هزار کل عالم از کوان تا به کوان خزان
 از سوب مشرق بیرون آید بامره کوان تا سوب
 مغرب تمام این جهان خواهد گرفت تا حد بلخ
 جواد از آخر اسان و عراق از حدود دروم تا هند
 از آن خواهد گرفت سالی نه صد و نه و در ملک مان و پیر
 ممدت صاحب زمان روی جهان خواهد گرفت افتاب
 از حد مغرب با آن کوه و درین مان چرخ دروم پیش
 اوزنه از کمان خواهد گرفت علیع مریم بزرگ
 از چرخ جهان بانی شکوه جلال پا جویتان خواهد گرفت
 کج غنچه جلد و در روی زلفی پیدا شود شمشیر عزت

و شیو اثرت و بیان مردن خواهد کرد کفتم هر چند
 پس پیرانه شایخ اشیا رجحان باد کردن خواهد گشت
 ایوان با پیش و ریگی چرا خا منی کرد کبک وین باب
 شایخی اشیدن می خواهد گرفت احتیاج ارفو با بر طرف
 خواهد شد شایخی هر که دست از هر کسی در ارم
 ان خواهد گرفت کفتم تفسیر کتب ران خلق
 دور باشی و نکه توالم غم از این زمان خواهد گرفت
 آه و اکی ناوان ندانند که بران اهل و انقیابان
 حق در کتبه جهان خواهد گرفت از حدیث و ان
 و صلی علیهم السلام بیان اینک از هر مردی که از زمین می آید
 علاج نظام او کس را ندارد که بهیچ وجه

و چون بی رتبه و صحت یابد هر چه بیان و تمام بکند و تمام شود
 علاج یک دین و هر که در کتب و کتب است کفتم و بی
 و اب او را یا نامه شفا باید و علاج بلا حقیقه هر که بپا حقی
 با دروغ کل بی بان کند و با شک بفرم و در باد صیف و دفع از
 علاج

علاج در دستم هر که بدست کرد و بدستم خود بنده از او نکم
 و قوی و دفع کند هر که زبان گفتاد با خود دارد سک با
 و بیک کند هر که از شکم خود می آید بکند شایسته و بیان
 کند باد و غنی خود در شفا باید و اگر بکند رم کند نابا
 بکند رم انگبین خود در حیض بکند هر که با باد در کوش
 آب سیر با در کوش بکند بکند و در کوش چکانه بکند
 علاج شایسته کودک در جابه خواب ستم بی و بکند
 و نرم سایه و خاسته شاد و انگبین سفید بپا میزد و بکند
 هر که در جمع امر در جابه خواب شایسته علاج در داده
 هر که در جاده باشد شکبه لغاتی با دروغ و با و بیان کند
 و بکند و او دهند در حال شفا باید هر که بنفشه را بگوید
 و به درم شک و در بکند برین دو و در جاده کوه بخورده و
 بنفشه و طبع را کس و نرم نماید و در اعالم با دروغ
 نافع خاد و پشت او کس و بدل گرفته باشد انگنه خاد
 پشت را بریان کند و الحاکم بکند هر که از هر خارش را بر

بریان کند بخورد از امان بکشد اگر نه خادیت را
 هر موضعی بنامند موی بنیاید و زهر خادیت را خند
 کوه بسیارند و در چشم کشند سفیدر به برد و اگر کسی بکشد
 درازد و خنده باشد کونت خادیت بخورد شفا یابد
 هر که داند و ندانند و باشد صدق سفید و تخم نه است سفید از
 هر یک دو درم بگو بدو ندانند سفید شود و پنج تخم کند
 عسل آید و دو هر که ببلو قند بگو یا بشو یا بوی مال در دست
 ابله را بدو اگر کسی و شک برسد داده باشد به جنت در
 پنج تخم شفا یابد و زده تخم مرغ سه روز بخورد شفا یابد
 علاج افق کوش کبوتری چه با کشت فاخته یا نیزه او بخورد
 جنت خواب بستی اگر خواب که خواب است بندب
 تا بیدار شود که چه باری نداند بنویسی این نموده و در
 در دستان کس و بعد از آن که آب بنیر و روان بگرد
 و یا از آب با بکسره بالین انگور و مد و نموده و در
 می بالینی او نه اگر چید فرج او کنی بیدار شود و شفا

محمد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ بِسْمِ اللَّهِ الْعَظِيمِ
 وَيُطِيبُ الْعَلَى هَمْ وَأَعْطَيْتَ وَهَذَا أَنْوَ وَ
 خَالِقِ خَلَقْتَ سَجَانِ اللَّهِ أَلَا وَكَ حَبِيرِي
 سُبْحَانَ الْعَظِيمِ وَحَمْدِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 اگر زبان پس این با خود دارد هیچ دشمن بود کار نکند کردن
 عقرب و مار آهک با بوی کت کوفته بروغن و نم بزنند
 و بر موضع زخم بندند به شود و اگر عقرب به بار روغن چوباندر و از آن
 و روغن جو بزنند کس نمند به شود اگر مرکب کوش خود بزنند کس عقرب
 ماله به شود اگر با نعل یا بشو به شود به زخم نمند به شود و اگر جوف
 مغفله افق کوش کبوتری بزنند به زخم نمند نافع است اگر میان دست
 و شنبه پنج این دوا را سه بار بنویس و خود بخواند و بر پیشانی مالد
 دوست هم زدند و لا تدع صبح الله لهما و تمت كلمة
 و بكت صدق و وعد لا مبيدك ليكلما سته
 و جمع السميع العليم بالرحم الواسع

۲ اندیشه صبح قتل پاک است و از حد داد از فلک
مانم لب قشنگ کائنات است و از حد داد از فلک
چون سر شاه شهیدان از خون کوی وند چرا
نق میانه خاک خون است و از حد داد از فلک
بیشتر یاب برهنه عورتان کردند سوار
اه و اوید کذا است و از حد داد از فلک
پاره پاره گشته اعضا سلاک بر
شهر باز در نقان است و از حد داد از فلک
در غل و غنیمت کردند نه ذیل عابدین
چشم زینب پس زنی است و از حد داد از فلک
قاسم کل پس این افتاده به سر بر زینب
بر سینه حال چه است و از حد داد از فلک
که شوار و زینب اظهار بودند از کمان
این ستم بگویند است و از حد داد از فلک
چه کذب افتاد این نوا به سر قتلگاه
در غل

درست غم بر سر زینب است و از حد داد از فلک
ان نشخورد و فلک آن بر سیمان غویب
کیست و این دیوانه است و از حد داد از فلک
شد و غل غایب قیامت شد بدست کرب
قدسین صلی الله علیه و آله است و از حد داد از فلک
قاسم کل فتنه غشی باب خود و از حد داد از فلک
ان دو دیده خون فتنه است و از حد داد از فلک
در دینا کربلا شد شور و غل
عالم مانم بر شد و از حد داد از فلک
نیمی اوست و عمر افکند بر شاه صبا
ضمیم کن و شکر کوا و مندر و از حد داد از فلک
اب مانع شدن از بستن زوج و از حد داد از فلک
حاکم این بنده شد و از حد داد از فلک
کشتی عباسی به دل جوید اب و از حد داد از فلک
شاه حسین صاحب خراش و از حد داد از فلک

تاسم سزاین بدن آنگه بسوی عجم خوش
حرف و جمع شد داد صد داد از دل
و بی قرار که او کرده وصیت با پس
شاه معین و در خیمها شد داد صد داد از فلک
عیش و امارت تاسم را گرفتند در میان
دستش و پس حنا شد داد صد داد از فلک
عزم صبر کرد و دم گفت او با نادر
و عدو و دشمنان ابدی شد داد صد داد از فلک
سوی صیدان ماند با سعد لعین
عالم اندوختا شد داد صد داد از فلک
عاقبت کشتند تاسم و بدشت کرد بت موم
فرجه تا عصف سما شد داد صد داد از فلک
تا بسوی خیمها بودند تاسم و بدشت
نامه و احسن شد داد صد داد از فلک
جامها و اجاق کردند جمله آن نسیب

نام نشود

نام شیدا دانا داد صد داد از فلک
شهر باندا از فراف دوس ابر بیکه نیست
اصم گفت کج شد داد صد داد از فلک
دینب از اهریجی حسین قشنب
تا سوار از اهریجی شد داد صد داد از فلک
اب و رفیع از تاسم شد شد بیکه کرد بام
دختر شیر خدا داد صد داد از فلک
شمر ماحودت تا سرش و شهبانرا بر
کریه از خلق خدا داد صد داد از فلک
بسم الله الرحمن الرحیم امام دزد و پیر کیون
بیاورد و خوس و نفوس را در کیون خروس بند
و در زبوی طبع با طغری هر که که کن دارد بکان
بکان دست در بالای طشت نهند هر که
دند و باشد خوس بیک کند اینست بجم از او
مَرِکَ بَرِجِ الدِّیْمِ وَلَمْ جَبَرَقِیْ بَاب

اگر کسی را قوت کم شده باشد و شستنی
کم بود و یکنه در وقت مابین بر پشت
او یا خوسه یا سب یا مشک و زعفران
این نقشی را بنویسد و به لای ناف بگذرد

444	۳۳۳	۲۲۲	۱۱۱	ع
۶۶۶	۵۵۵	۴۴۴	۳۳۳	۱۲۱
۱۱۲	۲۲۱	۳۳۰	۴۴۰	ع
۱۱۲۱	۱۱۲	۲۲۱	۳۳۰	م

اگر دل بکام خویش جانی نگیرد در شب
هزار بار چه نوح ادا کرده گیر با السباب
تا دین و بازین در نوح بنشیند و بیشتر معنی
دویده گیر بند باغ ساخته گیر اندر و سب
و ایوان قصر رز فلک برگشیده گیر باد و تان
شفق و یاران مرغان بنشیند و شراب مرق پخته

هر بقیه که هست به عالم تو خود ده گیر هر غریبه که
هست بدینا تو کرده گیر هر کج و هر خرنده که در آن
نهاد اند آن کج و آن خرنده بچنگ آورده گیر
هر بنده که هست به بنفاد و دوم چنین آن بنده را
به سیم و زرد و خورده گیر با صد هزار اطلو و بیا
زدن کاد بپوشیده گیر و هر خرنده که در آن
ماه که هست در ایوان کاینات انقباضی اقامت
بزن خرنده گیر و دوزخ و جایی که در آن
هر بار پشت در بدندان گزیده گیر بعد از این
نقش پسر دمنع عاقبت دوزخ و غنچه و مرغ پخته

بسیار قوی بری و منور هر خطای
خلاف بنده پرور قیام گیر بیا
از طاف خرنده بر سر ناز و کجی
دایم در شب بدست روح انعام

یا رب بفضل خویشی بکن حاجتم روا
فاغفر لنا بفضلک یا سامع الدعاء
یا رب بحق شاه و سلاطین
از انبیا کنی یکه و ان خلق برتر یون
ان پیشی و اب معرکه دوز و اچسین
از و و ب لطف کون فطر بر سر این
یا رب بفضل خویشی بکن حاجتم روا
فاغفر لنا بفضلک یا سامع الدعاء
یا رب بحق شاه و سلاطین
آمد پیش من مدحت او و بیع انما
دو شان او است سو که با این اهل انا
خدا هم که دونه حشر دهد جرئت بر او
یا رب بفضل خویشی بکن حاجتم روا
فاغفر لنا بفضلک یا سامع الدعاء
یا رب سو در سینه ذیل که آن فاضل

الان

خواستند ما بیان جهان نام و ب بطول ان کوه بکانه
کنجند رسول فارم اسید الله کند این دعا رسول
یا رب بفضل خویشی بکن حاجتم روا
فاغفر لنا بفضلک یا سامع الدعاء
یا رب بحق ان کل کلمه چه
باشد یکر بنام حین دیگر بر حق
دو معدن لطافت و دو شمع الفیت
فارم اسید الله بترند دست من
یا رب بفضل خویشی بکن حاجتم روا
فاغفر لنا بفضلک یا سامع الدعاء
یا رب بحق ما بد و باقر امام و بیعت
دو مایه دهها سر پی و یقین
هستند بر ضعیف هم واقف بین
هستم اسید و ار باورد و یقین
یا رب بفضل خویشی بکن حاجتم روا

این کلمات
معا
تکلم
باشد

و بآب نبات حل کنند و بخورد او کند شفا یابد
 و اگر در حال صحت بخورد به برکت این هفت
 کز رنجور شود و اگر بعد از دل جو انداخت
 در عمر او بیدار آید و عمرش دراز شود
 و اسم اینست **یا حی حین لاسی فی دیمو**
تیه ملکه و بقایه خاصیت اسرار
 آنست که اگر کسی کور دل باشد چنانچه هر
 جواند یاد نتواند گرفت و اگر یاد گرفته باشد
 زود فراموش کند هر روز این اسم را
 هفت بار بعد از نماز صبح بگذارد و بخواند
 دل او بیدار گردد و زود چیزها یاد گیرد

و فراموش نکرداند و اگر چیزی گم
 کرده باشد و راه بدان نبرد شب دو شنبه
 صد و پست بار بنیت گم شده بخواند و در
 خواب رود گوی نشان آن چیز بدهد که گم
 است و اگر بخواند و یاد جو انداخت خود مدد دزد
 بدان خانه ظفر نکند بفرمان خدای تعالی
یا قهر قله منور علی شرف من علی
الاسم خاصیت اسرار
 و عجز نکرد اندازد دانش او چیزی او را
 از فکر بر و غالب باشد و هر دم خیالی کند
 و از فکر باطل در رحمت باشد این اسم
 را بسیار بخواند از آن رحمت بجای آید و اگر

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

کسی از دشمن ترسد باید که این اسم را بخواند
آن دشمن بروی رحیم و مهربان شود بعد
حق جل و علی و جادوی برو کار نکند
و از مار و عقارب و کل بلاها ایمن
باشد یا **احمد** یا **ابا** یا **اقل** **کل شیء** یا
خ خاصیت **سم چشم** است **الرحمن**
چون که در کارها ثابت قدم باشد و عمل
او باطل نباشد باید که طهارت کند و سه روز
روزه دارد و هر روز سیصد بار این اسم
را بخواند نیت ثبات عمل او روا گردد
و اگر خواهد که پادشاه بایستی از او کبر و دولت

مِنَ النَّارِ **وَلَكُمْ نُصْرَتُ اللَّهِ** یا خیر
العارفین یا خیر الناصرین یا خیر الخا
کمین یا خیر الفالحین یا خیر الذالین
یا خیر الوارثین یا خیر الخامدین یا خیر
المنزلین یا خیر المحسنین یا خیر الرازقین
سبحانک یا لا اله الا انت یا
مَنْ لَه الْعِزَّةُ وَالْجَلَالُ یا مَنْ لَه الْقُدْرَةُ وَ
الْکَمالُ یا مَنْ هُوَ کَبیرُ الْمَعَالِ یا
مَنْ هُوَ مُنْشِئُ السَّحَابِ الثَّقَالِ یا مَنْ هُوَ
شَدیدُ الْعِقَابِ یا مَنْ هُوَ سَرِیعُ الْحِسابِ
یا مَنْ هُوَ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ یا مَنْ هُوَ

عِنْدَهُ أَمَّ الْكِتَابِ يَا مُفْتِحَ الْبُيُوتِ
سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْآلَةِ أَنْتَ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ
وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ
يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا دَيَّانُ يَا بَرَّهَانَ يَا بَاحِثَ
يَا سُلْطَانَ يَا غَفْرَانَ يَا ذَا الْبَيَانِ يَا مُسْتَعَانَ
سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْآلَةِ أَنْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
يَا مَنْ تَوَاضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِهِ
يَا مَنْ أَسْتَسْلِمُ كُلُّ شَيْءٍ لِهَيْبَتِهِ يَا مَنْ ذَلَّ
كُلُّ شَيْءٍ لِعِزَّتِهِ يَا مَنْ انْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ
مِنْ خِفَافَتِهِ يَا مَنْ تَشَقَّقَتْ الْجِبَالُ مِنْ
خَشْيَتِهِ يَا مَنْ قَامَتِ السَّمَوَاتُ بِأَمْرِهِ يَا

مَنْ أَسْتَقَرَّتِ الْأَرْضُ بِإِذْنِهِ يَا مَنْ لَا
يَعْتَدِي أَهْلَ مَمْلَكَتِهِ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ
الْآلَةِ أَنْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
يَا غَافِرَ الْخَطَايَا يَا كَا
شِفَ الْبَلَاءِ يَا يَا مُنْتَهَى الرَّجَا يَا يَا مُجْزِلَ
الْعَطَايَا يَا وَاسِعَ الْعَهْدَايَا يَا زِيَّ الْبَرَايَا
يَا قَانِي الْمَنَايَا يَا سَامِعَ الشُّكَايَا يَا بَاعِثَ
الْبَرَايَا يَا مُطْلِقَ الْأَسَايِ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ
الْآلَةِ أَنْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
وَأَسْأَلُكَ يَا ذَا الْحَمْدِ وَالنَّسَاءِ يَا
ذَا الْحَمْدِ وَالْبَهَائِ يَا ذَا الْفَجْرِ وَالنَّسَاءِ يَا ذَا
الْعَهْدِ وَالْوَفَاءِ يَا ذَا الصِّقْرِ وَالرِّضَاءِ

يَا ذَا الْمَنِّ وَالْعِظَةِ يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْقَضَاءِ يَا
ذَا الْعِزِّ وَالْبَقَاءِ يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْإِلَهِيَّةِ يَا
ذَا الْجُودِ وَالنِّعْمَاءِ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ
خَلَصْنَا مِنَ النَّارِ
وَأَسْأَلُكَ يَا مَانِعُ يَا دَافِعُ يَا مُنِيعُ يَا نَاصِرُ
يَا صَانِعُ يَا جَامِعُ يَا رَافِعُ يَا شَافِعُ
يَا سَامِعُ يَا وَاسِعُ وَأَسْأَلُكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ
أَنْتَ وَسِعَ أَنْزَلْنَا وَنَامَسْنَا غَمَامًا
يَا صَانِعُ كُلِّ مَضُوعٍ يَا خَالِقُ كُلِّ
مَخْلُوقٍ يَا رَازِقُ كُلِّ مَرْزُوقٍ يَا
مَالِكُ كُلِّ مَمْلُوكٍ يَا كَاشِفُ
كُلِّ مَكْرُوبٍ يَا فَارِجُ كُلِّ مَغْتَمُومٍ

يَا رَاحِمًا

يَا رَاحِمُ كُلِّ مَرْحُومٍ يَا نَاصِرُ كُلِّ
مَظْلُومٍ يَا سَاتِرُ كُلِّ مَغْيُوبٍ يَا مُجِيبُ
كُلِّ مُلْهِوفٍ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ كَاشِفُ
غَمُومِنَا
عِنْدَ كُلِّ سِدَّةٍ يَا رَاحِمُ عِنْدَ كُلِّ
مُصِيبَةٍ يَا مُوَسِّئُ عِنْدَ وَخْشَةٍ يَا صَاحِبُ
عِنْدَ غُرْبَةٍ يَا وَلِيَّ عِنْدَ كُلِّ نَعْمَةٍ
يَا عِيَاذِي عِنْدَ كُرْبَةٍ يَا دَلِيلِي عِنْدَ
تَحَيُّرٍ يَا غِنَايَ عِنْدَ فَقْرٍ يَا مُجِيبِي
عِنْدَ اضْطِرَارٍ يَا مُعِينِي عِنْدَ مُقْزَعٍ
سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ خَلَصْنَا مِنَ النَّارِ

يا عالم الغيوب
يا غافر الذنوب يا منور القلوب
يا ستار الغيوب يا كشاف الكرب يا
طيب القلوب يا نسر القلوب سبحانه
يا لا اله الا انت يا ذا الجلال والاكرام احسن
احوالنا **عزيت يا حي يا قيوم** وانت لك
يا ممالك يا جميل يا وكيل يا
كفيل يا دليل يا مقيل يا خليل يا
لطيف يا عزيز يا مليك سبحانه
يا لا اله الا انت يا حي يا قيوم
يا غياث المستغيثين يا دليل

المختارين

٧٥
المختارين يا حي يا مستصرخين يا
امان ملائفين يا جوار المستجيرين
يا ملجأ العاصين يا غافر المذنبين
يا مجيب دعوة المضطرين يا عون
المؤمنين يا راحم المساكين سبحانه
يا لا اله الا انت يا حي يا قيوم احفظ
ايماننا **وه نام جاويد** يا ذا الجود ولا
حسان يا ذا الفضل والامتنان يا ذا
الامن والامان يا ذا القدس والنجاة
يا ذا الحكمة والبيات يا ذا الرحمة
والرؤوفات يا ذا الحجية والبرهان

يَا ذَا الْعِظَمَةِ وَالسُّلْطَانِ يَا ذَا الرَّأْفَةِ
وَالسَّعَاتِ يَا ذَا الْعَفْوِ وَالْغُفْرَانِ
سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ
وَالْإِكْرَامِ *وَالْإِكْرَامِ* يَا مَنْ هُوَ
رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ خَالِقُ كُلِّ
شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ
هُوَ قَبْلُ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ بَعْدَ كُلِّ
شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ يَتَعَالَى وَيَغُفِّرُ كُلَّ شَيْءٍ يَا
مَنْ هُوَ صَانِعُ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ قَادِرٌ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ رَازِقُ
كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ مُحِيطٌ بِكُلِّ

شَيْءٍ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ
عَزَّ وَجَلَّ يَا مَنْ خَلَقَكَ *وَالْإِكْرَامِ*
وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ يَا مُؤْمِنُ يَا
مُؤْمِنُ يَا مُكْرَمُ يَا مُلْقِنُ يَا مَبِيتُ
يَا مُهَوَّنُ يَا مُزَيَّنُ يَا مُعْظَمُ يَا مُقَدَّمُ
يَا مُكْرَمُ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ الْأَمَانُ
الْأَمَانُ *وَالْإِكْرَامِ* يَا مَنْ هُوَ فِي
مَلَكِهِ مُقِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي جَلَالِهِ عَظِيمٌ
يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ يَا مَنْ
هُوَ بِمَنْ جَفَاءٌ حَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي حِلْمِهِ
لَطِيفٌ يَا مَنْ هُوَ فِي تَقْدِيرِهِ قَدِيرٌ
يَا مَنْ هُوَ فِي دَائِهِ قَدِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي

عَلِمَهُ حَيْطُ يَامِنْ هُوَ فِي لُطْفِهِ شَرِيفٌ يَا
مَنْ هُوَ فِي جَنَدِهِ مُنِيعٌ سَجَانُكَ يَا إِلَهَ الْآلَاءِ
أَنْتَ لَا وَسْعَازَ نَاقَتَا يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا مَنْ لَا يُدْجِي الْأَفْضَلُ
يَا مَنْ لَا يَخَافُ الْأَعْمَلُ يَا مَنْ لَا يَخْذُلُ
رَحْمَتُهُ يَا مَنْ لَا يَدُومُ إِلَّا بِرَحْمَتِهِ مُلْكُهُ
يَا مَنْ لَا سُلْطَانَ إِلَّا سُلْطَانُهُ يَا مَنْ لَا
يُنْجِي الْعَاصِينَ إِلَّا عَفْوُهُ يَا مَنْ لَا جَارَ إِلَّا جَارُ
رَحْمَتِهِ يَا مَنْ وَسَّعَتْ كُلُّ شَيْءٍ رَحْمَتُهُ يَا مَنْ
أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ يَا مَنْ لَا يَسْأَلُ
كَمِثْلَهُ شَيْءٌ سَجَانُكَ يَا إِلَهَ الْآلَاءِ أَنْتَ يَا حَيُّ
يَا قَيُّوْمُ اقْضِ حَاجَتَنَا **وَرَبِّهِمْ يَكْفُرُ**

اللَّهُمَّ يَا فَارِجَ الْهَمِّ يَا كَاشِفَ
الْغَمِّ يَا غَافِرَ الذَّنْبِ يَا قَابِلَ التَّوْبِ
يَا خَالِقَ الْخَلْقِ يَا صَادِقَ الْوَعْدِ يَا وَفِيَّ
الْعَهْدِ يَا عَالِمَ السِّرِّ يَا فَالِقَ اللَّحَبِ يَا رَازِقَ
الْخَلْقِ سَجَانُكَ يَا إِلَهَ الْآلَاءِ أَنْتَ يَا حَيُّ
يَا قَيُّوْمُ اعْطِ سَوْلَنَا **دُعَاءَ مَرْيَمَ بِنْتِ يَحْيَى**
وَاسْأَلْكَ بِاسْمَائِكَ يَا عَلِيُّ يَا وَلِيَّيَا
مَلِي يَا غَفِي يَا زَلِي يَا رُضِي يَا مُبْدِي
يَا بَدِي يَا خَفِي يَا قَوِي يَا وَفِي سَجَانُكَ
يَا إِلَهَ الْآلَاءِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا مَنْ لَا يَخْشَى

الجميل يا من استر على القبح يا من لم
يؤخذ بالجبرية يا من لم يهتك السر
يا عظيم العفو يا حسن التجاوز يا واسع
المغفرة يا باسط اليدين بالرحمة يا
صاحب كل نحو يا مستهي كل شكوى
سبحانك يا لا اله الا انت سفل علينا
يا من انزل من يا ذا النعمة السا
بقة يا ذا الرحمة الواسعة يا ذا الحكمة
البالغة يا ذا القدرة الكاملة يا ذا
الحجة القاطعة يا ذا البرامة الظاهرة
يا ذا الصفة العالية يا ذا العزة الدائمة

يا ذا القوة المتين يا ذا الفضل المبين
سبحانك يا لا اله الا انت يا ذا الجلال
والاكرام يا رب ربنا وتجاوز
عنا يا من انزل من يا بديع
السموات والارض يا جاعل الظلمات
والنور يا عالم الغيبات يا منزل العز
يا ساتر العورة يا كاشف البليات
يا مخفي الاموات يا منزل البركات يا
مضاعف الحسنات يا شديد العقوبات
سبحانك يا لا اله الا انت يا حي يا قيوم
يا من انزل من يا شالك

بِسْمَائِكَ يَا مُصَوِّرُ يَا مُقَدِّرُ يَا مُدَبِّرُ يَا
مُطَهِّرُ يَا مُبَشِّرُ يَا مُنْذِرُ يَا مُقَدِّرُ يَا مُوَحِّدُ
يَا مُبِيرُ يَا مُنَوِّرُ سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
هُوَ قَوْلُ عَلَيْنَا سَكَرَاتُ الْمَوْتِ وَ
خَلْصَانَتِ النَّارِ **يَا**
رَبِّ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَا رَبِّ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
يَا رَبِّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ يَا رَبِّ الدُّكَّانِ
وَالْمَقَامِ يَا رَبِّ الشَّعْرِ الْحَرَامِ يَا رَبِّ
الْحَلِّ وَالْجَرَامِ يَا رَبِّ النُّورِ وَالظُّلَامِ
يَا رَبِّ الْقُدْرَةِ وَالْإِنَامِ يَا رَبِّ الْحَيَّةِ
وَالسَّلَامِ سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بَلِّغْ

رُوحَ مُحَمَّدٍ مِنَّا السَّلَامُ **يَا**
يَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ يَا أَغْذِلَ الْعَالَمِينَ
يَا دَلِيلَ الْوَالِدِينَ يَا أَصْدَقَ الصَّادِقِينَ يَا أَظْهَرَ
الظَّاهِرِينَ يَا أَجْمَلَ الْخَالِقِينَ يَا
أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ
يَا أَسْتَفْعُ الشَّافِعِينَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ سُبْحَانَكَ يَا
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا قِيُومُ
يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ يَا سَدَ
مَنْ لَا سُدَّ لَهُ يَا ذَا خُرْمٍ لَا ذَخْرَ لَهُ يَا
حَزَنَ مَنْ لَا حَزَنَ لَهُ يَا غِيَاثَ مَنْ لَا

محمّد
مخدوم
عده
صديق
خارج
جود
سدي
بالفدا
موصوف
جهاد

لَا يَضْعَفُ يَا قَوِّ يَا لَيْنَامُ يَا غَنِيًّا لَا يَفْقَدُ
يَا قَابِلُ الظُّلَمِ يَا بَاقِيًا لَا يَفْنَى سَخَانِكَ
يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا مُنِيرُ
الْعَالَمِينَ يَا مُنِيرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
يَا اللَّهُ يَا وَاحِدُ يَا شَهِيدُ يَا مُجِدُّ
حَاصِلُ يَا تَرْسِدُ يَا بَاعِثُ يَا وَارِثُ يَا
نَافِعُ يَا ضَالُّ سَخَانِكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
يَا غَفُورُ يَا رَحِيمُ يَا مُنِيرُ
يَا أَكْثَمَ مِنْ كُلِّ عَظِيمٍ يَا أَكْرَمَ مِنْ
كُلِّ كَرِيمٍ يَا أَحْمَرَ مِنْ كُلِّ
رَحِيمٍ يَا أَكْبَرَ مِنْ كُلِّ كَبِيرٍ يَا أَعْلَمَ مِنْ

كُلِّ عَظِيمٍ يَا أَكْثَمَ مِنْ كُلِّ عَظِيمٍ
يَا أَبْصَرَ مِنْ كُلِّ بَصِيرٍ يَا أَسْلَمَ مِنْ كُلِّ
لَطِيفٍ يَا أَجَلَ مِنْ كُلِّ مُبِيتٍ وَيَا أَعَزَّ
مِنْ كُلِّ غَيْرٍ سَخَانِكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
يَا ذُلَّالُ وَالْأَكْرَامِ يَا دُونَ سَخَانِكَ
يَا مَنْ هُوَ فِي كُلِّ عَهْدٍ وَفِي كُلِّ يَامَنْ هُوَ
فِي وَفَايَهُ قَوِيَّ يَامَنْ هُوَ فِي قُوَّتِهِ عَلَى
يَامَنْ هُوَ فِي تَرْبِيهِ لَطِيفٌ يَامَنْ هُوَ فِي
فَضْلِهِ شَرِيفٌ يَامَنْ هُوَ فِي شَرَفِهِ عَزِيزٌ
يَا مَنْ هُوَ فِي عِزِّهِ عَظِيمٌ يَامَنْ هُوَ فِي فَجْدِهِ
جَمِيدٌ يَامَنْ هُوَ فِي عِلْمِهِ خَبِيرٌ يَامَنْ هُوَ

يَا خَيْرَ الْمَرْهُومِينَ يَا خَيْرَ الْمَطْلُوبِينَ
يَا خَيْرَ الْمَرْغُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمُسْتَوَلِينَ
يَا خَيْرَ الْمُقْصُودِينَ يَا خَيْرَ الذَّلُورِينَ
يَا خَيْرَ الْمُسْتَكْرِينَ يَا خَيْرَ الْحَبُورِينَ
يَا خَيْرَ الْمُتَعَلِّقِينَ يَا خَيْرَ الْمَذْمُورِينَ
يُحْيَاكَ يَا إِلَهَ الْآلَاءِ يَا حَيَّ يَا قَيُّوْمُ
تَلَوْنَا **دُعَاءَ** **أَبِي جَانِ** يَا مَنْ خَلَقَ
فَسَوَّى يَا مَنْ هُوَ قَدَرُ قُدَى يَا مَنْ
هُوَ رَكِيفُ الْمَاءِ وَيَا مَنْ هُوَ
يَسْمَعُ الْمَاءِ وَيُجَوِّدُ يَا مَنْ هُوَ مُنْقِذُ

الضَّرَّةِ يَا مَنْ هُوَ مُنْجِي الْمَلِكِ يَا
مَنْ هُوَ شَفِي الْمَرْضَى يَا مَنْ هُوَ مُضِلُّ
وَأَبْكِي يَا مَنْ هُوَ أَمَاتُ وَآخِي يَا
الْمَغْفِرَ وَالْمَقْوِي سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْآلَاءِ
هَوِّنْ عَلَيْنَا سَكَرَاتِ الْمَوْتِ وَخَلِّصْنَا
مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ **دُعَاءُ** **رُشَى عَقِيْبِي**
وَأَسْأَلُكَ يَا سَمَائِكَ يَا غَايِرُ يَا سَائِرُ
يَا قَاهِرُ يَا قَاهِرُ يَا قَاهِرُ يَا نَاصِرُ
يَا نَافِعُ يَا دَافِعُ يَا نَافِعُ يَا شَافِعُ سُبْحَانَكَ
يَا إِلَهَ الْآلَاءِ أَنْتَ فَرَجَ هَمُّومِنَا وَاتَّمَلْنَا
نُورَنَا يَا مُبِيرُ **دُعَاءُ** **أَبِي جَانِ** يَا مَنْ

يَا مَنْ هُوَ فِي الْبَرِّ وَالْجِبْرِ بَيْتُهُ يَا مَنْ
هُوَ فِي الْأَفَاقِ آيَاتُهُ يَا مَنْ هُوَ فِي
آيَاتِهِ بَرْهَانُهُ يَا مَنْ هُوَ فِي الْمَاءِ
قُدْرَتُهُ يَا مَنْ هُوَ فِي الْقَبْرِ غَرْبَتُهُ يَا
مَنْ هُوَ فِي الْقِيَامَةِ مُلْكُهُ يَا مَنْ هُوَ فِي
الْحِسَابِ هَيْبَتُهُ يَا مَنْ هُوَ فِي الْمِيزَانِ
عَدْلُهُ يَا مَنْ هُوَ فِي الْجَنَّةِ رَحْمَتُهُ يَا مَنْ
هُوَ فِي النَّارِ عَقُوبَتُهُ يَا مَنْ هُوَ فِي
يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا مَنْ هُوَ فِي
الْحَاصِلِ عِنَايَتُهُ ~~وَأَمَّا فِي الْأَرْضِ~~ يَا
مَنْ إِلَيْهِ يُفْرِعُ الْمَذْنُبُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يُرْغَبُ

النَّارِ

النَّاهِدُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يُقْصَدُ الْمُنِيبُونَ
يَا مَنْ إِلَيْهِ يُطْمَعُ الْخَاطِئُونَ يَا مَنْ يَسْتَأْذِنُ
إِلَيْهِ الْمُرِيدُونَ يَا مَنْ بِهِ يَفْتَخِرُ الْمُحْسِنُونَ
يَا مَنْ بِهِ يَسْكُنُ الْوَقِيقُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ
يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يُلْجَأُ
الْمُحِبُّونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَأْوِي الْعَارِفُونَ
سُجَّانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ
~~سُبْحَانَكَ يَا مَنْ~~ يَا أَقْرَبَ مِنْ كُلِّ
قَرِيبٍ يَا أَعْظَمَ مِنْ كُلِّ عَظِيمٍ يَا
أَعَزَّ مِنْ كُلِّ عَزِيزٍ يَا أَجْلَمَ مِنْ كُلِّ أَجْلَلٍ
يَا أَقْوَى مِنْ كُلِّ قَوِيٍّ يَا أَغْنَى مِنْ كُلِّ

غنى يا اجود من كل جواد يا اذق
من كل رزق يا ارحم من كل
رحيم يا اكرم من كل كريم

سبحانك يا لا اله الا انت يا الله
زهد يا ابد واسئالك يا شمالك يا حبيب

يا رقيب يا قريب يا مجيب يا حبيب يا
طيب يا بصير يا خير يا متين يا مبين
سبحانك يا لا اله الا انت يا حي يا قيوم يا
ذلجلال والاكرام يا غفرنا

يا غالب يا غلب يا غلب
يا صانع يا غير مصنوع يا خالق يا غير

مخلوق يا مالِك يا غير مملوك يا قاهر
يا غير مقهور يا دافع يا غير مدفع
يا حافظ يا غير محفوف يا ناصر يا غير منصور
يا شاهد يا غير مشهود يا قريب يا غير
بعيد سبحانك يا لا اله الا انت يا صانع

بين اعتدائنا **دعاء** يا نور النور يا خالق

النور يا نور كل نور يا نور ليس
مثله نور يا مقدّر النور يا نور قبل كل
نور يا نور فوق كل نور يا نور
على كل نور يا مدبر الامور سبحانك

يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ
يَا مَنْ عَطَاهُ شَرِيفٌ يَا
مَنْ صُنْعُهُ لَطِيفٌ يَا مَنْ لُطْفُهُ مُسْتَقِيمٌ
يَا مَنْ أَحْسَانُهُ قَدِيمٌ يَا مَنْ قَوْلُهُ حَقٌّ
يَا مَنْ وَعْدُهُ صِدْقٌ يَا مَنْ عَفْوُهُ فَضْلٌ
يَا مَنْ عَذَابُهُ عَذْلٌ يَا مَنْ ذِكْرُهُ حَلْوٌ
يَا مَنْ أَنْسَهُ لَذِيذٌ سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
نُورٌ قُلُوبُنَا
وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ يَا مُوَلِّ يَا مُحَوِّلُ يَا
مُفَضِّلُ يَا مُوَصِّلُ يَا مُفَضِّلُ يَا مُبَدِّلُ يَا
تَهَارُ يَا مُسْتَهْلُ يَا كَرِيمُ يَا مُفْتِحُ

سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ
مِنَ الظَّالِمِينَ اذْفَعِ الْوَبَاءَ
يَا مَنْ يَرَى وَلَا يَرَى يَا مَنْ
يَخْلُقُ وَلَا يَخْلُقُ يَا مَنْ يَهْدِي وَلَا يَهْدِي
يَا مَنْ يَجِي وَلَا يَجِي يَا مَنْ يَطْعَمُ وَلَا
يَطْعَمُ يَا مَنْ يَجِيرُ وَلَا يَجِيرُ عَلَيْهِ يَا مَنْ
يَقْضِي وَلَا يَقْضِي عَلَيْهِ يَا مَنْ يَحْكُمُ وَلَا يَحْكُمُ
عَلَيْهِ يَا مَنْ يَعْلَمُ وَلَا يَعْلَمُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ
وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ
سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ
وَالْإِكْرَامِ نَجِّتَنَا مِنَ النَّارِ

يَا نِعْمَ الْمُجِيبُ يَا نِعْمَ الْحَبِيبُ يَا نِعْمَ
الطَّيِّبُ يَا نِعْمَ الْقَرِيبُ يَا نِعْمَ الْخَبِيرُ
يَا نِعْمَ الرَّقِيبُ يَا نِعْمَ الْحَسِيبُ يَا نِعْمَ
الْإِنِّيسُ يَا نِعْمَ الْمُعِينُ يَا نِعْمَ الْمَوْلَى
سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْآلَةِ أَنْتَ نِعْمَ النَّصِيرُ
يَا نِعْمَ الصَّبِيرُ يَا سِرُّ الْعَارِفِينَ
يَا إِنِّيسَ الْمُرِيدِينَ يَا مَوْلَا الْمُتَشَاقِقِينَ
يَا حَبِيبَ الْتَوَّابِينَ يَا زِقَ الْقَلْبَيْنِ
يَا رَحْمَاءَ الْمَذْنُونِ يَا مُنْقِصًا عَنِ الْمَكْرُ
بِينَ يَا مُفْرِجًا عَنِ الْغُومِينَ يَا مُرَوِّحًا
عَنِ الْحَرِّينِ يَا إِلَهَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْآلَةِ أَنْتَ يَا قَوِّمُ
وَأَسْأَلُكَ يَا رَبَّنَا
يَا إِلَهَنَا يَا سَيِّدَنَا يَا مَوْلَانَا يَا نَاصِرَنَا
يَا حَافِظَنَا يَا قَادِرًا عَلَيْنَا يَا دَلِيلَنَا يَا مُعِينَنَا
يَا حَبِيبَنَا سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْآلَةِ أَنْتَ سُبْحَانَكَ
إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ خُجِّنَا مِنَ الْبَحْرِ
يَا مَنْ كُلِّ شَيْءٍ
لَقَدْ رَحِمَهُ يَا مَنْ لَا يَحْصِي عِبَادًا نِعْمًا وَهُ
يَا مَنْ لَا يَبْلُغُ الْخَلَائِقُ شُكْرَهُ يَا مَنْ
لَا يَذُرُّ الْأَفْئَامُ جَلَالَهُ يَا مَنْ لَا
يُنَالُ أَوَّاهًا مُكْنَفَةً يَا مَنْ الْعَظَمَةُ

جَمَالِهِ يَا مَنْ أَلْهَبَ نَارَ السُّلْطَانِ بِهَا وَدَا
يَا مَنْ تَعَزَّزَ بِالْعِزَّةِ بِقَاوُوهُ يَا مَنْ نَفَذَ
فِي كُلِّ شَيْءٍ حُكْمَهُ يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عِلْمُهُ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْآلَاءِ أَنْتَ أَجْنَبْنَا
مِنَ النَّارِ **وَيَا مَنْ** يَا مَنْ لَهُ
الْمِثْلُ الْأَعْلَى يَا مَنْ لَهُ الصِّفَاتُ الْعَالِيَا
مِنْهُ لَهُ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى يَا مَنْ لَهُ الْجَنَّةُ
الْمَاءُ وَهُوَ يَا مَنْ لَهُ الْآيَاتُ الْكُبْرَى
يَا مَنْ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يَا مَنْ لَهُ الْعَدْلُ
وَالْقَضَا يَا مَنْ لَهُ مَا تَحْتَ الثَّرَى يَا مَنْ
لَهُ السَّمَوَاتُ الْعُلَى يَا مَنْ لَهُ الْعُظْمَى وَاللَّبَنَى

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْآلَاءِ أَنْتَ أَنْصُرْنَا عَلَى الْأَعْدَاءِ
وَيَا مَنْ يَا رَبَّ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ
يَا رَبَّ النَّبِيِّينَ وَالْأَخْيَارِ يَا رَبَّ الصِّدِّيقِينَ
وَالْأَنْبِيَاءِ يَا رَبَّ الصَّغَارِ وَالْكِبَارِ يَا
رَبَّ الْبَرَارِ وَالْبَحَارِ يَا رَبَّ الْحُبُوبِ
وَالْأَشْجَارِ يَا رَبَّ الْأَنْهَارِ وَالْأَشْجَارِ يَا رَبَّ
الْجِبَالِ وَالْجَارِ يَا رَبَّ الْأَعْلَانِ وَالْأَشْجَارِ
سَرَارِ يَا رَبَّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سُبْحَانَكَ يَا
إِلَهَ الْآلَاءِ أَنْتَ خَلَصْنَا مِنَ النَّارِ **وَيَا مَنْ**
وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ
يَا عَفْوُ يَا غَفُورُ يَا وَدُودُ يَا عَطُوفُ

يَا رَوْفُ يَا شَكُورُ يَا صَبُورُ يَا قَدُورُ
يَا سَبُوحُ يَا مَنْوَلُ سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
ادْفَعْ عَنَّا شَرَّ الْأَعْدَاءِ
يَا مَنْ فِي السَّمَاءِ عَظَمَتُهُ يَا مَنْ فِي الْأَرْضِ
آيَاتُهُ يَا مَنْ فِي كُلِّ شَيْءٍ دَلِيلُهُ يَا مَنْ
فِي الْبِحَارِ عَجَائِبُهُ يَا مَنْ فِي الْجِبَالِ خَزَائِنُهُ
يَا مَنْ بِيَدِهِ الْخَلْقُ ثُمَّ يَعِيدُهُ يَا مَنْ أَحْسَنَ
كُلِّ شَيْءٍ خَلْقَهُ يَا مَنْ يَرْجِعُ إِلَيْهِ الْأُمُورُ
كُلَّهُ يَا مَنْ ظَهَرَ فِي كُلِّ شَيْءٍ لُطْفُهُ
يَا مَنْ نَصَرَ فِي الْخَلْقِ كُلِّ سُبْحَانَكَ
يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ

يَا حَبِيبُ مَنْ لَا حَبِيبَ لَهُ يَا طَبِيبُ مَنْ لَا
طَبِيبَ لَهُ يَا حَبِيبُ مَنْ لَا حَبِيبَ لَهُ يَا
شَفِيقُ مَنْ لَا شَفِيقَ لَهُ يَا رَفِيقُ لَهُ مَنْ لَا
رَفِيقَ لَهُ يَا شَفِيعُ مَنْ لَا شَفِيعَ لَهُ يَا مُغِيثُ
مَنْ لَا مُغِيثَ لَهُ يَا دَلِيلُ مَنْ لَا دَلِيلَ لَهُ
يَا قَائِدُ مَنْ لَا قَائِدَ لَهُ يَا رَاحِمُ مَنْ لَا رَاحِمَ
لَهُ سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ
كُنْ لَنَا حَافِظًا
يَا مَنْ يَمْلِكُ حَوَالِي السَّائِلِينَ يَا مَنْ
يَسْمَعُ أَيْنِسَ الرَّاهِبِينَ يَا مَنْ يَرْكَبُ رُكَّاءَ
الْخَائِفِينَ يَا مَنْ يُعِينُ الضُّعْفَاءَ وَالسَّائِلِينَ

يَا مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ يَا
مَنْ لَا يَخْلُقُ لِمَنْ خَلَقَ الْإِلهُ يَا مَنْ لَا يَتَم
النِّعْمَةُ الْإِلهُ يَا مَنْ لَا يَنْقَلِبُ الْقُلُوبَ إِلَّا
هُوَ يَا مَنْ لَا يَحْتَمِلُ الْمَوْتَ الْإِلهُ يَا مَنْ لَا
يَبْغِي عَلَى التَّحْقِيقِ الْإِلهُ يَا مَنْ لَا يَخْلُقُ
أَنْتَ نَجَبَاتِ النَّارِ يَا زُحْمَ الرَّاحِمِينَ
يَا مَنْ لَا يَنْقَلِبُ الْقُلُوبَ إِلَّا
الْفَقْرُ يَا عَظِيمَ الرُّحَاءِ يَا صَاحِبَ الْقُدْرَةِ
بَا يَا نَاصِرَ الْأَوْلِيَاءِ يَا قَاهِرَ الْأَعْدَاءِ يَا
رَافِعَ السَّمَاءِ يَا كَاشِفَ الْبَلَاءِ يَا
إِنْسَانَ الْأَصْفِيَاءِ يَا حَبِيبَ الْأَتْقِيَاءِ سُبْحَانَكَ

يَا مَنْ

يَا إِلَهَ الْإِلَهِ أَنْتَ أَجْوَدُ نَامٍ النَّاسِ يَا مُجِيبَ
وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مَنْ لَا يَنْقَلِبُ الْقُلُوبَ إِلَّا
يَا فَارِجَ يَافَاخَ يَا نَاصِرَ يَا ضَامِنَ يَا
أَمِنَ يَا نَاهِي يَا رَجِي يَا مُرْجِي يَا إِلَهَ الْأَغْنِيَاءِ
يَا زَارِقَ الْأَشْيَاءِ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْإِلَهِ أَنْتَ
خَلَصَاصِ الطَّحَالِ يَا مَنْ لَا يَنْقَلِبُ الْقُلُوبَ إِلَّا
يَا قَوْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَأَحَدُ يَا إِلَهَ كُلِّ شَيْءٍ وَأَحَدُ
يَا بَارِي كُلِّ شَيْءٍ وَخَالِقَهُ يَا قَابِضَ كُلِّ
شَيْءٍ وَبَاسِطَهُ يَا مُبْدِي كُلِّ شَيْءٍ وَمُعِيبَهُ
يَا مُسَبِّحَ كُلِّ شَيْءٍ وَمُقَدِّرَهُ يَا مُرْتَبِّ
كُلِّ شَيْءٍ وَمُقَدِّمَهُ يَا مَكُونُ كُلِّ شَيْءٍ

وَمَحَوَّ لَهُ يَا خَيْرُ كُلِّ شَيْءٍ وَمَسِيئُهُ يَا مُعْطَى
كُلِّ شَيْءٍ وَمَانِعُهُ سَجَانِكَ يَا إِلَهَ الْإِنْتِ
يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ **وَالْحَمْدُ لِلَّهِ** يَا خَيْرُ شَائِلٍ
وَمُسْتَكْوٍ يَا خَيْرُ ذَاكِرٍ وَمَذْكُوْرٍ
يَا خَيْرَ حَامِدٍ وَمَحْمُوْدٍ يَا خَيْرَ شَاهِدٍ وَ
مَشْهُودٍ يَا خَيْرَ دَاعٍ وَمُدْعُوٍّ يَا خَيْرُ
مُجِيبٍ وَعَجَابٍ يَا خَيْرَ مُوَسِّئٍ وَأَنْسِ
يَا خَيْرَ صَاحِبٍ وَحَنِيسٍ يَا خَيْرَ مُقْصُوْدٍ
وَمُطْلُوْبٍ يَا خَيْرَ حَلِيْبٍ وَمُحْبُوْبٍ سَجَانِكَ
يَا إِلَهَ الْإِنْتِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ خَلِّصْنَا
مِنَ الْاِخْتِيَاسِ **وَالْحَمْدُ لِلَّهِ** يَا مَنْ

هُوَ مَنْ دَعَاهُ مُجِيبٌ يَا مَنْ هُوَ مَنْ اَعْطَاهُ
حَلِيْبٌ يَا مَنْ هُوَ مَنْ اَحْبَبَهُ قَرِيْبٌ يَا مَنْ
هُوَ مَنْ رَجَاهُ كَرِيْمٌ يَا مَنْ هُوَ مَنْ
عَصَاهُ حَلِيْمٌ يَا مَنْ هُوَ مَنْ فِي حُكْمِهِ عَظِيْمٌ
يَا مَنْ هُوَ مَنْ فِي اِحْسَانِهِ قَدِيْمٌ يَا مَنْ
هُوَ مَنْ فِي لُطْفِهِ كَرِيْمٌ سَجَانِكَ يَا
يَا إِلَهَ الْإِنْتِ خُجِّنَا مِنَ النَّارِ **وَالْحَمْدُ لِلَّهِ**
وَأَسْأَلُكَ بِاسْمَائِكَ يَا مُصِيبُ يَا
مُقَرِّبُ يَا مُرَقِّبُ يَا مُقَلِّبُ يَا مُتَبِّ يَا
مُزَوِّجُ يَا مُقَدِّرُ يَا مُدَكِّرُ يَا مُتَلَبِّرُ يَا
مُكْوِّرُ سَجَانِكَ يَا إِلَهَ الْإِنْتِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ

هُوَ عَلَيْهِ سَابِقٌ

يَا مَنْ يَأْمَنُ هُوَ وَعَدُهُ صَادِقٌ

يَا مَنْ هُوَ لَطْفُهُ ظَاهِرٌ يَأْمَنُ هُوَ أَمْرُهُ

غَالِبٌ يَأْمَنُ هُوَ كِتَابُهُ مُكْرَمٌ يَأْمَنُ

لَا خَفِيَ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْعَالَمِينَ يَأْمَنُ لَا تَغْلُظُهُ لَيْفٌ

مَسْئَلَةُ الْمُسْئِلِينَ يَأْمَنُ لَا يُلْهِمُهُ قَوْلٌ سَجَانَكُ

يَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ يَا ذُ الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ سَكَنٌ

أَوْ جَاعِنًا **وَرَدَّ** يَا حِلْمًا لَا يُعْجَلُ

يَا جَوَادًا لَا يُجْذَلُ يَا عَالِمًا لَا يُجْهَلُ يَا قَوِيًّا

لَا يُضْعَفُ يَا صَادِقًا لَا يُخْلَفُ يَا حَكِيمًا لَا يُدْرِكُ

لَا يَمُلُ يَا قَوِيًّا لَا يَنْهَى يَا بَاقِيًّا لَا يَفْنَى

يَا حَيًّا لَا يَمُوتُ يَا دَائِمًا لَا يَفُوتُ سَخَاةُ

يَا مَنْ هُوَ لَطْفُهُ ظَاهِرٌ يَأْمَنُ هُوَ أَمْرُهُ

يَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ اجْزِئْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

يَا مَنْ خَلَقَ الظُّلُمَاتِ

وَالنُّورِ يَأْمَنُ جَعَلَ لِظِلٍّ وَخُرُوبٍ

يَأْمَنُ خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ يَأْمَنُ جَعَلَ

وَلَا حِيَارَ عَلَيْهِ يَأْمَنُ لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ

يَأْمَنُ لَا أَحْصَى ثَنَاءَ عَلَيْكَ نَفْسُكَ يَأْمَنُ

لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ

مَنْ أَدْرَكَ يَأْمَنُ لَيْسَ لَهُ شَرِيكَ فِي الْمُلْكِ

يَأْمَنُ يَمْلِكُ حَوَاجِ السَّائِلِينَ سَجَانَهُ

يَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ أَفْعَلْنَا مَا أَنْتَ أَهْلُهُ

وَلَا تَفْعَلْنَا مَا خَنَ أَهْلُهُ يَا كَرِيمُ

يَا مَنْ يَعْلَمُ مَا فِي صُحُفِ الصَّامِتِينَ
يَا مَنْ يَقْبَلُ عَذْرَ النَّائِبِينَ يَا مَنْ يُضِلُّ
أَعْمَالَ الْمُفْسِدِينَ يَا مَنْ لَا يَضَعُ أَجْرَهُ
لِلْحُسْنَيْنِ يَا مَنْ لَا يَبْعُدُ عَنْ قُلُوبِ الْعَارِفِينَ
يَا مَنْ يَرَى بَكَاءَ الْخَائِفِينَ يَا مَنْ يَقْبَلُ
أَعْمَالَ الْمُتَّقِينَ يَا مَنْ يَعْلَمُ أَسْرُورَ الْمُحِبِّينَ
يَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ
الْأَنْتَ أَجْوَدُ مِنَ النَّارِ
يَا دَائِمَ الْبَقَاءِ يَا سَامِعَ الدُّعَاءِ يَا
سِعَ الْعَطَاءِ يَا غَافِرَ الْخَطَا يَا رَافِعَ السَّمَاءِ
يَا كَاشِفَ الْبَلَاءِ يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ يَا

يَا قَدِيمَ السَّنَاءِ يَا كَبِيرَ الْوَفَاءِ يَا جَلِيلَ
الْجَزَاءِ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْآلَاتِ اذْفَعْ عَنِ
الْبَلَاءِ يَا تَبَا يَا خَيْرَنَا
يَا ذُخْرَنَا يَا عِزَّنَا يَا أَيْمَنَنَا يَا نُورَنَا يَا
عَدَّتَنَا يَا مَوْلَانَا يَا نَاصِرَنَا يَا حَافِظَنَا
سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْآلَاتِ خَلِّصْنَا مِنَ الصَّدَقِ
يَا شَافِيَ **تَعَالَى دَرْجَتُهُ** يَا مَنْ خَلَقَنِي نَسْوَ
يَا مَنْ رَزَقَنِي وَقَرَّبَنِي يَا مَنْ أَطْعَمَنِي
وَسَقَانِي يَا مَنْ قَرَّبَنِي وَادْنَانِي يَا مَنْ
عَصَمَنِي وَكَفَانِي يَا مَنْ حَفِظَنِي وَكَلَانِي
يَا مَنْ وَفَّقَنِي وَهَدَانِي يَا مَنْ أَعَزَّنِي وَغَنَانِي

يَا مَنْ أَمَاتِنِي وَأَحْيَانِي يَا مَنْ أَخَذَ بِي وَ
أَبْرَكَ لِي سَجَانِكَ يَا إِلَهَ الْآلِهَاتِ يَا ذَا
الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ **تَعْوِذٌ بِكَ يَا مَنْ**
يُخَوِّضُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ يَا مَنْ لَا مَعْقِبَ لِحُكْمِهِ
يَا مَنْ لَا رَادَ لِقَضَائِهِ يَا مَنْ لَا مَانِعَ لِأَعْيَانِهِ
يَا مَنْ لَا حَوْلَ بَيْنَ الْمَوْتِ وَقَلْبِهِ يَا مَنْ لَا تَقَعُ
الْشَّفَاعَةُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ مِنْ
ضَلِّ عَنْ سَبِيلِهِ يَا مَنْ يَسْبِجُ الرَّعْدَ لِحُكْمِهِ
وَالْمَلَأَ الْكَوْكَبَ مِنْ خَيْفَتِهِ يَا مَنْ يُرْسِلُ
الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ سَجَانُكَ
يَا إِلَهَ الْآلِهَاتِ لَا مَانُ إِلَّا بِكَ **تَعْوِذٌ بِكَ**

يَا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ مَهَادٍ يَا
مَنْ جَعَلَ الْجِبَالَ أَوْتَادًا يَا مَنْ جَعَلَ لِحُكْمِهِ
السَّمَاءَ بِنَاءً يَا مَنْ جَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا يَا مَنْ
جَعَلَ الْقَمَرَ نُورًا يَا مَنْ جَعَلَ اللَّيْلَ لِبَاسًا
يَا مَنْ جَعَلَ النَّهَارَ مَعَاشًا يَا مَنْ جَعَلَ النَّوْمَ
سُبَاتًا يَا مَنْ جَعَلَ الْأَشْيَاءَ أَرْوَاحًا سَجَانُكَ
يَا إِلَهَ الْآلِهَاتِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ **تَعْوِذٌ بِكَ**
وَإِسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ يَا سَمِيعُ
يَا شَفِيعُ يَا مُنِيعُ يَا بَدِيعُ يَا كَبِيرُ يَا بَاشِرُ
يَا قَدِيرُ يَا مُقْتَدِرُ يَا مُتَكَبِّرُ سَجَانُكَ
يَا إِلَهَ الْآلِهَاتِ اشْفِ مَرْضَى وَزِدْ قُوَّةَ

عَيْنِي *تَهْوِي* يَا حَيَّ كُلَّ حَيٍّ
يَا حَيَّ بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ يَا حَيَّ لَمْ تَنْتِ
لِلْمَوْتِ وَلَمْ تَقْطَعْ خَيْرَتَ عَيْنِي فِي كُلِّ
وَقْتٍ يَا حَيَّ الَّذِي يَخْتِاجُ إِلَيَّ أَكُلَّ
حَيٍّ يَا حَيَّ الَّذِي لَيْسَ مِثْلُهُ غَيْرِي يَا حَيَّ
الَّذِي يُشَاوِرُهُ حَيٌّ يَا حَيَّ الَّذِي لَا يَمُوتُ
حِينَ يَمُوتُ كُلُّ حَيٍّ يَا حَيَّ الَّذِي
يُخْفِي الْمَوْتَ لِحَيٍّ الَّذِي لَا يَمُوتُ أَبَدًا
يَا حَيَّ حِينَ لَا حَيٍّ فِي دَعْوَتِي مُلْكُهُ
وَبِقَائِهِ سَجَانُكَ يَا إِلَهَ الْإِنْسَانِ خَلَصْنَا
مِنَ النَّارِ *يَا حَيُّ* يَا مَنْ لَهُ ذِكْرٌ

لَا يَنْسِي يَا مَنْ لَهُ مَلِكٌ لَا يَذُولُ يَا مَنْ لَهُ
جَلَالٌ لَا يَنْقُصُ يَا مَنْ لَهُ قَضَاءٌ لَا يَرُدُّ يَا
مَنْ لَهُ صِفَاتٌ لَا تَبْدُلُ يَا مَنْ لَهُ كَمَالٌ
لَا يَذُرُّكُ يَا مَنْ لَدُنَّكَ لَا يَخْضَعُ يَا مَنْ لَهُ
نَعْوَةٌ لَا تَعْبُرُ يَا مَنْ لَا لَهُ عَطَاءٌ لَا يَسْتَعِ
يَا مَنْ لَهُ كَرَمٌ لَا يُوَصِّفُ سِجَانُكَ يَا
إِلَهَ الْإِنْسَانِ نَجِّنَا مِنَ النَّارِ *تَهْوِي* يَا مَنْ
يَا مَنْ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ يَا مَالِكُ يَوْمِ
الدِّينِ يَا مَنْ حُبُّ الصَّابِرِينَ يَا مَنْ
حُبُّ الشَّاكِرِينَ يَا مَنْ حُبُّ التَّوَّابِينَ
بَيْنَ يَا مَنْ حُبُّ الْمُطَهَّرِينَ يَا مَنْ حُبُّ

بِقَائِهِ

الْحُسَيْنِ يَا مَنْ هُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ يَا
مَنْ هُوَ خَيْرُ الشَّاكِرِينَ يَا مَنْ هُوَ
أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْآلَاتِ
يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ **نقود**
وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا شَفِيقُ يَا رَفِيقُ يَا
حَفِيزُ يَا عَجِيدُ يَا حَمِيدُ يَا رَقِيبُ يَا
مُقِيتُ يَا مَغِيثُ يَا مُعِزُّ يَا مُدْلِجُ سُبْحَانَكَ
يَا إِلَهَ الْآلَاتِ أَنْتَ خَلَصْنَا مِنَ النَّارِ **نقود**
يَا مَنْ هُوَ وَاحِدٌ بِلَا ضِدٍّ يَا مَنْ
هُوَ فَرْدٌ بِلَا نِدٍّ يَا مَنْ هُوَ صَمَدٌ بِلَا
عَيْبٍ يَا مَنْ هُوَ وَثَرٌ بِلَا كَيْفٍ يَا مَنْ

هُوَ عَزِيزٌ بِلَا ذِلٍّ يَا مَنْ هُوَ غَنِيٌّ بِلَا فَقْرٍ
يَا مَنْ هُوَ مَلِكٌ بِلَا عِزٍّ يَا مَنْ هُوَ
مَوْجُودٌ بِلَا مِثْلِ يَا مَنْ هُوَ قَوِيٌّ بِلَا
ضَعْفٍ يَا مَنْ هُوَ حَكِيمٌ بِلَا مِثْلِ
سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْآلَاتِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
نقود يَا مَنْ ذَكَرُهُ شَرَفٌ
لِلزَّاكِرِينَ يَا مَنْ شَكَرُهُ فَوْزٌ
لِلشَّاكِرِينَ يَا مَنْ حَمَدُهُ خَيْرٌ لِلْحَمْدِ
مَدِينٌ يَا مَنْ طَاعَتُهُ جَنَّةٌ لِلْمُطِيعِينَ
يَا مَنْ بَابُهُ مُفْتَوِّحٌ لِلطَّالِبِينَ يَا مَنْ
سَبِيلُهُ وَاضِحٌ لِلْمُتَقِينَ يَا مَنْ آيَاتُهُ

بِرْهَانٍ لِلنَّاطِرِينَ يَا مَنْ كَتَابَهُ
تَذَكُّرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ يَا مَنْ رَحْمَتُهُ
قَرِيبٌ لِلْحُسَيْنِ سَجَانِكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتِ
يَا ذُلَّ الْجَلَالِ وَالْأَكْرَامِ **نَعُوذُ بِكَ**
مُوشٍ يَا مَنْ تَبَارَكَ اسْمُهُ يَا مَنْ تَعَالَى
جَدُّهُ يَا مَنْ جَلَّتْ ثَنَائُهُ يَا مَنْ لَا إِلَهَ غَيْرُهُ
يَا مَنْ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاءُهُ يَا مَنْ يَدُومُ
بِقَاءُهُ يَا مَنْ عَظُمَ بِهَا يَا مَنْ لَا يُحْيِي
إِلَّا لَهُ يَا مَنْ لَا يَبْعُدُ نَعْمَاءُهُ سَجَانِكَ
يَا إِلَهَ الْأَنْتِ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ **نَعُوذُ**
بِكَ وَاسْأَلْكَ بِأَسْمَائِكَ يَا

يَا مَعِينُ يَا آمِينَ يَا مَبِينُ يَا مُشِيدُ يَا شَهِيدُ
يَا مُعِيدُ يَا مُبِيرُ يَا مُرِيدُ يَا مُقِيتُ يَا
مُجِيدُ سَجَانِكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتِ نَجِّنَا مِنَ النَّارِ
نَعُوذُ بِكَ يَا ذَا الْقَوْلِ الشَّدِيدِ يَا ذَا
الْفَضْلِ الرَّشِيدِ يَا ذَا الْبَطْشِ الشَّدِيدِ يَا ذَا
الْوَعْدِ وَالْوَعِيدِ يَا قَرِيبًا غَيْرَ بَعِيدِ يَا
وَلِيًّا غَيْرَ مُجِيدِ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ شَهِيدُ
يَا مَنْ هُوَ لَيْسَ بِظِلَامٍ لِلْعَبِيدِ يَا مَنْ هُوَ
أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ سَجَانِكَ
يَا إِلَهَ الْأَنْتِ يَا حَيُّ يَا قَتُّومُ **نَعُوذُ**
بِكَ يَا مَنْ لَا شَرِيكَ وَلَا وَزِيرَ لَهُ

يَا مَنْ لَا شَيْءَ وَلَا تَطِيرُ لَهُ يَا خَالِقَ الشَّمْسِ
وَالْقَمَرِ الْمُنِيرِ يَا مُغْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ يَا
رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ
الْكَبِيرِ يَا عِظَمَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ يَا
مَنْ بَعَادَهُ بَصِيرُ يَا مَنْ جَوَاحِلُ الْخَلَا
يَقُ خَيْرٌ يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ
تَعْوِيذُ بِالْعَوْدَةِ يَا ذَلِجُودَ وَالنَّعْمِ يَا
ذَا الْفَضْلِ وَالْكَرَمِ يَا ذَا الْبَاءِ سِرِّ وَالنِّعَمِ
يَا خَالِقَ اللَّوْحِ وَالْقَلَمِ يَا بَارِيَ الزُّرِّ وَالنِّسَمِ
يَا مُلْهَمَ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ يَا كَاشِفَ

الضَّرِّ وَالْأَلَمِ يَا عَالِمَ السِّرِّ وَالْهَمَمِ يَا مَنْ
لَهُ الْبَيْتُ وَالْحَرَمُ يَا مَنْ يَخْرِجُ الْأَمِنَ الْعَدَمَ
سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا ذَلِجُودَ وَالنَّعْمِ
تَعْوِيذُ بِرُوسِيَّةٍ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمَائِكَ يَا

عَادِلُ يَا قَابِلُ يَا مُقْضِلُ يَا وَاصِلُ يَا فَاعِلُ
يَا جَاعِلُ يَا قَابِلُ يَا طَالِبُ يَا مُطْلُبُ
سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا ذَلِجُودَ وَالنَّعْمِ
تَعْوِيذُ بِحَمْدِكَ يَا مَنْ أَنْعَمَ بِحَقْلِهِ

يَا مَنْ أَكْرَمَ بِطَوْلِهِ يَا مَنْ جَادَ بِلَطْفِهِ
يَا مَنْ تَعَزَّزَ بِقُدْرَتِهِ يَا مَنْ قَدَّرَ
بِحُكْمِهِ يَا مَنْ حَكَمَ بِتَدْبِيرِهِ

يا من دبر بعلمه يا من تجاوز جلمه
 من دنائي علوه سبحانه يا لا اله الا انت
 الامان **در پيشان** يا من لم يتخذ ولا
 يا من لم يشرك في حكمه احدا يا من
 جعل لكل شيء تذايا يا من لم يزل
 رحما يا جامع الملوك في رسله
 من جعل الماء بروحا يا من جعل
 الارض قرايا يا من جعل من الماء
 بشرا يا من جعل احصى كل شيء
 عددا يا من احاط بكل شيء علما
 سبحانه يا لا اله الا انت الامان **تعوذ**

مبلله قد ربه يا من فضله عظيم يا من عرشه عظيم
 يا من لا يمنعه فعله عن فعله
 من لا تمنعه سمع عن سمع يا من لا يلهيه قوت
 عن قوت يا من لا يعطيه سؤال يا من لا يجهله
 عن شيء يا من لا يبره الحاح الهام يا من هو
 غايه مراد المراد يا من هو شئى هم العار
 فاني يا من هو شئى طلب الطمان يا من
 لا يخفى سره في العالمين
 يا حليم يا تجل يا جواد لا يتخذ يا صابرا لا يخشى
 يا وهاب لا يحد يا فاحش لا يغيب يا عظيم لا يوق
 يا عذر لا يحيف يا غنى لا يفتقر يا كبير لا يصغر يا ذا
 الطول لا ينقص يا شامخ يا لا اله الا انت الغوث
 الغوث خذنا من النار يا رب مد على محمد وال
 محمد يا ذا الجلال والاكرام يا ارحم الراحمين

بسم الله الرحمن الرحيم
 نور و کرم و جلال و کبریا

اللهم اني استدك باسمك يا معني يا امين يا مبين
 يا صامت يا مكين يا ربي يا حيد يا شدي يا

شديد يا حيد عبد مكرور
 و در روزی که در آنجا بود
 از بهر نداشتن از آنجا
 آمد و در آنجا نشسته بود
 و در روزی که از آنجا برفت
 از بهر نداشتن از آنجا

و در روزی که از آنجا برفت
 از بهر نداشتن از آنجا
 آمد و در آنجا نشسته بود
 و در روزی که از آنجا برفت
 از بهر نداشتن از آنجا

دعای کلام

باید بگوید کلام که عبارت از اینست
 که از آن و بگوید این دعا را بخوانند و بعد از آن کلام را
 بگویند و بعد از آن در وقت بخواب بگویند و کلام این
 دعا را بخوانند و بعد از آن چهار حقه کنند و هر حقه بگوید
 بدینند و باید انشخص متحقق و مومن و صالح باشد

بسم الله الرحمن الرحيم اللهم اني استدك باسمك يا معني يا مبين يا صامت يا مكين يا ربي يا حيد يا شدي يا شديد يا حيد عبد مكرور
 انا استدك باسمك يا معني يا مبين يا صامت يا مكين يا ربي يا حيد يا شدي يا شديد يا حيد عبد مكرور
 و اني استدك باسمك يا معني يا مبين يا صامت يا مكين يا ربي يا حيد يا شدي يا شديد يا حيد عبد مكرور
 و اني استدك باسمك يا معني يا مبين يا صامت يا مكين يا ربي يا حيد يا شدي يا شديد يا حيد عبد مكرور

Yozu

p v 1

فيه كتاب اجمع البهي في اربعة اولى
لنسخة عبد السلام الانور سقا في
اعلى الترمق

رضا پاشا کتبخانه سی

0 V 1

CV 24

